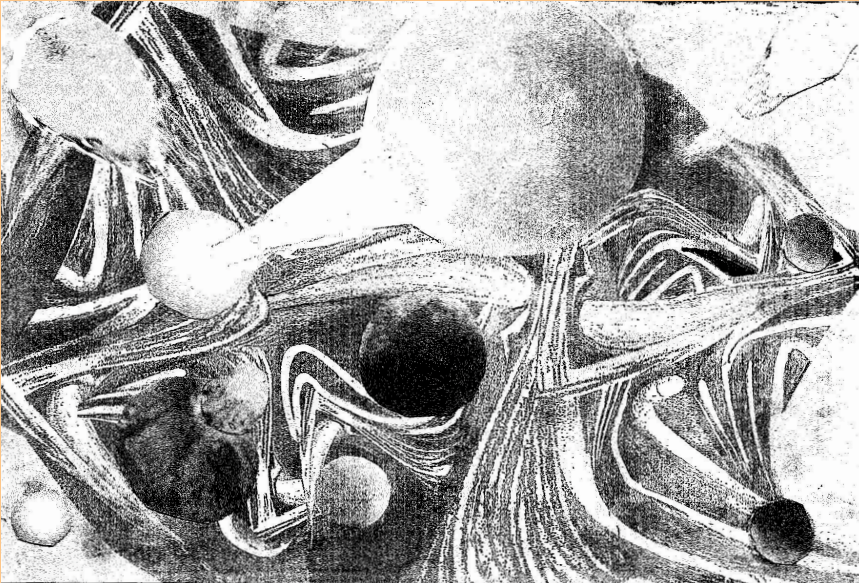

Magdalena Hodonyi-Ickler

Világvége

Magdalena Hodonyi-Ickler

Világvége

A könyv borítója és a rajzok a szerző munkája.

ISBN: 978-963-89523-5-6

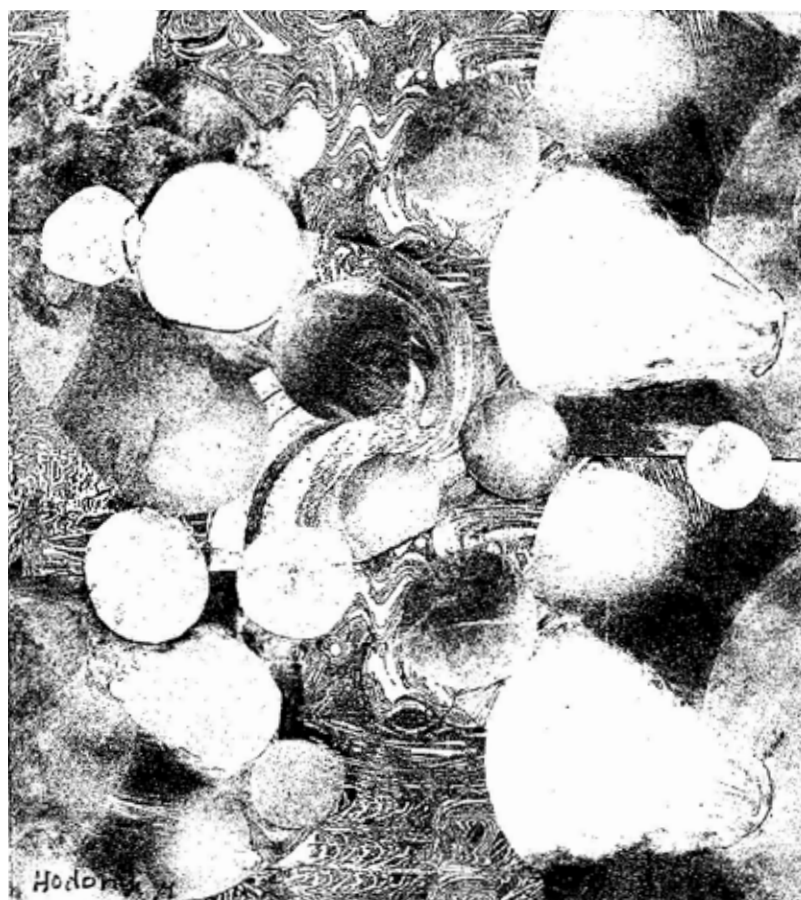
Nyomda: Fábián Bt.
Felelős vezető: Fábián Imre

2015

Magdalena Hodonyi-Ickler

Világvége

2015

– Előszó –

Kedves Olvasó! A valóságot kereső ember című könyvemben is leírtam már, hogy az univerzum miért nem úgy keletkezett, ahogyan eddigi teóriáinkat felállítottuk, és miért teljesen más az a valós folyamat, amely által létrejött.

Röviden megismételve azért, mert nem lehetséges az, hogy a semmiből előbukkanó fekete pont, ami felrobbant (de hová), hogy abból lett az univerzum.

Először is a ma embere már tudja, hogy olyan nincs, hogy “semmi”, mivel minden létezik, akkor is, ha láthatatlan energiákról van szó.

Másodszor pedig, a külső védőenergiák, akár az emberi testet a bőr felülete, védik, mert tartalma akár a földi élőlények belső szervei is, teljesen készen került bele abba

a régióba, ahol minden univerzum megtalálható.

A NASA már régen tudja, hogy a korábbi teóriák az űr keletkezéséről már nem állják meg a helyüket, ezért húsz millió dollárt ajánl fel annak, aki egy teljesen más teóriát fel tud állítani.

Az univerzum keletkezésének valódi módját korábban már több könyvemben, de főleg „A valóságot kereső ember” című írásomban aprólékosan kifejtettem.

Újra megismételve, az univerzum külső védőenergiával ellátva, és belső tartalmával, akár a földi élőlényekkel, teljesen készen került bele abba a régióba, ahol minden univerzum megtalálható, amikor megszületnek.

A Mítoszok, mondák és regék című könyvemben pedig azt tárom fel, hogy az összes teremtetéstörténet amit eddig írtak, nem az univerzum, hanem egyedül a Naprendszer keletkezésére vonatkozik.

Ebben a könyvemben viszont arról fogok írni, hogy minden írás, ami a világvégével foglalkozik, szintén nem az univerzum, vagy galaxisunk, hanem egyedül a Naprendszer

létrejötte előtti állapotának katasztrófális visszaváltozását jelenti. Tudom, nagy fába vágtam a fejszémet, mert az eddig írt végtelen mennyiségű könyvek, amelyek ilyen témával foglalkoznak már majdnem kimerítették a fantázia végső határait.

a Szerző

Amióta gondolkodni tudó emberré váltunk, azóta foglalkozunk világunk keletkezésével és megsemmisülésével. Mindezt, nemcsak a földrészenkénti évszázados különböző elméleteink bizonyítják, hanem a mai szaktudomány is, amit könyvtáraink végtelen mennyiségű könyve őriz. A rengeteg különböző elmélet azonban egy olyan összevissza labirintussá változtatta a valóságot, hogy a jövőnek igen nehéz lesz ebből a labirintusból kikeveredni, mert a teremtetéstörténet sem az univerzum, vagy galaxisunk, hanem egyedül a Naprendszer kialakulására vonatkozik.

A világvége teóriája éppen így, szintén nem az univerzum, vagy galaxisunk, hanem egyedül a Naprendszer létrejötte előtti állapotnak újbóli visszaváltozására vonatkozik, hogy megint azzá az összefüggő energiahálóvá fog válni, ami azelőtt volt ezen a helyen.

A Mítoszok, mondák és regék című könyvemben pedig azt fejttem ki, hogy a Naprendszer kialakulásához ennek az összefüggő energiahálónak először ketté kellett választódnia, hogy a szétválasztott részek, újra és újra elválhassanak egymástól, mivel ezek-

ből a különválasztott részekből alakulhattak ki azok az összetevők, amelyeknek onnan ki kellett törni. Majd, miután kitörtek, utána újra összekeveredtek, hogy megváltozzanak. Mindez azonban csak óriási harcok árán mehetett végbe.

Gondolom, ha a Naprendszernek ezt a rettenetes és brutális kialakulását egy animációs filmmel be tudnánk mutatni, korunk legcsodálatosabb filmje lenne.

Talán ezért éneklik meg, a Naprendszer bolygóinak ezen határtalan harccal járó egymás utáni kialakulását még a gyermekversikék is, főleg a

„lánc, lánc eszterlánc” című versike,

mert ez a bolygók egymás utáni kialakulására vonatkozik, hiszen az

eszter

szó csillagot jelent.

Ez azonban egy olyan régi titok, hogy a ma embere ezt már fel sem fogja.

Ezután, ha rátérek az Ister szóra, mert ez is ehhez kapcsolódik, akkor az viszont a Napot jelenti, ezt az izzó, fortyogó, életet teremtő,

és egyben pusztító égitestet. Valamint más bolygórendszerek sziporkázó csillagait is.

Tehát az eszterlánc;

-iz-ter-lonc-

magyar nyelvű értelme.

Az izzó tér lánc, a mindenségben 70 ezer km/ó sebességgel szágúldó hevesen izzó Nap mozgási tengelye, és a Nap körül keringő bolygók hullámzó, csavarszerű láncmozgása. Ezt a tűzláncot azonban még a földi DNS láncsal is össze lehet hasonlítani, mert a DNS lánc is, a bolygók Nap körüli csavarszerű mozgásának alakját formázza.

Ha ezen elgondolkodunk, csak akkor válik világossá az űr tartalmának egymástól függő viszonya, hogy az egyik a másiktól elválaszthatatlan, mert minden éppen úgy összefügg egymással, akár a földi lények belső szervei is.

S, ha tovább elemezzük ezt a versikét, akkor a

cérna volna, selyem volna

a DNS szál tulajdonságára, és hajszálvékonyságára is utal.

Ezen kívül ennek az isteni láncnak a kifordulását azzal, hogy

forduljon ki Mária lánc

a bolygók Nap körüli körforgását is jelenti. Ezen kívül, nemcsak világok közötti átjáróként is szolgál (születés), hanem a DNS és a Nap körül keringő bolygók mozgása következtében létrejövő láncszerű forma közötti azonosságára is utal.

Újra megismételve, ha tovább folytatjuk a világvége elméletét akkor az egyedül a Naprendszerre értendő, ami a Föld katasztrófális végét is jelentené. Viszont az univerzumot, vagy galaxisunkat nem érinti.

Éppen úgy, ahogyan egy távoli galaxis megsemmisülése miatt, galaxisunk sem semmisül meg.

Ezen kívül, még arra is értendő a világvége fogalma, hogy minden egyes ember halálával, egy világvége következik be, mert számukra a lét megszűnik.

Ezért van úgy, hogy minden korban a legborzalmasabb és legrettenetesebb elképzelés, a világvége elképzelése.

Pedig, ahogyan a bolygók egymás után keletkeznek, ugyanilyen láncreakcióként fognak egymás után szétoszlani, és újra az eredeti összetétellé, egy mindent átfogó energiahálóvá válni.

Ezt a folyamatot viszont már a Biblia Jelenések Könyve a

“Hétpecsétés Könyv”

szimbóluma is feltárja, mivel a pecsétek egymás utáni feltörésével a Föld szakaszonkénti megsemmisülése van leírva.

Azzal pedig, hogy lett „jégeső és tűz, ami után lőn nagy csöndesség” a végső megsemmisülés van kifejezve.

Kérdezem én, kell-e ennél nagyobb bizonyíték a föld szétoszlásának igazolására.

Tovább folytatva, a

“hét harsonával”

akkor az, azt a rettenetes és határtalan hangerőt szimbolizálja, ami nemcsak a Naprendszer bolygóinak keletkezésekor ment végbe, hanem majd az újbóli visszaváltozási folyamat alatt is végbe fog menni.

Ezt a határtalan hangerőt a Mítoszok, mondák és regék című írásomban mégjobban kifejtem. Sőt azt is, hogy az űr változásai miért mindig a legnagyobb hangerővel mennek végbe, a Föld számára hangtalanul, az ember számára pedig igen lassú folyamat alatt.

Egy azonban bizonyos, ha az újbóli visszaváltozás beindul, akkor már megállíthatatlan.

A Biblia Jelenések Könyve igazából azonban a világvége folyamatát tárja fel, és azt a Csillagrendszert vetíti előre, ahol teljesen más törvényeken alapul minden, mint a Naprendszerben. Amit szintén nem értettünk meg. Ezért állítjuk fel a legkülönbözőbb teóriákat ezekről a dolgokról.

Egyet röviden újra meg kell ismételjek, azt, hogy nagybetűkkel kellene az ég horizontjára írni; -ahogyan galaxisunk egyik legnagyobb katasztrófája a Naprendszer keletkezése volt. Éppen így, a második rettenetes katasztrófa majd megint az lesz, amikor újra visszaáll minden a keletkezése előtti állapotára, arra a mindent beborító energiahálóra.

Ezután szeretnék arra is rátérni, hogy azt sem hiába hangoztatom könyveimben, hogy az ember szerepe attól fogva változott meg, amióta az első nukleáris és vegyi fegyvert megalkotta, mert ezeket már nem lehet összehasonlítani a korábbi fegyverekkel. Azért sem, mert a nukleáris energia és a vegyi anyagok totálisan semmisítik meg az összes élőlényt, sőt még a Földre is kihatással lenne, mint bolygó, mert ha valami folytán a Föld letérne a kijelölt pályájáról, micsoda katasztrófális pusztulást vonna maga után, mivel a többi bolygóra is kihatással lenne. Annak ellenére is, hogy külön minden bolygónak saját összetételű törvénye van, mégis kölcsönös hatással vannak egymásra.

Ekkor teljesülne be az a vég, amit évszázadok világvégi jóslatai, de főleg a Jelenések Könyve is feltár:

-hogy lett jégeső, és tűz, ami után lőn nagy csöndesség-,

Itt újra kihangsúlyozom, hogy az univerzum számára lényegtelen galaxisunk vagy a Naprendszer, illetve a Föld megsemmisülése, mivel nem érinti.

Éppen úgy ahogyan, a mi galaxisunkra sincs hatással az, ha egy másik galaxis semmisül meg.

Mert, ha elképzelem, hogy ebben a pillanatban az űrben mennyi végtelen különböző megsemmisülési és újbóli keletkezési folyamat megy végbe, ami nemhogy a Naprendszer, de galaxisunkat sem érinti, akkor ehhez már nem kell további kommentár.

Ezért röviden újra azzal folytatom tovább, amit már többször is kifejtettem könyveimben, hogy az univerzum tartalma miért teljesen készen került bele abba a régióba, ahol minden univerzum megtalálható, anélkül, hogy tágulna, vagy zsugorodna a külső védőenergiák miatt.

Azért, mert az a Fehér Korongú energia erő, amikor magába fogadta űrünket, amíg elérte azt a régiót, ahol minden univerzum megtalálható, hogy oda beleürítse, addigra teljesen készzé formálta. Így, ez a teljesen más keletkezése az űrnek eltöröl minden korábbi teóriát.

S ha, visszatérek a próféták, gondolkodók, szaktudósokra, akkor bizony nem hiába ala-

kultak ki annyira különböző vélemények, mivel a Naprendszer és a Föld kialakulását és megsemmisülését összekeverik. Azért, mert a Naprendszer, és a Föld merőben két különböző lefolyás által vált valóra és semmivé majd meg.

Megint újra kihangsúlyozom, hogy vigyázat, mert a fejlődés erejével az ember már képes nemcsak az összes élőlényt, hanem a Földet is, mint bolygót, teljes egészében megsemmisíteni az energiák erejével.

Ezután azzal folytatom tovább, hogy a természeti katasztrófákra már Énok is felhívja a figyelmet, sőt még az energiák veszélyére is, azzal is, hogy megtestesíti, és nevekkal látja el, mert az emberi agy csak valamiféle gáz, köd, vagy anyagi formát érzékelhet. A láthatatlan energiát nem. Ezért a Naprendszer újbóli energiává válását, hogy újra azzá a keletkezése előtti összefüggő energiahálóvá fog válni, sem tudja elképzelni. Sőt azt sem, hogy amikor beindul a Naprendszer visszaváltozási folyamata, a Földön először a magasba nyúló hegyek fognak meg rázkódnival, és egymásba hullani, mert a föld

darabokra hullik szét, és összekeveredik a többi bolygóval, amelyek szintén szétdarabolódnak.

Majd a darabokból jeges lángnyelvek törnek elő, hogy gázokká, ködökké válva újra a keletkezése előtti állapotra alakuljon, azzá a mindent beborító energiahálóvá formálódjon.

Itt újra kihangsúlyozom, hogy a megsemmisülés éppen úgy túllépi az emberi fantázia legvégső határát, mint a keletkezés folyamata. Ezért fontos, hogy a Biblia Jelenések Könyvét valóságában értsük meg, - annak ellenére is, hogy annyi különböző teóriát állítottunk fel az évszázadok folyamán, - mert egyedül a világvége egymásba kapcsolódó folyamatát tárja fel.

A gyülekezeteknek írt levelekkel kezdődik, amiben szintén a világvégére figyelmezteti az emberiséget. Majd azzal folytatódik tovább, hogy kinyílt egy ajtó a bolygók felé, és láthatóvá válnak azok a különböző energiaformák, ami a bolygóközi szférákat kitölti, ami nélkül a Naprendszer nem létezhet, aminek megértése az emberi értelemhez

van igazítva. Itt kérdezem én, hogy korunk láthatatlan energiáinak, vagy sugarainak milyen formát és nevet adnánk, ha láthatóvá válnának. Főleg a négy legerősebb energiának, ami négy élőlénynek van leírva, vajon minek neveznénk.

Tovább folytatva: a

“Hétpecsétés Könyv”

szerint a fejlődés menete, az időben van elrejtve. Hiszen a fejlődés menetének könyvét az idő - ami a világvégével fejeződik be - lapozza, és lassúságához, vagy gyorsaságához ember nem férhet hozzá.

Ez még jobban ki van emelve a négy első pecsét feltörésével, ahol a lovasok szimbóluma szintén a világvége folyamatát vetíti előre. A

“vértanuk serege minden nemzetből”, mint már írtam azt fejezi ki, hogy minden ember számára, aki meghal, egy világvége következik be. Teljesen mindegy mi módon haltak meg: -vértanúként, természetes halállal, vagy gyilokkal. A

“hét trombita”

hangja pedig az a hangerő, ami a Naprendszer keletkezésekor is betöltött mindent, és a megsemmisüléskor is végbe fog menni. Hasonlóan akár a földi természeti katasztrófák is, amelyek szintén óriási hangerővel járnak: -dörgés, villám becsapódás, vulkánkitörés, stb. Hát akkor a Naprendszer megsemmisülési folyamatának hangerejét hogyan is képzelheti el ember, amit a “hét mennydörgés szava” is bizonyít.

A tíz szarvú és hétfejű vadállat szimbóluma pedig az óceánokra, tengerekre és vizekre értendő, hogy a vizek hogyan semmisülnek meg és válnak korábbi összetételükre. Az pedig, hogy feljött a tengerből egy fenevad, mai értelemmel, ha az óceánok, tengerek kitörnek helyükből és földrészeket nyelnek el, és ezt megszemélyesítjük mondjuk egy vadállat, vagy a kétszarvú szimbólumával, akkor ehhez sem kell már további magyarázat.

Ezután, ha a harag hét poharának kiöntését elemezzük, akkor abban is, a legérthetőbben tárul fel a világvége folyamata. Hiszen egészen pontosan le van vezetve, hogy egymás után, hogyan semmisül meg minden. Amit a

“nagy Babilon bukása” követ, mely az emberi életre vonatkozik, ami szintén meg fog szűnni.

Ezután vissza kell térjek arra, hogy az ember amit nem tapasztalt meg, nem tudja elképzelni. Hiszen, amiről halvány fogalmunk sincs, hogyan képzelhető el. Sehogyan. Ezért az új ég és új föld a Jelenések Könyve legcsodálatosabb vallomása a világvégéről, és arról, ami elképzelhetetlen.

Újra megismétlem a világvége csak a Naprendszerre, a Földre és a földi emberre vonatkozik. Az újabb kialakulás pedig galaxisunk egy másik csillagrendszerére.

Ezért írja János Apostol, hogy új eget és új földet láttam, mert az első ég és föld elmúlt, és a tenger sincs többé, mert ebben a Csillagrendszerben teljesen más törvények uralkodnak.

Itt minden csupa ragyogás és fény, és minden úgy csillog mint a legdrágább kő, vagy a kristályfényű jáspis. Van magas fala, tizenkét kapuja és tizenkét alapköve, amit szintén nem földi értelemmel, hanem annak a Csillagrendszernek törvénye alapján kell

értelmezni. Igen, ez az új Csillagrendszer a Szent város, az új Jeruzsálem, ami olyan pompázatosan ragyog, ami sem a naprendszerben, sem a Földön nem lett volna lehetséges, a Naprendszer és a Föld törvényei miatt. Mert ebben az új Csillagrendszerben teljesen más törvények uralkodnak majd, ahol nem lesz gyász, könny, jajkiáltás, fájdalom, halál sem, mint az elsőben, mert abban a másik Csillagrendszerben emberi értelmet felülmúló valóságok uralkodnak.

Itt újra megkérdezem, hogy el tudjuk-e képzelni azt, hogy az űrben ebben a pillanatban mennyi és milyen fantasztikus dolgok mennek végbe, keletkeznek, illetve múlnak el. Nem! Tehát azt sem, hogy abban a másik Csillagrendszerben az emberi fájdalom, könny és gyász, sőt halál teljesen más összetételek és törvények szerint megy majd végbe, mint a Naprendszerben vagy a Földön.

Hiszen János Apostol kiemeli azt a ragyogást ami hasonló a legdrágább kőhöz, a kristályfényű jáspishoz. Ezen kívül tizenkét kapujáról, és tizenkét alapkövéről is ír. Sőt

arról is, hogy hossza annyi volt, mint a szélessége. Vagyis hossza, magassága és szélessége egyenlő volt. Ezt földi értelemmel kocka alakúnak kellene venni, ami mégis teljesen más valóság, mint amit eddig elképzeltünk erről. Ezért ez is azt bizonyítja, hogy az új Csillagrendszer a leghalványabban sem hasonlít a Naprendszer bolygóihoz, vagy a Földhöz. Így nem lehet a földi törvények szerint értelmezni.

Azt sem, hogy a népek abban a világosságban fognak járni. De milyen népekről van szó? Egészen biztosan nem emberi lényekről. Hanem olyanokról, amit az ember el sem tud képzelni, amelyek éppen úgy asszimilálódnak csillagukhoz, ahogyan az ember is a földi törvényekhez; a természethez, vízhez, évszakokhoz, stb.

Tovább elmélkedve, az élet vize és az élet fája sorain, János Apostol azt írja, hogy az élet vizének folyója ragyog, mint a kristály. A Csillag felületének közepén a folyó (de milyen vízről és folyóról van szó, mert valószínű nem földi értelmű vízre és folyóra kell gondolni,) két ága között pedig az élet fája

van, amely tizenkétszer hoz termést, minden egyes hónapban megadja a termését, és a fa levelei a népek gyógyítására szolgálnak. Éjszaka sem lesz többé, és nincsen szükség sem lámpásra, sem napvilágra, mert a Csillag maga ragyog, és ragyogása mindent betölt. Ezen kívül ott éppen úgy összehangolódik minden, mint a naprendszerben és a Földön is.

Igen!, a Jelenések Könyve a Naprendszer és a Föld megsemmisülését, majd egy új csillagrendszer kialakulását tárja fel, ami az emberi értelem határán túlnyúlik.

A lényeg azonban az, hogy a Naprendszer és a Föld éppen úgy el fog múlni és újra egy összefüggő energiahálóká fog válni, ahogyan az ember is, mert a születéssel, már a halál is be van programozva, ami a Naprendszer törvényére is érvényes.

A Jelenések Könyve azért a legcsodálatosabb írás, mert évezredekkel ezelőtt már a legtávolabbi jövő tudományos valósága rejlik benne. Sőt az is, hogy minden végben benne rejlik az új kezdet.

Újra megismétlem, hogy az “új ég, és új föld” értelme nem a Naprendszerben található. Mert, ha a Naprendszer megsemmisül, és megint azzá az összefüggő energiahálóvá válik, akkor valahol máshol újra kell kezdődnie mindennek, mert a Földön is minden ismétlődik. Persze nem úgy, ahogyan korábban történt valami. Ezért galaxisunk egy teljesen új helyén, teljesen más összetételű tartalommal fog az „új Jeruzsálem” megvalósulni.

A változások az űrben, a galaxisokban igen gyakoriak, mivel folyamatosan milliárd és milliárd csillag és naprendszer keletkezik és szűnik meg.

Visszatérve az új Jeruzsálem szimbolumára nem győzők betelni vele, mivel olyan csodálatosan írja le az új Csillag (Nap) rendszer megvalósulását galaxisunk egy másik helyén, és azt, hogy ott teljesen más összetétel fog megvalósulni, más törvényű évszakokkal, és természettel, mert az első ég és föld elmúlt, és a tenger sincs többé.

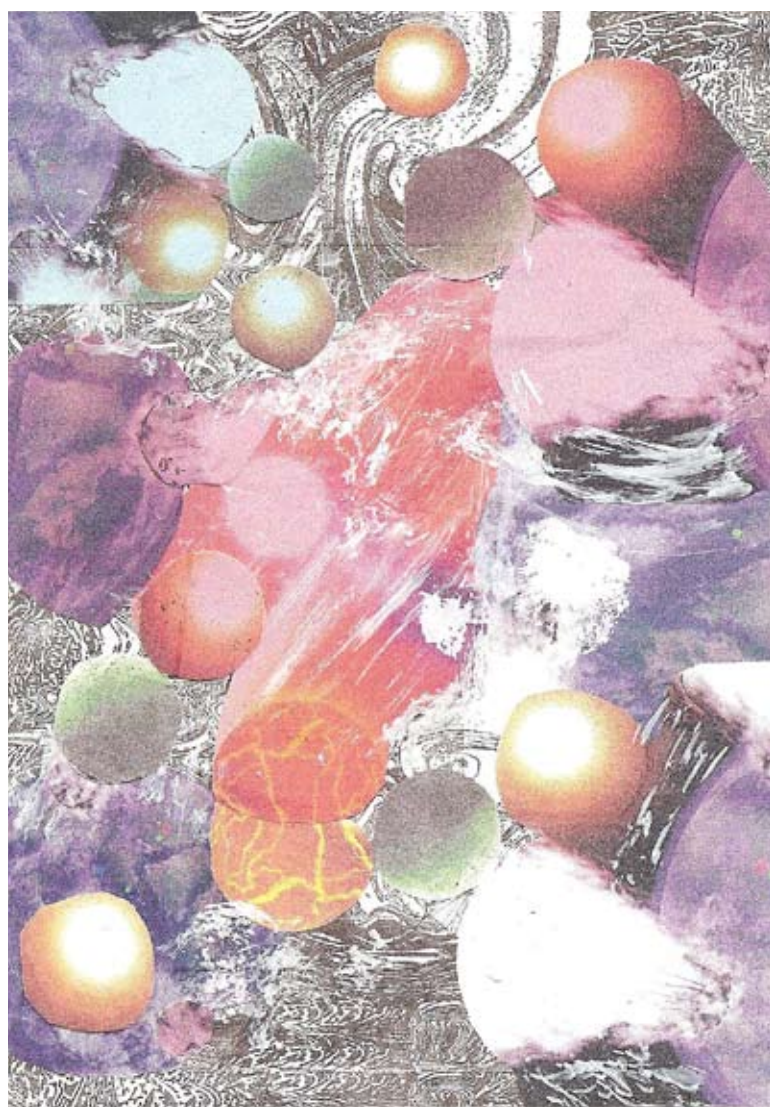
Lehetséges, hogy az új helyen kialakult Csillagrendszer is éppen úgy el fog múlni,

mint a Naprendszer is, ami kialakulása előtt egy összefüggő energiaháló volt.

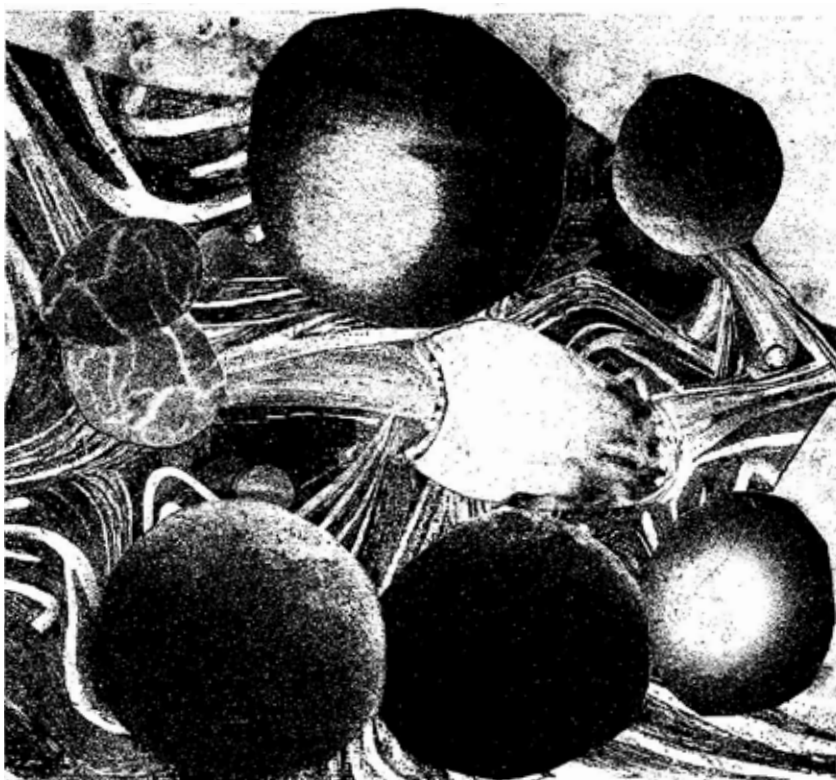
Itt felteszek újra egy kérdést, galaxisunk azon másik helyén abban az új Csillagrendszerben, vajon hogyan és milyen változások fognak végbe menni.

Hogy lassan a befejezéshez érek most fogom csak fel, hogy miért figyelmeztet János Apostol minket arra, hogy senki nem tehet hozzá, vagy vehet el a Jelenések Könyve soraiból. Azért, mert tartalma felülmúlja az emberi értelmet és, mert a tudományainkkal még nem tartunk ott, hogy bizonyíthassuk.

Isten áldd meg a Magyarzt !

Nem is tudom kifejezni azt az örömet, amikor a mondák, mítoszok és a regék meseszerű, titkos tartalma feltárult előttem. Soraikat ezután a tudomány szemszögéből vizsgálhatjuk.

Magdalena Hodonyi-Ickler

A mondák, regék és mítoszok titkos tartalma

Magdalena Hodonyi-Ickler

A mondák, regék és mítoszok titkos tartalma

A könyv borítója és a rajzok a szerző munkája.

ISBN: 978-963-89523-2-5

Nyomda: Fábíán Bt.
Felelős vezető: Fábíán Imre

2015

Magdalena Hodonyi-Ickler

A mondák, regék és mítoszok titkos tartalma

2015

A ma embere számára még mindig nagyon sok kérdés vár megválaszolásra annak ellenére is, hogy a tudományainkkal már itt tartunk. A mondák, a mítoszok és a regék világa is ide tartozik. De, hogy mindenki megérthesse értelmüket, előtte röviden újra vissza kell térjek az univerzum létrejöttére, mert csak ekkor érthetjük meg a teremtés történetét, vagyis a Naprendszer keletkezését. Azt is, hogy az univerzum hasonlóan, akár a földi élőlények, teljesen készen került bele abba a régióba, ahol minden univerzum megtalálható, külső védőenergiákkal ellátva. Ami után, (akár az élőlények belső szervei) az űr tartalma is, együttesen összehangolódva formálódik, és változik, az idő múlásának üteme szerint anélkül, hogy tágulna, vagy zsugorodna a külső védőenergiák miatt.

Újra megismételve, akár az életformák, amikor megszületnek, az űr is teljesen készen, külső védőenergiákkal ellátva, tartalma hasonló változatú törvénnyel, mint ahogyan a földi élőlények belső szerveiben is végbemegy, került bele abba a régióba, ahol minden univerzum megtalálható.

Sajnos annyi más különböző teóriát állítottunk fel az univerzum keletkezéséről, hogy ebből a labirintusból bizony nehéz lesz kitalálni.

Ezen rövid bevezető után, ha rátérek a mondák, mítoszok és a regék tartalmára, akkor azok számára akik ismerik tudják, hogy egyszerűen a Naprendszer kialakulásáról, a Föld keletkezéséről, és

az utána bekövetkező természeti katasztrófákról van szó, a különböző istenségek neveivel ellátva: Apszu, Tiámat, Éa, Damkina, Marduk, Rammán, Irragal, Anunnakik, Ninutra, Nergal, Enlil, stb, stb.

Ha azzal folytatom, hogy

GALAXISUNK SZÁMÁRA AZ EGYIK LEGNAGYOBB KATASZTRÓFA A NAPRENDSZER KELETKEZÉSE VOLT,

mivel helyén, az eredeti összetételben nem volt anyagi forma, hanem egy mindent átfogó határtalan erősségű energiaháló borította be, akkor gondolom ezzel újat mondok.

Amikor azonban ez az összefüggő energiaháló, ami mindent beborított, kezdett kettéválni, hogy azokból újabb energiák alakuljanak ki, ezáltal megváltozott. Bizony ez a folyamat nem ment könnyen, hanem határtalan harcot vont maga után.

A mondák, a regék, a mítoszok ezt személyesítik meg a különböző istenségek neveivel ellátva, akik egymás mellett, és ellen harcoltak.

Gondolom az űrben jelenleg is végtelen hasonló folyamat megy végbe. De hogy azokat is megszemélyesítik-e valamilyen életforma képviselői, ez még nagyon sokáig titok marad a számunkra.

A mítoszok, a mondák és a regék pedig teljesen pontosan írják le, a Naprendszer létrejöttét, vagyis mielőtt létrejött volna, helyének megváltozását, azt a másmilyen valóságot, ahogyan minden végbement, s nem úgy, ahogyan eddig gondoltuk.

Mielőtt tovább folytatnám, szeretném feltenni azt a kérdést is, hogy vajon milyen világ venne körül minket, ha nem az anyagi, hanem a láthatatlan tiszta energiákat tudnánk csak érzékelni anélkül, hogy össze lennének kötve valamiféle anyagi formával. Lehet, hogy még színesebb lenne mindaz, ami jelenleg körülvesz bennünket és érzékelünk. Vagy a végtelen színes energiahullámok miatt, amik láthatóvá váltak, az anyagi formák fordítva, láthatatlannokká válnának, ami az univerzumra is vonatkozik. Emiatt változott meg galaxisunk azon régiója, ahol a Naprendszer található, mivel korábban a Naprendszer helyét, újra megismételve, egy mindent átfogó energiaháló borította be, ami előbb kettévált, hogy abból gázok, ködök, stb, szabaduljanak ki, mert csak ezekből alakulhattak ki az anyagi formák, amikből a bolygók, és a bolygóközi régiók különböző összetevői keletkeztek, azért, hogy létrejöhessen a Naprendszer.

Tehát a mondák, a mítoszok és a regék, azt a változást tárják fel a különböző istenségek neveivel ellátva, hogyan változott meg a Naprendszer helye, az a egykori összefüggő mindent beborító energiaháló, ami kitöltötte. Vagyis hogyan vált először ketté, majd hogyan alakultak ki abból a különböző újabb energiaformák, amikből a gázok, ködök törtek ki, és azokból, hogyan formálódott ki az anyagi világ.

Ezért, ha tudományosan elemezzük a mondákat, mítoszokat, regéket, főleg egy mezopotámiai teremtetéstörténetet, azonnal előbukkan az a valóság, amit eddig nem tudtunk megfejteni.

Mivel nagyon sok teremtetéstörténetet ismerek, ezért gondoltam eddig én is úgy, hogy értem és felfogom, mit akarnak kifejezni szimbólikus értelmükkel. Ezt azonban csak gondoltam, mert ma már tudom, hogy akkor még semmit nem értettem meg, hiszen csak sokkal később kezdett minden a helyére rendeződni, mivel

KIVÉTEL NÉLKÜL MINDEN TEREMTÉSTÖRTÉNET, AMIT VALAHA IS ÍRTAK A FÖLDÖN, A NAPRENDSZER LÉTREJÖTTÉRE VONATKOZIK ÉS NEM AZ UNIVERZUMÉRA.

Akkor is, ha földrészenként, a különböző istenségeket más nevekkal, és a képzeletünkkel láttuk el.

Újra megismétlem, erre egy Mezopotámiai teremtetéstörténet olvasása után jöttem rá, és arra is, hogy minden teremtetéstörténet egyedül a Naprendszer keletkezéséről szól, a különböző istenségek neveivel ellátva. Ez a felfedezés nagy meglepetést okozott a számomra, azért is, mert csak ezután fogtam fel, hogy miért egy láthatatlan Isten oltára előtt szolgálunk, akit megszemélyesítünk és különböző nevekkal látjuk el. Sőt még háboruzunk is értük, pedig egyetlen isten sem kívánja azt, hogy egyik ember pusztítsa a másikat.

Ez minden korban így volt, ezért kihangsúlyozom, hogy az egykori mítoszokban, mondákban és regékben szereplő különböző istenségek a Naprendszer és a Föld keletkezése, valamint a későbbi különböző természeti katasztrófákra értendők, mivel a természet harcát és viaskodását csak így lehetett elképzelni. Ezt egy mai példával fogom érzékeltetni:

2004-ben Thaiföldön egy tsunami kétszázharmincezer embert ölt meg. Ha ez a borzalmas tsunami, vagy bármelyik természeti katasztrófa, ami napjainkban is végbemegy, a mítoszok, mondák és regék korában történik, egy haragvó istennek tulajdonították volna, ami, vagy aki, megbünteti az embereket.

Az évezredek folyamán és napjainkban is, olyan sok különböző természeti katasztrófa történik, hogyha külön minden katasztrófát valamiféle isten nevével látnánk el, nem tudom hogy számon tudnánk-e tartani őket.

Ezt a példát azért hoztam fel, mert az a teremtéstörténet, amit elemezni szeretnék, ilyen hasonló tartalom alapul a sok különböző istenségek nevével ellátva.

Ezután felhívom a figyelmet arra is, hogy nemhiába kezdődik minden teremtéstörténet úgy, hogy kezdetben nem volt semmi és volt idő, hogy sem az égnek, sem a földnek nem volt neve, mivel galaxisunk azon régiójában, ahol ma a Naprendszer

található, újra megismétlem, legelőször az összefüggő energián kívül nem volt semmi. Ezért fejezték ki úgy, hogy

“Volt idő, amikor még sem az égnek sem a földnek nem volt neve.”

Ennél érthetőbben nem is lehetett volna kifejezni azt, hogy a Naprendszer helyét egy olyan összefüggő határtalan erősségű energiaháló uralta, aminek előbb el kellett választódnia egymástól, hogy azok is tovább választódva, különböző energiaformává alakuljanak, hogy azokból gázok és ködök törhessenek ki, mert csak azokból formálódhattak ki az anyagi formák, vagyis a bolygók és a bolygóközi összetevők.

Igen! Mindez a változás szükséges volt ahhoz, hogy létrejöhessen a Naprendszer.

Ez az egyik Mezopotámiai mítoszban úgy van leírva, hogy;

„Csak az ősatya, Apszu és az ősanya, Tiámat léteztek, de még ők sem éltek külön, hanem vizeiket összekeverve egy testet alkottak, így nem teremthettek semmi újat.“

Vagyis, hogy kezdetben egy összefüggő energiaháló borította be a Naprendszer helyét. Ez az összefüggő energiaháló azonban kettévált egymástól és már nem alkottak közös egységet.

Vagyis az alapenergiák elválasztódása volt az első változása a Naprendszer helyének.

A mítoszok, a mondák és a regék szerint úgy, hogy a két ősiszten először kettévált, majd újra házasságot kötött, egymásba olvadva.

E házasságból ketten születtek, vagyis az elválasztódott és újra egymásbaolvadt ősenergiából, két új energiaforma alakult ki, amit Lahmu és Lahamu névvel neveznek.

Mielőtt tovább folytatom, szeretném megegyeszer arra is felhívni a figyelmet, hogy mi éppen úgy, ahogyan a mondákban, mítoszokban és a regékben áll, mi is, különböző nevekkal látjuk el nemcsak az isteneinket, hanem a gyengébb energiákat is. Gondolok itt az angyalok neveire; Gabriel, Uriel, stb. vagy a gonoszságra, mert ők sem mások, mint különböző negatív energiaformák.

Tehát amikor abból az összefüggő energiahálóból, ami a Naprendszer helyét beborította, és először kettévált, azokból két újabb energiaforma alakult ki. Azért, mert csak így alakulhattak ki a további energiák, és azokból a későbbi gázok és ködök.

Újra megismétlem, hogy az alapenergiából kialakult két új energiaforma, amikor összekeveredett megint a két alapenergiával, akkor belőlük ketten születtek; Lahmu és Lahamu.

Ezeket pedig követték Ansar és Kisar, akik hamarosan különbek lettek, mint idősebb testvéreik. Vagyis mégerősebb energiából álltak, mint az előbbi energiák.

Azután ezekből még több és még újabb energiák szabadultak fel, amit szintén nevekkel láttak el.

Majd ezután igen elszaporodtak az isteni testvérek, a mindig újabb, erősebb, és gyengébb energiaformák, ami bizony nem ment végbe hangtalanul.

A Naprendszer helye tehát az energiák és az anyagi formák harctere lett óriási hangerővel és változásokkal, mert csak a különböző energiákból, és az azokból kialakuló gázokból, ködökből jöhettek létre a későbbi anyagi formák.

A mondák, a mítoszok, a regék, ezt úgy írják le, hogy amikor elszaporodtak az isteni testvérek, ez a különböző újabb energiaformákra értendő, akik csapatokba verődve zajongásukkal zavarták Apszu és Tiámat nyugalma, vagyis megzavarták a két alapenergiát, mert nemcsak összezavarták, és felkorbácsolták, hanem megpróbálták magukat beléjük olvasztani, ami óriási zajjal, robbanásokkal és kisülésekkel ment végbe.

Apszu, az egyik ősenenergia, hiába próbálta hatáskörébe vonni ezeket a nyugtalan energiafiakat, hogy lecsendesítse, és nyugodtabbá tegye őket. Nem sikerült neki.

Tiámat a másik alapenergia Apszu erőlködését szóltanul tűrte és mogorván hallgatott. Vagyis Tiámat nem akart beleavatkozni, hogy lecsendesítse ezeket az újabb és gyengébb energiaformákat, amik kezdtek mind jobban megvadulni és bosszantóan utálatossá válni.

Ezt arra is lehet venni, hogy ez a sok különböző energiaforma amikor összekeveredett a gázokkal és ködökkel, hogy utána különböző anyagi formává válva azokból kialakulhassanak a bolygók és a bolygóközi összetevők, ami bizony nem ment végbe zajtalanul, amit a ma tudománya is bizonyít.

Tehát megismételve, Galaxisunk azon régiójában, ahol a Naprendszer keletkezett, katasztrófális változás ment végbe, mert a két ősenergiából, mennél több energia választódott el, hogy azokból gázok és ködök jöjjenek létre, mert csak azokból alakulhattak ki a különböző anyagi formák, amik egymásbaolvadva, majd újból szétválasztódva keveredtek, hogy létrejöhessenek a bolygók, és kialakulhasson a Naprendszer. Ami bizony hatalmas és óriási surlódásokkal, kisülésekkel, robbanásokkal és hangzavarral mehetett csak végbe.

Ezt a zajt a mítoszok, a mondák és a regék a legcsodálatosabban írják le.

Ekkor megszólalt Mummu, hogy tanácsot adjon, és ez a tanács tele volt rosszindulattal, mert szívesen magába olvasztotta és megsemmisítette volna a már kialakult dolgokat.

“Nem hiszem, hogy igazad van Tiámat, fenséges istenanya mondta Mummu. Ezeknek a nyugtalan, zajongó ifjú isteneknek nem jár kedvesség, sokkal inkább szigorúság. Ezért azt tanácsolom neked Apszu, hogy rombold szét az utakat, amerre jární szoktak, hogy utat vesztve elpusztuljanak, ti pedig

nyugtot találjatok magatoknak nappal, és pihenést éjszaka.

Itt már a létrejött bolygókról és pályájukról van szó az utak megnevezéssel, ami szintén igen nagy zajjal járt. És, ha e zaj, vagy valami miatt a két alap-energia beleavatkozik, és a már meglévő bolygók nem járhatják kijelölt pályájukat, összezavarodva megsemmisülnek, és újra az eredeti összetétellé, vagyis egy mindent beborító energiahálóvá válik minden.

“Ez a többi isten (itt a bolygókról van szó) fülébe jutott és nagy nyugtalanság fogta el őket; és már nem zajongtak, hallgatásba merültek, mivel nem tudták mitévők legyenek.”

Szimbólikusan a már meglévő bolygók azért csendesültek le, mert már kialakultak, és elkezdték kijelölt pályájukat róni. De amikor még a kezdeti stádiumban voltak, az nem ment végbe hangtalanul, hanem határtalan zajjal, kisülesekkel, robbanásokkal, stb. járt.

Ezért volt annyira bosszantóan utálatos az istenfiúk erőszakos és zabolátlan viselkedése. Amit Apszu be is panaszolt Tiámatnak.

“Nem találunk csendes helyet nappal, de még éjszaka sincs nyugtunk. Mond mit csináljak? Pusztítsam el őket?”

Tiámat az ősenenergia azonban tiltakozott! Mit beszélsz!? Kiáltott fel. -Elpusztítsuk azt amit teremtettünk, megsemmisítsük mindazt, ami belőlünk

alakult ki? Igaz, hogy viselkedésük bosszantó, de azért legyünk mi hozzájuk kedvesek.

Itt egy pillanatra meg kell álljak, mert a hasonló témájú könyveimben, amiket eddig írtam, én is azt hangoztattam, hogy a Naprendszer bolygói nemcsak egymástól függnék, hanem az univerzumtól is. Akkor is, ha különböző összetételből áll minden, mégis egy közös, összehangolt folyamatot látnak el, az idő törvényének hatalmában. Ezért függnék még ma is a Naprendszer bolygói az egykori ős-energiától.

Visszatérve a Naprendszer létrejöttére, mielőtt kialakultak volna a bolygók, előtte a két ős, alap-energiából Apszuból és Tiámatból, nemcsak különböző energiaformák, hanem azokból gázok, ködök törtek ki, hogy létrejöhessenek a későbbi anyagi formák, vagyis a bolygók, ezen kívül az az energiaforma is aktivizálódott, amely a lét energiáját rejtette magába. Azonban ez is egy igen komplikált folyamat volt, sőt az is, hogy miért pont a Földön alakult ki az élet? Ez gondolom egy újabb rejtély, amit a jövőnek kell majd megfejtenie.

Tehát a lét kialakulását a mondák, a mítoszok és a regék Éának és feleségének Damkinának tulajdonítják, akik a szent csarnokban laktak, amelyet ősukról Apszunak neveztek el, amely a végzetnek és a sorsnak csarnoka lett, és itt született meg gyermekük, Marduk.

Marduk lett a leghatalmasabb és legbölcsebb az istenek között.

Itt meg kell álljak egy pillanatra, mert ha arra gondolok, hogy Marduk nem más, mint a mi Istenünk, Éa, pedig az Atya, akit imádunk, akkor bizony ez nem is olyan egyszerű dolog. Azonban a lényeg azon van, hogy a lét energiája már a két alapenergiában is megtalálható volt, ami csak rengeteg változás után alakulhatott életté a Földön.

A mítoszok, mondák és regék szerint azért lett Éa, a Föld istene, mert ő messze kiemelkedett az istenek közül bölcsességével, hiszen tudta, hogy csak belőle jöhet létre az élet, ezért már Marduk születése előtt megtalálta a megoldást.

Elaltatta Apszut és Mummut, mert energiáik erejét így tudta csak csökkenteni. Majd, amikor Apszu mély álomba merült megbilincselte, levette koronáját, amivel kioltódott feje körül a dicsfény, vagyis energiáinak erőssége kialudt, mert egy részét magába olvasztotta. Mummut szintúgy megkötözte, orrába kötelet húzott, és bezárta őket.

Amikor Éa, legyőzte Apszut és Mummut, energiáik egy részét magába olvasztva, megpihent a szent csarnokban, hogy élvezze Marduk születését, mert Marduk teste tökéletes volt. Négy szeme és füle volt. Mindent látott és hallott. Amikor száját kinyitotta láng csapott ki onnan. Ezen kívül óriás volt, és a leghatalmasabb az istenek között. Tündöklő ragyogása mindenkit elkápráztatott, mivel

mindenhová be tudott hatolni, és ha akarta volna a többi energiaformákat meg tudta volna semmisíteni vagy magába olvasztani.

Ez pontosan ráillik, amit istenről gondolunk, hogy tündöklő ragyogása mindent betölt, mindenhová be tud hatolni, még az emberi gondolatba is, és nincs lehetetlen a számára.

Nagyapja Anu pedig négy szelet teremtett, hogy erősítse, ő még megalkotta a forgószeleket és más szörnyű viharokat, ami felkorbácsolta a már kialakult bolygókat, és a bolygóközi tereket, hogy ezzel a Földön is kezdjen kialakulni a természet, ami nemcsak határtalan változásokkal, hanem újból óriási hangerővel járt.

Az istenek azonban, gonosz tervet eszeltek ki és így szóltak a megbilincselte és legyengült minden energia szülő anyjához Tiámathoz.

-Amikor Apszut legyőzték, túrted nem segítettél és csendben maradtál. És, amikor belőled új energiák törtek elő, amikből gázok, ködök keletkeztek, abból pedig az anyagi formák, túrted, bár erődet gyöngítették. Most pedig újra nyugodtan tūród, hogy férjedet Apszut megint legyőzzék, semmit nem teszel érte, így te rád is szörnyű sors vár el fogod veszíteni te is, energiáidnak erejét, és a létrejött összes minden, magába fog olvasztani.

Tiamátnak kedvére volt ez a beszéd, és így szólt:

Teremtek hát tizenegy szörnyeteget, tizenegy olyan energiát, ami megvéd, amivel harcot indíthatok azok ellen az istenek ellen, akik Apszut legyőzték és Mammu energiáinak egy részét magukba olvasztották.

A következőkben az az egymás elleni határtalan harc van leírva, amikor a Föld mint tűzgolyó kezdett lehűlni és, hogyan alakult ki lassan a Föld felülete.

Tiámat tehát harcra készült az istenek, a belőle kialakuló energiák, vagyis a saját utódai ellen, hogy megsemmisítse azokat. A lehűlt Földön pedig a kialakuló természet és a különböző anyagi formák keletkezése miatt érezte, hogy ereje gyengül.

Harci készülődései Éának is a tudomására jutottak. Amikor először hallott erről haragra gerjedt és mélyen felháborodott, SÖTÉT HALLGATÁSBA merülve.

Ennek a sötét hallgatásnak az értelme nagyon izgalmas lehet, mert lehet, hogy a Föld egyik változásának folyamatára is vonatkozik, akkor amikor még alakulófélben volt.

Majd amikor Éa, haragja elült, Ansarhoz, ösatyjához indult.

Megérkezvén Ansar elé, közölte vele, hogy Tiámat alapenergiája, ami az egész Naprendszert behálózza, gonosz terveket sző. Seregei (a különböző határtalan erősségű energiaformák) dühöngve, üvöltve harcra készen állnak új erőre kapva.

Vagyis annak ellenére, hogy a Naprendszer már kialakult, az alapenergia még mindig képes arra, hogy megváltoztasson mindent, ami szintén nemcsak nagy harcot vonna maga után, hanem minden megsemmisülve belehullana energiájába. Ezt is nagyon sok mítosz leírja, amit szintén nem értetünk meg.

Ezen dühös harcok vezérévé Tiámat, Kingut tette meg, a szörnyek között a legnagyobbat. Ezután így szólt Kinguhoz: Tebenned van minden bizalmam, te vagy a leghatalmasabb, mindenkinek a sorsa tőled függ, pusztíts el mindent, hiszen a te szavad parancsot jelent még a sorsistennők, az Anunnakik számára is.

Amikor Ansar meghallotta, hogy Tiamát a maradék energiáival mire készül, így szólt Éához, a föld istenéhez: Nincs más hátra, forgasd tovább azt a fegyvert, amit már használtál. Most öld meg Kingut is, Tiámat vezérét.

Éa azonban így válaszolt: Ne kívánd ezt tőlem, Ansar. Kingu birtokában vannak a sorstáblák. Vagyis, az élet energiája, amiben le van fektetve, hogy a Naprendszer bolygói közül, melyik hordozhat majd életet, így erősebb ő most még az isteknekél is.

Éa, mégis útnak indította Anut, Tiámathoz, de amikor látta a körülötte nyüzsgő szörnyeket, (a védőenergiáit) azokat a mérges energiaszikrákat, amelyek közrefogták, hogy védjék, amit magából

lövellt ki, nem mert közeledni hozzá, mert beléjük olvadt volna. Visszafordult tehát Ansarhoz és azt mondta neki:

Az én szavam (erőm nem elég erős ahhoz) nem elég súlyos, hogy Tiámat figyelembe vegye, hogy megfékezze magát.

Ansar erre hallgatással felelt a sorsistenekkel és az Anunnakiakkal együtt. Mind arra gondolt egyetlen isten (energiaforma) sem képes szembeszállni Tiámattal és Kingúval, mert aki azt megkísérli, megsemmisül. Vagyis kivétel nélkül minden energiát, és anyagi formát, ami létrejött magukba tudják olvasztani és megsemmisíteni.

Ansar azonban talált egy kiutat. A hatalmas erejű Marduk lesz a mi megmentőnk.

Amikor Éa, a föld istene ezt meghallotta hivatta Mardukot és elvonulva vele egy magányos helyre, ily tanácsokat adott neki:

„Óh Marduk figyelj a szavamra. Hallgass atyádra, mert te vagy az én fiam, akibe nekem nagy örömöm tellik. (Ez megint nagyon elgondolkoztató, mert ezt a kijelentést a Biblia is leírja.) Ha Ansar elé lépsz, viselkedj úgy, mintha máris ütközetben volnál. Mutasd magad rettenthetetlennek, és nyugtasd meg őt.

Marduk az Úr, örömmel hallotta atyja szavait, és megígérte megfogadja tanácsát. Azután indult Ansarhoz.

Marduk, amikor Ansar elé ért, hívatta Gagát, és a következő szavakat intézte hozzá:

Ó Gaga, vezérem, akibe nekem örömem tellik elküldelek téged Lahmuhoz és Lahamuhoz. Tárgyalj velük, hívd ide, a vele lévő többi istenekkel együtt, mert beszélni szeretnék velük. Indulj hát Gaga és ismételd el nekik, amit mindjárt hallani fogsz:

A ti fiatok Ansar küldött engem, mert Tiámat az őszanya meggyűlölt bennünket, az istenek java részét maga köré gyűjtötte, azokat is, amelyek a ti ivadékaitok, hatáskörébe vonta, és gonosz terveket szőnek ellenünk.

Ezután kissé zavarban vagyok, mert a következő szövegek újra kísértetiesen hasonlítanak a Biblia szövegéhez. Ezért újra felteszem a kérdést, hogy vajon kit testesít meg Éa, az Atyát-e, és kit Marduk, az Istent?

Mikor Ansar meglátta szíve megtelt örömmel. Megölelte Mardukot, aki így szavakat intézett hozzá:

Óh, Ansar legyen vége a te szomorúságodnak, én majd elmegyek a harcba, és teljesítem kívánságodat. Nemsokára Tiámat nyakán fogok taposni, vagyis energiáit lebilincselni.

Te, aki birtokában vagy a teljes bölcsességnek, győzd le Tiámatot varázsigéddel.

Marduk örömmel hallgatta Ansar szavait, majd így szólt. Ha nekem kell Tiámat alapenergiáit legyengíteni, hívd össze az istenek tanácsát és je-

lentsd be nekik, hogy átengeded nekem a végzet feletti hatalmat, a sorsok irányítását. Amit én határozok, megmásíthatatlan, sem visszavonni, sem megváltoztatni nem lehet. (Ez még ma is így van, mert, ami megtörténik a földön, nem lehet megmásmítani.)

Az istenek ezután fejedelmi trónt állítottak fel Marduk részére, és ő arra ült le szemben atyáival.

Ezután így szóltak hozzá az istenek: Te vagy Marduk, akit leginkább megillet a tisztelet. Tekintélyed olyan nagy, mint Anué. Ettől a naptól fogva határozataid megváltoztathatatlanok. Tőled függ, hogy kit emelsz fel, és kit sújtasz le. A te szavad jelenti az igazságot. Óh, urunk Marduk, kíméld annak az istennek az életét, aki bízik benned. És oltsd ki azét, aki gonoszat forral ellened. Ezt mondták az istenek, majd egy köntöst tettek Marduk elé, és így szóltak: Óh, Urunk itt mindjárt bizonyosságát adhatod, hogy a te szavad a legdöntőbb az istenek között. Akár megsemmisíteni, akár teremteni akarsz, csak egy szavadba kerül. Szólj egy szót, és ez a köntös eltűnik. Szólj ismét egy szót, és a köntös itt lesz újra előtted. Így is történt. Amikor az istenek látták Marduk szavának erejét, ujjongva hódoltak előtte. Marduk lett az istenek királya. Jogart és királyi palástot adtak neki, amiknek nem állhatott ellen a legbőszebb ellenség sem.

Ahogy mind jobban haladok könyvem vége felé újra az az érzésem, hogy Éa, az “Atyát” testesíti meg. Marduk pedig Istent, akit imádunk.

Tovább folytatva, amikor az istenek látták Marduk hatalmasságát, felszólították, hogy fossa meg Tiámatot véglegesen energiáitól, vegye vérét, vagyis erejét és semmisítse meg.

Marduk pedig harcba indult a megdühödött Tiámat ellen, aki minden józan eszét elveszítette, őriöngött, tombolt maradék energiáival, csak úgy táncoltak a bolygók, és ezután összecsapott Mardukkal. Marduk azonban legyőzte, úgy hogy megbénította.

Ezután az az egykori alapenergia, ami a Naprendszer helyét kitöltötte és elválasztódott, hogy így alakuljon ki a Naprendszer, végre kezdett megnyugodni.

“Marduk az Úr pedig azon gondolkodott, hogy Tiámat energiáit hogyan használhatná fel. (Itt újra megismétlődik a teremtés folyamata):

Először kettévágta, mint egy kagylót. Egyik részéből az eget formálta meg, másik részéből a föld felületét alakította át. Ahol kellett korlátokat állított fel azért, hogy megakadályozza a vizek lefolyását, hogy a folyók maradjanak meg medrükben, a tengerek partjaik között azért, hogy kellemessé tegye a későbbi élőlények számára.

Majd amikor befejezte művét meghatározta az év lefolyását. Felosztotta tizenkét hónapra, és ezek közül mindegyikre három csillagképet jelölt ki. Aztán meghatározta az év napjainak a számát a (bolygók) a csillagok járása által, és azt, hogy egyik se léphesse át a számára meghatározott területet. Ő tette lehetővé, hogy a hold süssön, a Nap erejével, stb.

Miután így elrendezte a dolgokat, megszólította Éát, és közölte vele szándékát: Vért teremtek és csontokat, alkotok majd egy lényt, aminek ember lesz a neve, és majd az isteneket fogja szolgálni.

Éa, az atya azt válaszolta: Hogy megtudjad teremteni az embert, ehhez fel kell áldozni egyet az istenek közül. Marduk Kingut választotta ki. A többi istenekkel együtt ereit felvágták. Véréből és a föld porából Éa megteremtette az emberi nemet és az istenek szolgálatára bízta.

Ezzel könyvem végére értem. Annyit szeretnék még hozzáfűzni, hogy azóta szolgál az emberiség egy láthatatlan isten oltára előtt.

Isten áldd meg a Magyarort !

The background of the entire image is a complex, abstract pattern. It features numerous light-colored, organic, cell-like or bubble-like shapes of various sizes, some with darker centers, set against a darker, textured background. Overlaid on this pattern are several thick, black, hand-drawn scribbles that form a network of loops and lines across the page.

Magdalena HODONYI-Ickler

EGYSZER MAJD TUDNI

FOGUNK MINDENT

Mi van akkor, ha nem csak a mi mindenségünk, hanem az összes létező mindenségek teremtetőkkel együtt megsemmisülnek, akkor ez azt jelenti, hogy van még valami, ami mind ezt irányítja és megsemmisíti. Sőt még az fölött is, és még azon felül is.....

A végtelenségig mondhatjuk anélkül, hogy a végére érjünk.

Magdalena Hodonyi-Ickler

Egyszer tudni fogunk mindent

2014

A könyvben szereplő rajzok a szerző munkái.

ISBN: 978-963-89523-3-2

Nyomda: Fábíán Bt.
Felelős vezető: Fábíán Imre

2014

„Amiből minden megvalósul az magából a TEREMTŐBŐL ered!”

Korunk fejlődése már igazolja azt, amire Énok is felhívja a figyelmet, hogy minden kinyilatkoztatás, ami idő előtt tárul fel korai, mert ő is, egy olyan távoli nemzedékről beszél, amely azután fog létezni, akik majd megfogják érteni. Most én is hasonló helyzetbe kerültem. Számomra azonban az idő a fejlődéssel karöltve már lehetővé tette, hogy érthetőbben írjam le mind azt, amit Énok még nem tudott.

Sok évvel ezelőtt, amikor belekezdtem az emberi értelmet felülmúló témák bogozgatásába, még nem tudtam, hogy milyen nehéz feladatra vállalkozom. Úgy kezdődött minden, hogy tőlem függetlenül 1994-ben több éjszakán keresztül, álomban többször is hangokat hallottam, amin aztán hetekig eltöprengettem. Különösen az egyik üzeneten, hogy

„Mi az, ami mozgásba lendíti azt, amit az a valami mozgat, ami által érthető az üzenet, amivel beindult minden egymásbakapcsolódva mint a fogaskerekek, és megállíthatatlanok.”

Ma már tudom, hogy az összes írásom, ezen értelem megfejtésének keresése volt. Az elején azonban még nem fogtam fel, hogy mennél jobban befogok merülni, annál komplikáltabbá fog válni. Most már bevallhatom volt idő, hogy azon gondolkodtam, feladom és többé nem foglalkozom ezekkel a témákkal, mivel kezdett minden összekeveredni bennem. Szerencsémre azonban rajzolás közben, mivel az összes könyvemet magam illusztráltam, rájöttem arra, hogy minden univerzumon túli dologra van földi hasonlat. Ezután már minden könnyebbé vált annyiban, hogy csak meg kellett találnom ezekre a felfoghatatlanságokra a hozzá illő földi anyagi formájú hasonlatot, hogy értelmünk megértse.

Nem akarok ismétlésekbe bocsájtkozni, mintának azonban szeretném újra megemlíteni a legfontosabbat, amit még ma is tévesen értelmezzünk, az univerzum kialakulását, amit egy csecsemőhöz lehet hasonlítani, amikor megszületik.

Eddigi teóriánk szerint egy semmiből keletkező fekete pont volt az univerzum, ami felrobbanva terjedt szét. Ez így semmi szín alatt, még a logika szerint sem lehetséges. Ezen kívül azért sem, mert ha feltesszük a kérdést, hogy vajon hová és miben robbanhatott fel az univerzum? Nagyon kíváncsi lennék a válaszra. Azonban egészen bizonyos, hogy nem robbanás által, mert ami felrobban még a földi törvények szerint is megsemmisül. Tehát egy ürön túli ERŐ, (amit én Fehér Korongoknak nevezek) az Ősforrásról leváló egyik részt amikor magába fogadta, külsőleg és belsőleg teljesen késszé formálva a legóvatosabban ürítette bele abba a régióba, ahol minden univerzum megtalálható. Földi hasonlattal élve az élőlények is, külső formájukkal és kezdeti szerveikkel teljesen készen születnek bele a világba. De ezt a folyamatot -A valóságot kereső ember c. könyvemben már a legrészletesebben leírtam. E rövid bevezető után könnyebben térek rá a TEREMTŐRE, a MINDEN kezdetére, amiből minden ered. Lehetséges azonban, hogy az emberiség számára megválaszolhatatlan fog maradni, nemcsak a MINDENSÉG kezdete, hanem az is, hogy a MINDENSÉGEN kívül, vannak-e még, teljesen más tulajdonságú mindenségek és azokat ki, vagy mi valósította meg. Ezért újra nagybetűkkel kiemelem, hogy „VAJON A MI MINDENSÉGÜNKÖN KÍVÜL, VANNAK-E MÉG TELJESEN MÁS TULAJDONSÁGU MINDENSÉGEK!” Brrr.....

Mielőtt azonban tovább folytatnám, előtte még azt is tisztázni szeretném, hogyan képzeled el sok ember a MINDENSÉGET. Gondolom némelyek úgy, ha felnéznek a csillagos égre egy gyönyörű éjszakán, amikor millió csillag sziporkázik, számukra talán már az is a mindenség szimbóluma. Mások pedig, ha

az univerzum végtelenségére gondolnak az jelenti a mindenséget. Én ennél is tovább lépek, egészen a felfoghatatlan eredethez, ami a Teremtőből fakad. Ez azonban már egy olyan képzeletet kíván, amit harminc évi munka előzött meg. Ezért nem fogtam fel azonnal az 1994-ben álomban hallott üzenetet sem, „hogya mi az, ami mozgásba lendíti azt, amit az a valami mozgat, stb, stb“, mert erre a MINDEN kezdet eredetének felfoghatatlansága utal. Amikor ez először vált világossá, akkor kezdett értelmemben minden összekeveredni. Erre bizonyíték eddig írt könyveimben az állandó keresési folyamat, mivel saját magamat korrigálom könyvről-könyvre.

Ma 2014. októberében, amikor ezeket a sorokat írom, újra megismétlem, már másképpen állok mindenhez, mivel rájöttem, hogy egyedül csak földi hasonlattal tárulhat fel a MINDENSÉG, valamint az összes felfoghatatlan dolog. Ez azzal is igazolható, hogy az ember minden korban egy láthatatlan Isten oltára előtt szolgál, mivel egy olyan univerzumon túli energiaformával állunk szemben, amit nemcsak nem érzékelhetünk, hanem a képzelet számára is felfoghatatlan. A különböző vallási formák azért alakultak ki, mert megpróbálták anyagi formába öltöztetni a láthatatlant, az elképzelhetetlent éppen úgy, ahogyan én is megpróbálom rajzaimmal szemléltetni. Ennek eredményeképpen valósult meg 1994-óta a sok száz rajz, aminek egy része az interneten is megtekinthető.

Most szeretném földi hasonlattal érzékelni, hogyan képezem el a MINDENSÉG keletkezését, ezt a felfoghatatlan és komplikált folyamatot.

Először is, lerajzoltam Isten szemét, amiből egy csepp gördül ki. Ezzel a kigördülő cseppel a MINDENSÉGET, vagyis az ŐSFORRÁS első cseppjét szimbolizálom. Ha ezt az emberi könnycsepphez hasonlítom, akkor már mindenki előtt világos, hogy az öröm, a fájdalom, vagy a szomorúság könnyeket csal a szemünkbe, amihez testünk összes szervére szükség van. A TEREMTŐ szeméből kigördülő cseppnek úgyszintén szükség

sége volt a Teremtő összes energiájára, hogy kialakulhatott belőle a MINDENSÉG.

Nemhiába imádkozuk, hogy Uram Te vagy a kezdet és a vég, az Alfa és az Omega! Újra megismételve, ezért, amiből minden ered, egy olyan kezdeti cseppből buggyan ki, ami mindent magába foglal. Amikor azonban belekezdtem, akkor jöttem rá, hogy megint lehetetlenségre vállalkozom. De, azután arra gondoltam, ha le kellene rajzolnom az atombombát, nem kívülről a gombaalakú formáját, hanem a belülről szétfeszítő őríási erőt a robbanás pillanatában, vajon, hogyan rajzolnám le, mivel csak a fantáziával képzelhető el. Gondolom hasonlóan, ahogyan rajzaimmal elképzelem a mindenséget és eredetét. Visszatérve a könnyecseppre, ami az emberi szervezet folyamatának egy picit része, amit csak orvosilag lehet megmagyarázni, éppen úgy, ahogyan minden mást, ami a szervezetet érinti. Azt azonban mindenki tudja, ahhoz, hogy könnyeink létre jöhessenek szükséges nemcsak a teljes emberi szervezet, hanem az értelemben lejátszódó különböző érzelemhullám is.

Éppen így, Isten szeméből kigördülő csepp kialakulásához szintén szükséges az összes energiaforma amivel a TEREMTŐ rendelkezik, mert azokban rejlik a később kialakuló összes anyagi forma is. Kisebb dimenzióban, ha az univerzumra gondolok, a benne rejlő tartalomra, arra is, amit még nem ismerünk, és a Föld minden csodájára, mindez bizonyíték arra, hogy vajon még milyen csodák létezhetnek. Ezzel azonban egy újabb titokzatos kérdés merül fel mert, ha léteznek még teljesen más tulajdonságú MINDENSÉGEK, akkor léteznek teljesen más TEREMTŐK is, amelyek teljesen más összetételűek mint a mi mindenségünk TEREMTŐJE és teljesen más valóságokat hoznak létre. Tudom azonban, hogy ezen eszmefuttatást nem mindenki fogja fel, ezért megint földi hasonlattal élek. Most arra gondolok, hogy az emberek általában házakban élnek. A házak mind másképpen néznek ki, mivel más-

képpen vannak tervezve, építve és berendezve. Az emberek is, ezen kívül külön mindenki egy individum. És, ha még az időjárást is figyelembe vesszük, akkor az Északi sarkon is teljesen más, mint Afrikában. Tehát óriási különbségek vannak még földi viszonylatban is. Ezért, hogyan is tudnánk elképzelni a még létező különböző összetételű és végtelen mennyiségű MINDESÉGEKET és TEREMTŐIKET, mivel szintén annyira különbözőek és olyan sokrétűek, akár a földi különbségek.

Tudom azonban, hogy ezen összehasonlítás ellenére is nehéz a TEREMTŐBŐL eredő cseppet, amiből minden ered, felfogni. Hát még a többi teremtet, amelyek ki tudja milyen más lehetőségekkel rendelkeznek és milyen energiákkal teremtik meg a felfoghatatlan másmilyen dolgokat.

Újra megismételve, ahogyan a teljes emberi szervezetre és érzelmre szükség van, hogy könnyezni tudjunk, éppen így a TEREMTŐ minden energiájára is, hogy MINDENSÉGÜNK keletkezhetett.

S, ha arra gondolok, hogy a többi különböző mindenségeknek vajon milyen összetételű teremtetők vannak, és milyen energiákkal rendelkeznek és még miket valósíthatanak meg, beleborzongok. Egyben azonban egyforma törvény vonatkozik mindenre. Éspedig az, hogy nemcsak az univerzum elválaszthatatlan az univerzumon túli dolgoktól, hanem a MINDENSÉGEK is elválaszthatatlanok egymástól.

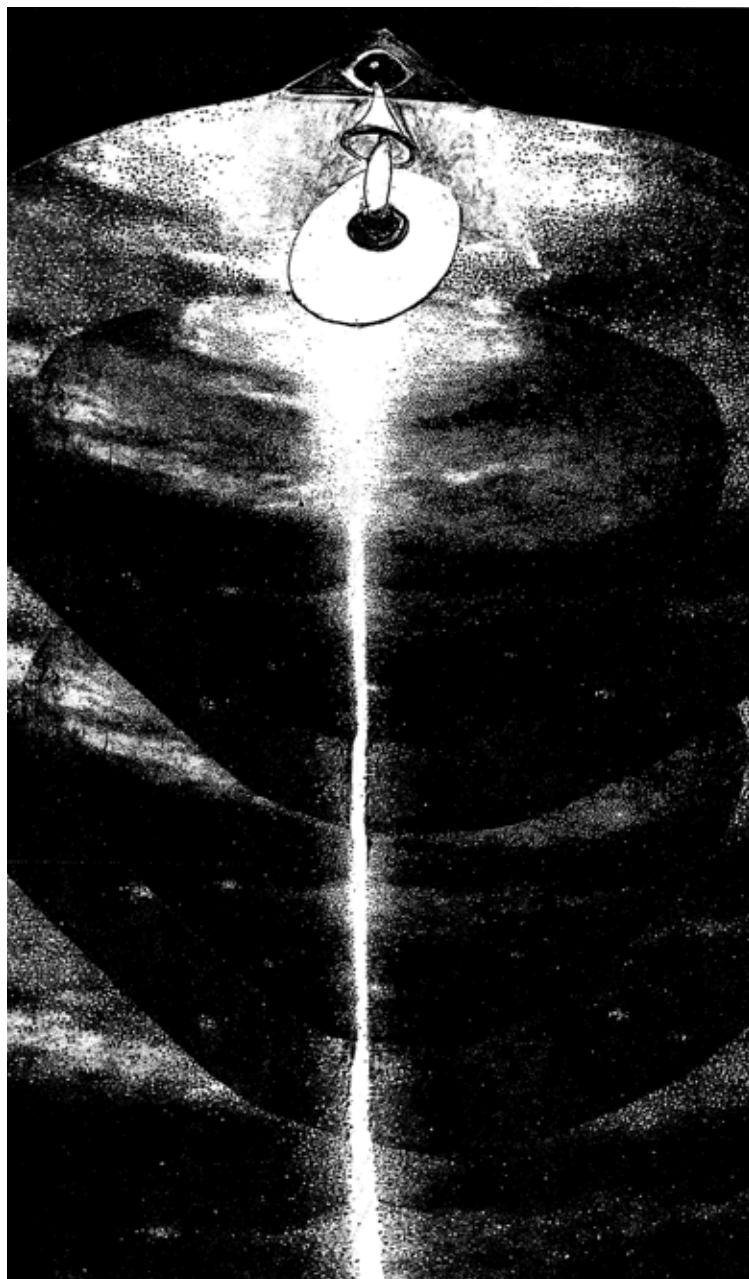
Itt újra ki kell hangsúlyoznom, hogy az itt leírt mindenséget nem szabad összekeverni a mi univerzumunk tartalmával, vagy az univerzumon túli dimenziókkal. Ahogy írom, magam is megdöbbenek, és nem tudom megmagyarázni, hogyan merülhetett mind ez fel bennem. Lehet, hogy rajzolás közben, ami oly sok örömet és izgalmat okozott számomra, ledőlt az az akadály, ami eddig hátráltatott, hogy ilyen gondolatok törhessenek fel értelmemben.

Mégegyszer kiemelem, hogy a MINDENSÉG eredetét, vagyis az Ősforrás kezdetét miért egy szimbólikus szemből kibugy-

gyanó cseppel érzékeltetem. Azért, mert emberi értelemmel csak így tudtam elképzelhetővé tenni.

A valóságot kereső ember c. könyvemben különben már azt is kifejtettem, hogy minden az Ősforrásból ered, és oda tér vissza, hogy megújulva frissen törhessen újra elő. Hasonlóan, mint az emberi vérkeringés. Ezért rajzaimmal is, csak egyetlen motívumot variálok, a TEREMTŐ szeméből kibuggyanó cseppet, aminek megrajzolása olyan sok örömet jelentett a számomra.

“ISTEN ÁLDD MEG A MAGYART”

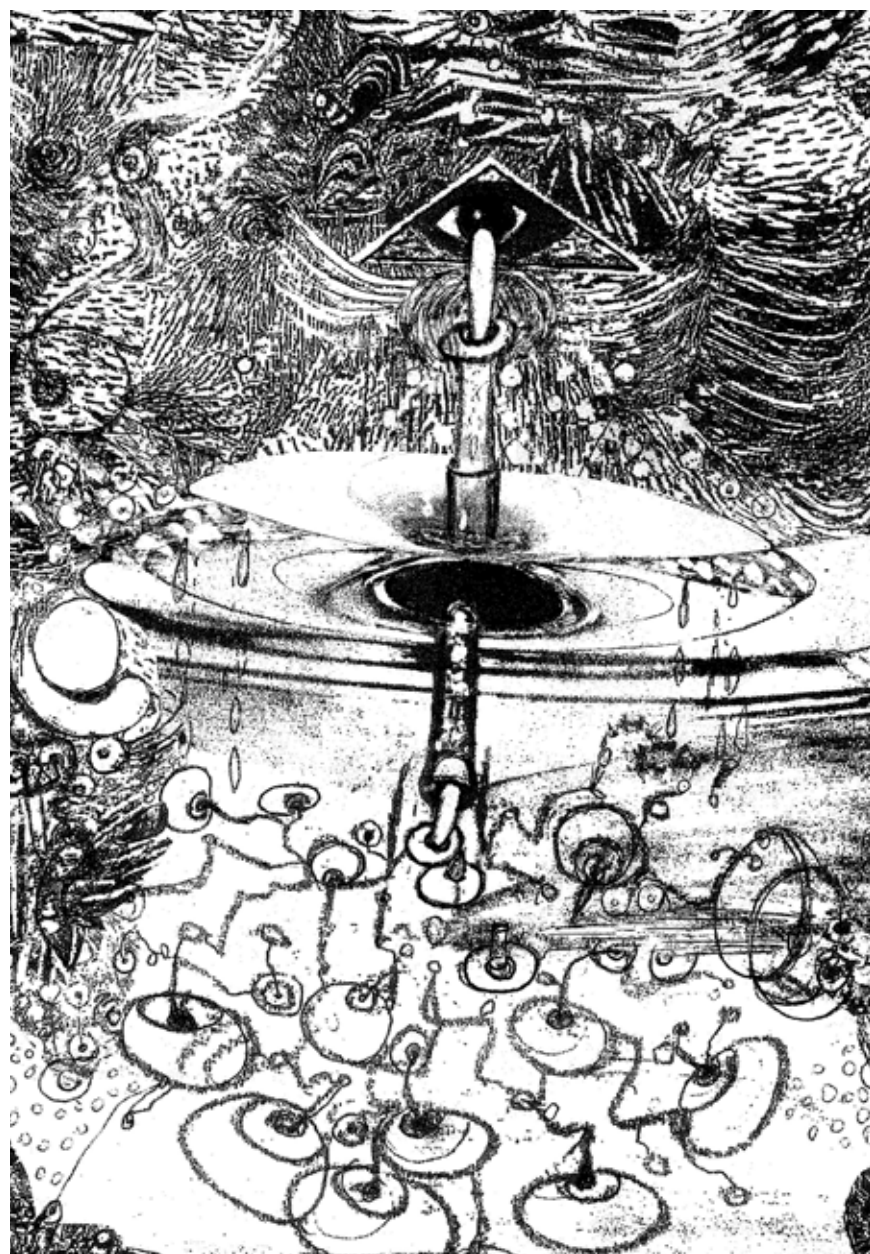

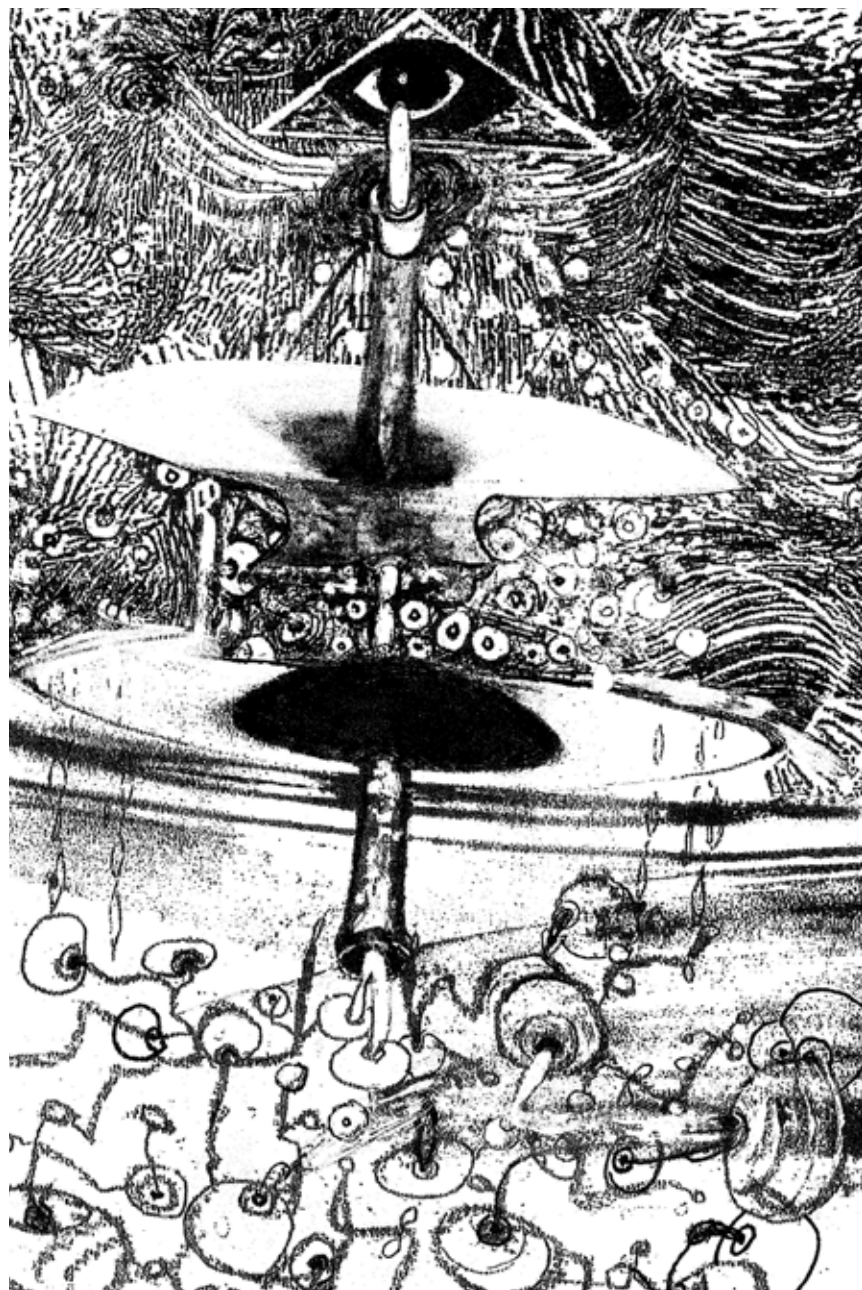

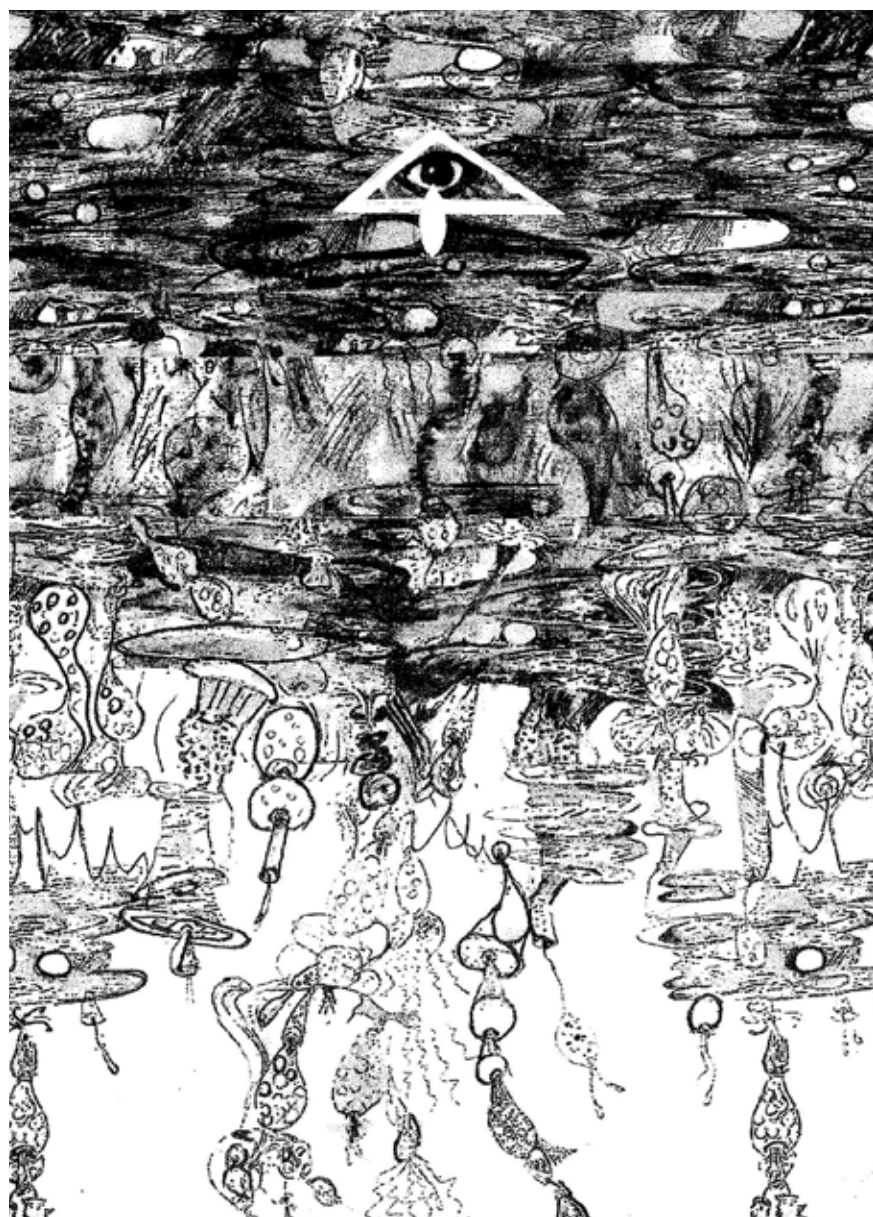

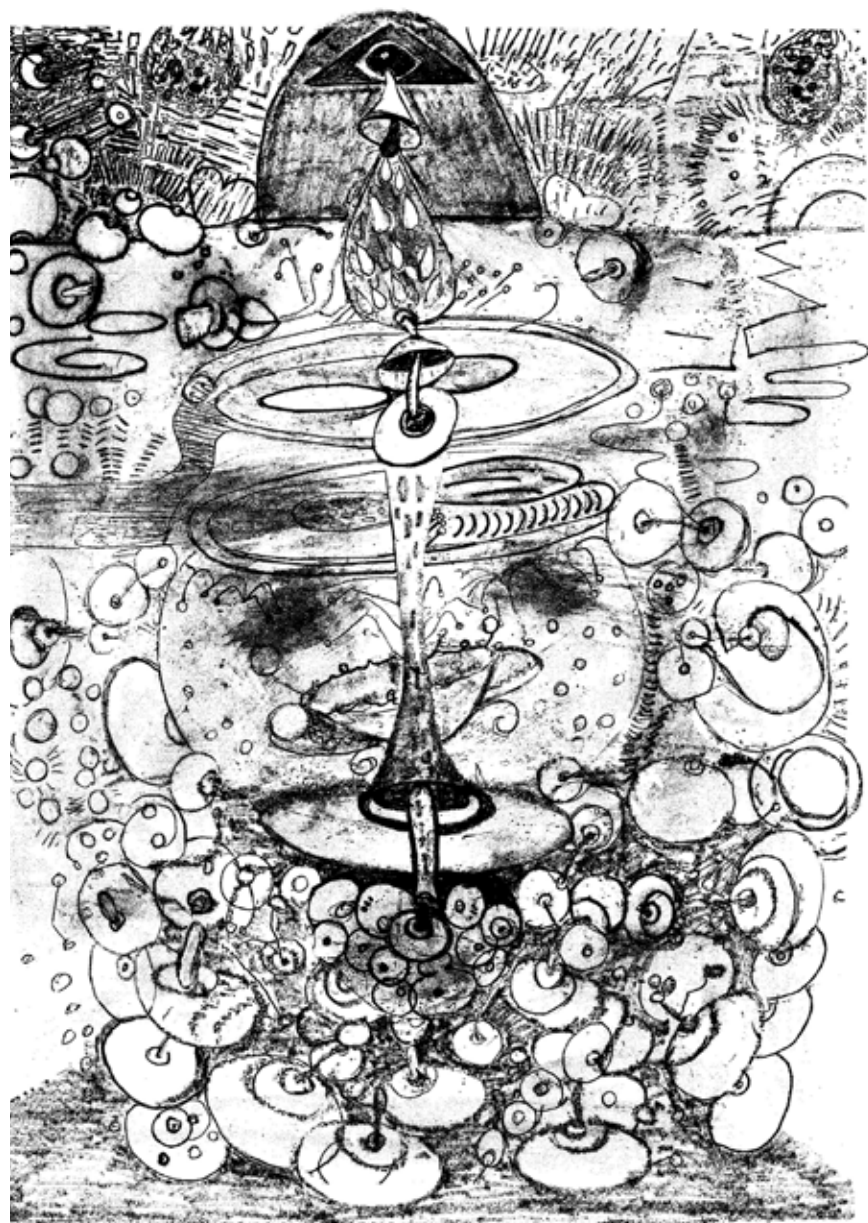

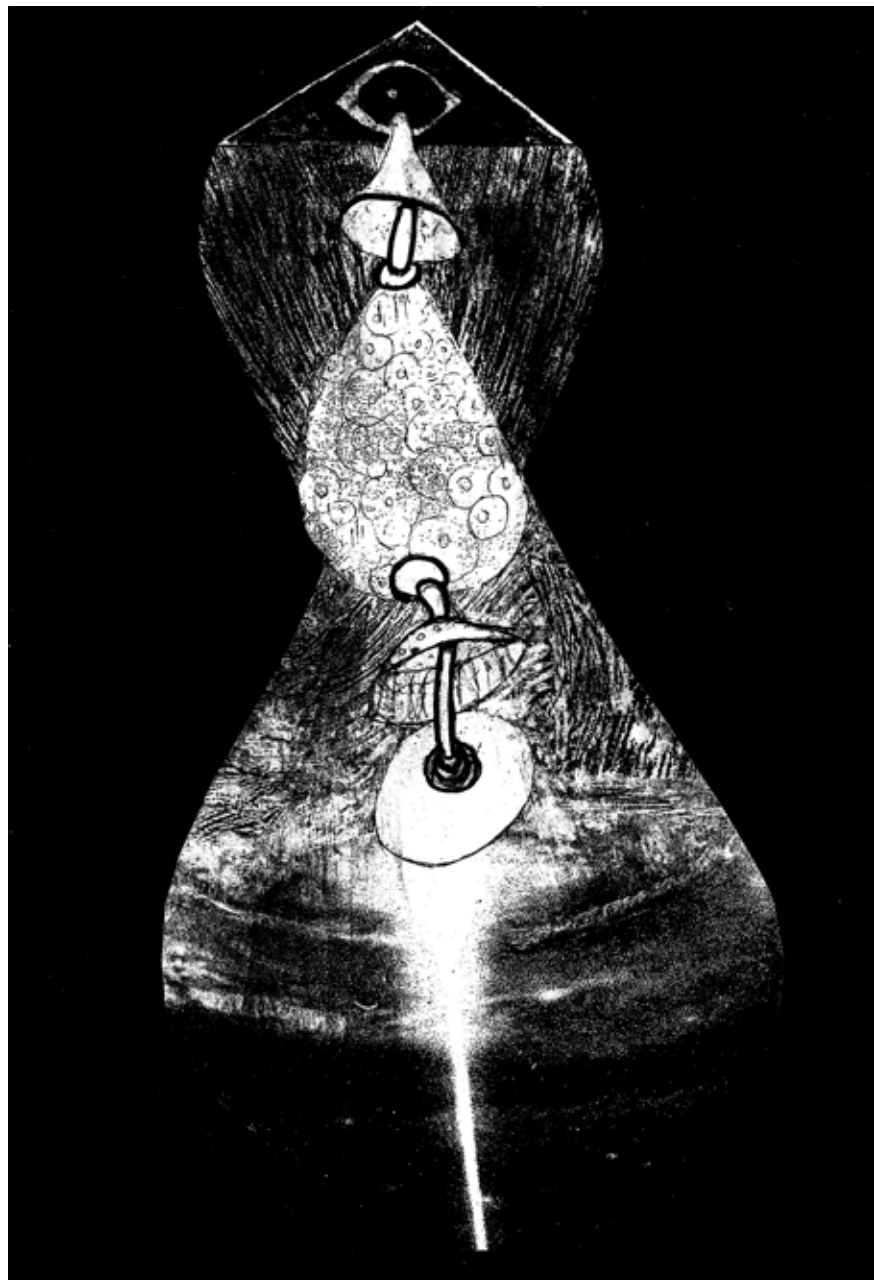

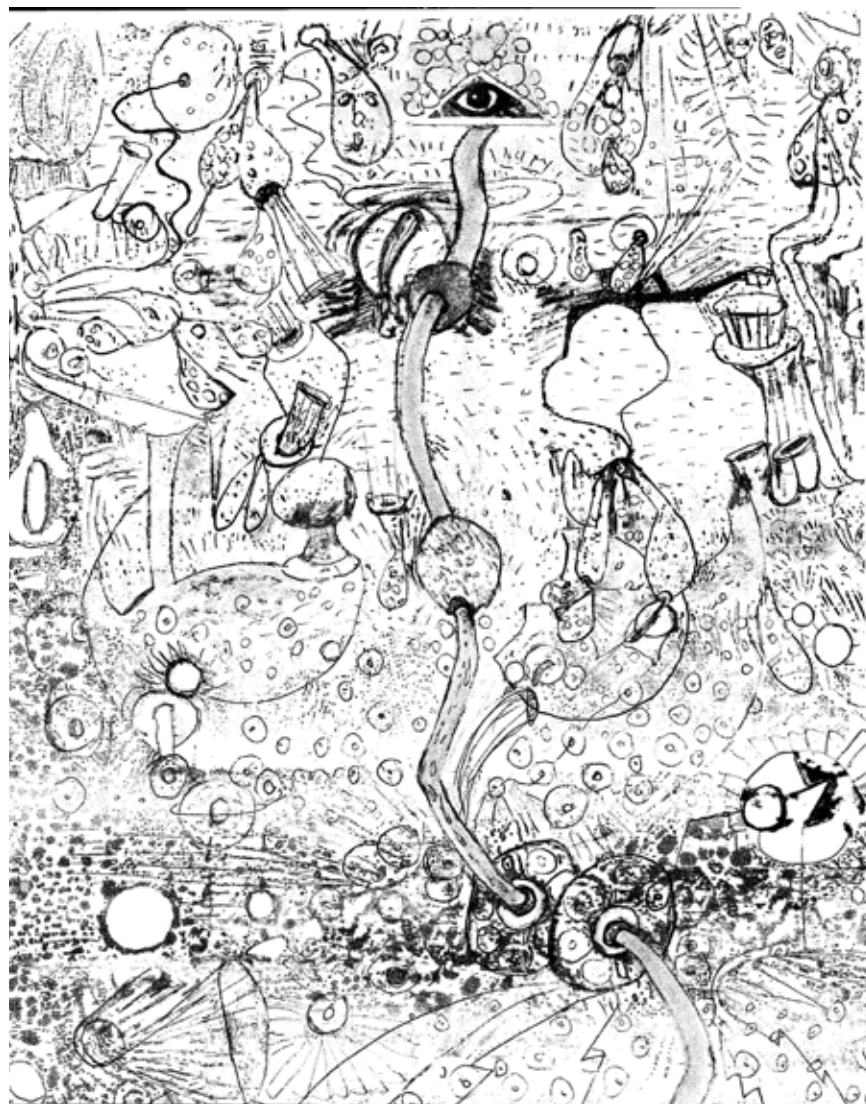

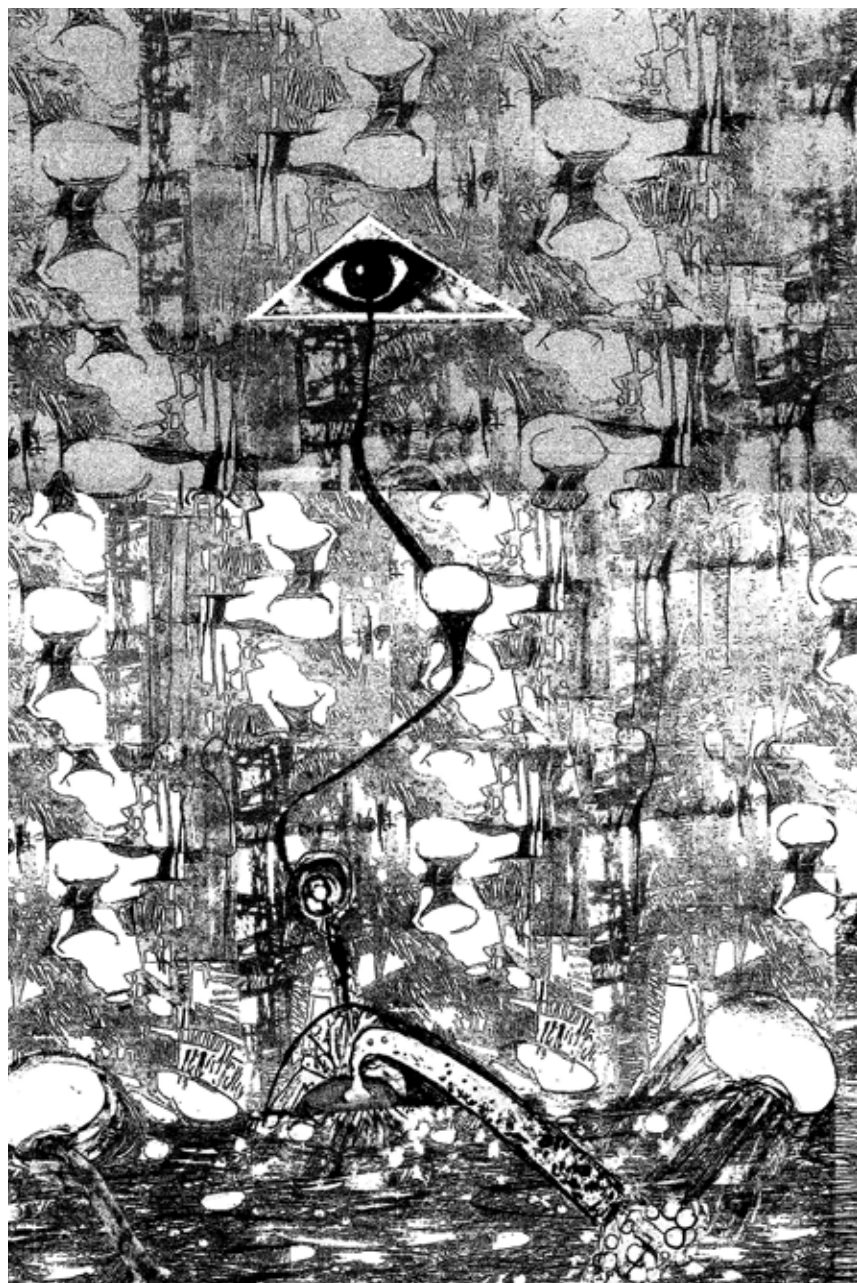

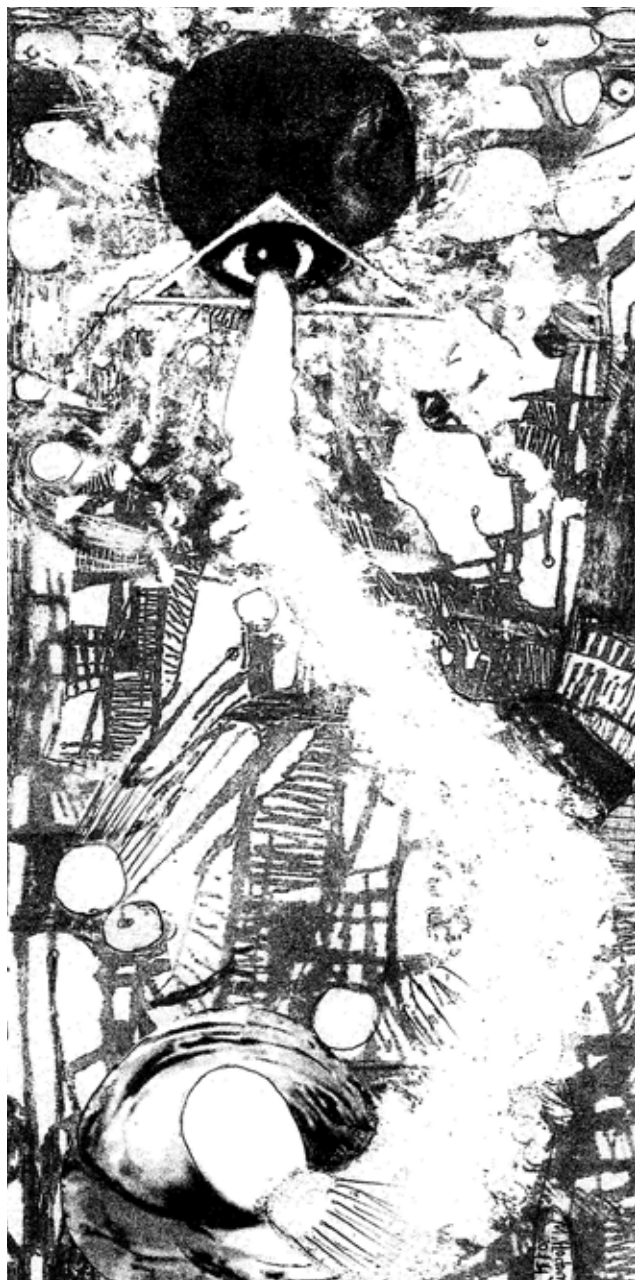

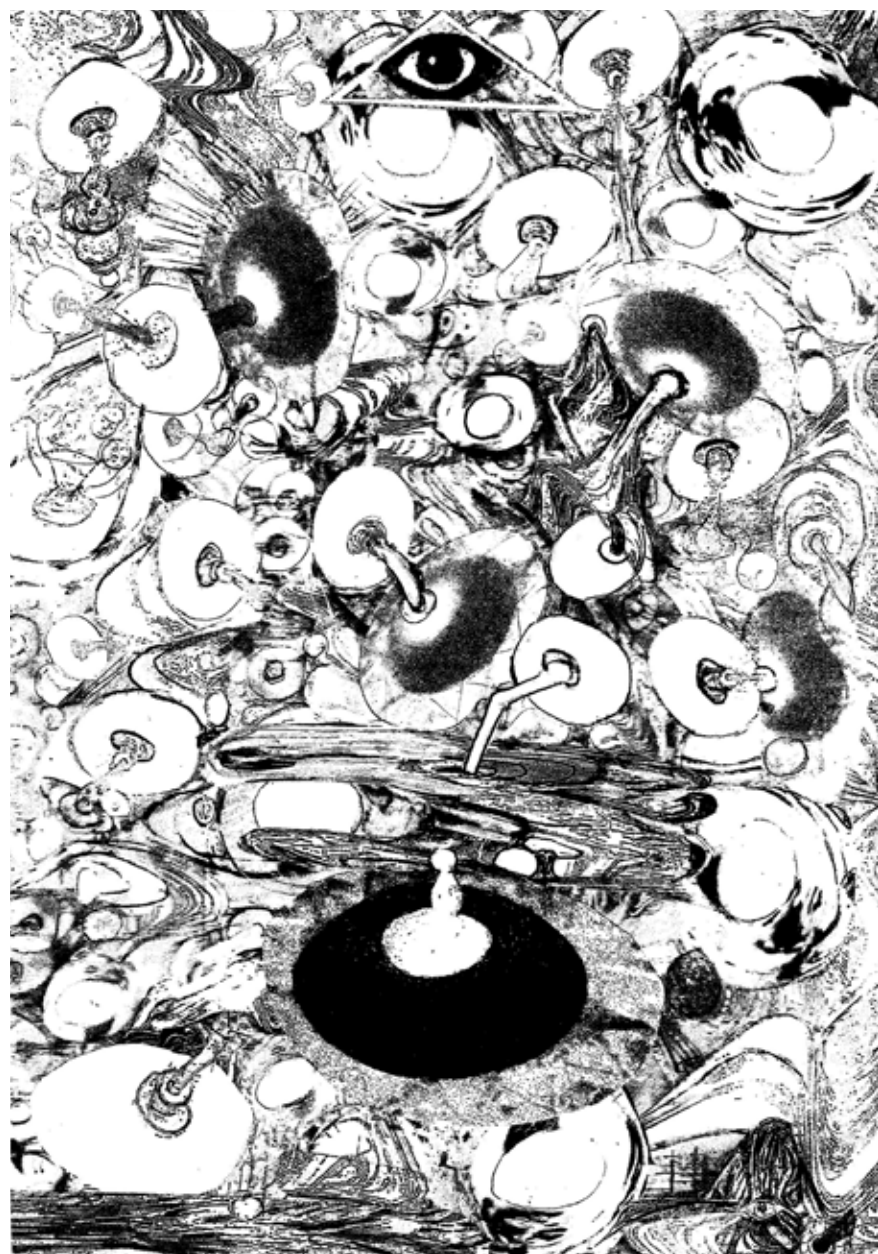

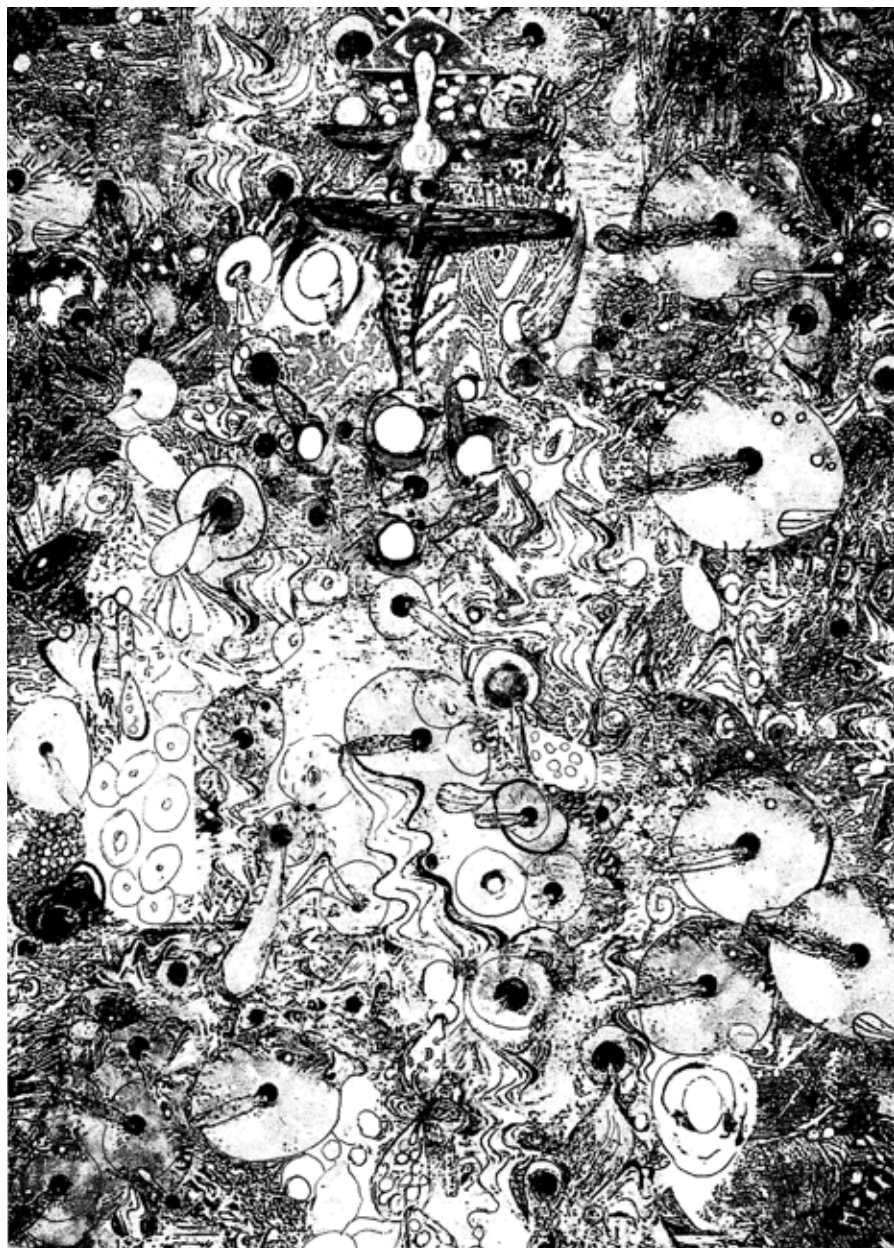

Vajon melyik az igazi valóság? A földi anyagi lét, vagy az élet utáni felfoghatatlanság.

Magdalena Hodonyi-Ickler

A valóságot kereső ember

2014

A könyvben szereplő rajzok a szerző munkái.

ISBN: 978-963-89523-2-5

Nyomda: Fábián Bt.
Felelős vezető: Fábián Imre

2014

*Azon energiák erői melyek
láthatatlanok, felfoghatatlanok,
amelyeknek ki vagyunk szolgáltatva,
és körtealakú Univerzumunkban nem
találhatók, anyagi formába öltöztette
az ember és nevekkel látta el, mert
csak így lehet hozzánk hasonló képet
alkotni róluk. (M. Hodonyi-Ickler)*

A legősbibb idők óta kutatjuk azokat az Erőket, amelyeknek ki vagyunk szolgáltatva, mert tőlük függ minden. Sajnos azon kívül, hogy képzeletünkkel különböző formába öltöztettük, tudományosan még mindig nem tudjuk bizonyítani. De, ha egyszer odáig fejlődünk, hogy bizonyíthatókká válnak, akkor akár akarjuk akár nem, az összes eddigi teória meg fog dőlni, és teljesen más alapokra fog helyeződni. Az is, hogy a TEREMTŐ, (mindvégig Istennek fogom nevezni) nem külsőleg teremtette az embert a saját képmására. Azért, mert ha már megtaláltuk volna az űrben létező különböző földöntúli lényeket és összehasonlítást tudnánk tenni, megbizonyosodna, hogy mindegyik teljesen más formájú és összetételű, mint az ember. Isten ezért velünk együtt, egyik formát sem külsőleg teremtette a saját képmására. Ezen kívül azért sem, mivel Isten nem anyagi összetételű, hanem egy olyan energiaforma, ami az univerzumban nem található. Ezután logikus, hogy az összes életformát energiáihoz hasonlóvá teremtette, ami tabu a számunkra és még mindig a legnagyobb rejtélyek

közé tartozik. Mi Isten energiáját léleknek nevezzük, amit az ember összekever az értelem energiájával, mivel nem tudjuk, hogy testünk melyik részébe aktivizálódott. Egy azonban bizonyos, mert a lélek megsemmisül a halállal, így az értelem energiája az amely tetteinket irányítja és halhatatlan, ha nem semmisül meg a földi tettek miatt. Az utolsó lehelettel tehát nem a lélek energiája távozik, hanem a belélegzett levegő legutolsó kiáramlása.

Eddig én úgy gondoltam, hogy a lélek kívülről hálózza be a testünket hasonlóan, mint az elektromágneses hullámok a Földet. Most jöttem rá, hogy ez a teória nem fedti a valóságot. A jövő tudománya be fogja bizonyítani, hogy Isten a lelket nem az orunkba lehelte, hanem energiáját az első emberpár szaporodási sejtjeibe aktivizálta fele-fele arányban, ami a halállal megsemmisül. Azért fele-fele arányban, hogy az elfelezett energia külön ne legyen elég arra, hogy a megtermékenyülés létrejöjjön. Csak akkor, ha elválaszthatatlanul egyesül a két fél, ami után először a lélek energiája aktivizálódik, hogy egy új élet születhessen és csak azután az értelem energiája, a testben lévő különböző szervekkel, amelyek kilenc hónapig fejlődnek az anyaméhben. De, mert a lélek energiája megsemmisül a testtel, ezért a megtermékenyüléssel kell tovább adni. Ez a folyamat minden olyan emberpárral megismétlődik, amelyek szülőkké válnak egészen addig, ameddig az emberi faj létezik. Azonban tudni kell, hogy ez a művi fogamzásra, vagy a lombik-bébikre is érvényes. Ennek azonban semmi köze az értelem jó vagy rossz gondolataihoz.

Tovább elemezve az értelem energiáját, a jövő be fogja bizonyítani, hogy egyedül a gondolataink határozzák meg az élet idején tetteinket és nem a lélek energiája. Ami alapján vagy megsemmisül egy úri Fekete Lyukban, vagy abban olyanná változik, hogy kikerül az úrből, bele az örökkévalóság körforgásába. Újra megismétlem, hogy nem a lélek energiája halhatatlan, mert azt csak továbbadjuk generációról, generációra. Erre a folyamatra majd a későbbiekben térek rá.

De, hogy a többi földöntúli lények minek nevezik Isten energiáját, ami által léteznek és náluk hol található, erre még nagyon sokáig nem fogunk választ találni. Egy azonban bizonyos, hogy

– akár az ember – az összes életforma hasonló korlátok közé van szorítva bármilyen összetételű legyen. Mivel az univerzum a változó folyamat törvénye alatt áll, ezért annak összefolyamatába nem avatkozhat be semmiféle forma, az Úr mindentől függetlenül működik. Az ember sem siettetetheti, vagy hátráltathatja az előírt menetét, csak vizsgálgathatja.

Ezután, ha a földi változásokkal kezdem, amelyeket tudományosan is bizonyítunk, akkor ez már mindenki előtt ismert, így én egy teljesen más változásra hívom fel a figyelmet. Egy olyanra, amire eddig senki nem gondolt.

Amikor a Naprendszer kialakult és a föld felülete benépesült, nemcsak az ember, az állatok, hanem a növények is hangosan tudták kifejezni magukat. Milyen kár, hogy erre korábban nem jöttünk rá, mivel a Bűnbeesést teljesen másképpen írták volna. Úgy, amikor a tudás fájáról az asszony leszakasztott egy gyümölcsöt, minden növény hangosan, esengve könyörgött a tudás fájával együtt, hogy ne tegye. Persze hiába volt minden könyörgés és figyelmeztetés, mert mégis megtette. Amikor az Úr kiűzte az első emberpárt az Édenből, akkor már azok a határtalan Anion energiák nemcsak az emberi értelemben törtek be, hanem megváltoztatta az állatokat, hogy vadakká váltak, és a növényeket is, hogy elnémultak. Ezután az összes növény csak néma kiáltással tudja kifejezni, ha valami kellemes vagy fájdalom éri őket, amit senki nem ért meg. Ezért nagyon meg kell gondolni az embernek hogyan bánják a növényekkel.

Az állatok hangjukkal adják mindenki tudtára, ha valami fájdalom éri őket. A növények sajnos erre már nem képesek. Ezért gondoljuk azt, hogy érzéketlenek és mindegy, hogy mi történik és mit csinálunk velük.

A napokban láttam a TV-ben a növényekről egy tudományos adást. Arról volt szó, hogy a növények némaságuk ellenére is képesek nemcsak bizonyos fokig megvédeni magukat, hanem figyelmeztetni a többi növényt is a veszélyre. Ezen kívül üzenetet tudnak közvetíteni, sőt még az állatokkal is kapcsolatba lépnek, hogy a segítségüket kérjék. Valószínű ez még mindig annak a jele, hogy valamikor hanggal rendelkeztek és hangosan fejezték

ki magukat.

Ha ezután újra a lélek energiájával folytatom, akkor tudom, hogy nemcsak a legkomplikáltabb és a legrejtélyesebb univerzumon túli energia fogalmáról van szó, ami az ember számára tabu hanem arról, hogy csak a megtermékenyüléssel aktivizálódhat, és a halállal semmisül meg a testtel együtt. Nagyon sajnálatos, hogy sokezer generáció ellenére halvány fogalmunk sincsen a lélek valóságáról. Egyedül csak az bizonyos, hogy valamiféle erő által élünk.

Ha a sok téves elméletre gondolok, amit minden pillanatban hangoztatunk, főleg a vallások; „hogy a lélek mindent elbír, a lélek érző, az irányít mindent, és ha valaki gonosz akkor lelketlen” stb, stb. Azonban, ha valakinek a teste lelketlen, az annak a jele, hogy az illető meghalt. Tehát nem a lélek, hanem egyedül az értelem gondolata, ami minden jóért, rosszért felelős, ami össze van kötve az idegrendszerrel, ami pedig a szívvel, és onnan sugárzik vissza gondolatainkba. Tehát a jövőben semmi szín alatt nem szabad meggyanúsítani a lelket azzal, hogy jó vagy rossz, minden bajt, szenvedést elbír, mivel a szabad akarat törvénye miatt értelmünk az, ami mindent elbír, vagy nem, jó és rossz, és nem a lélek. Újra kihangsúlyozom, akármennyire is új ez a teória, a lélek soha nem érző, jó vagy gonosz, mert a lélek csak azt biztosítja, hogy az élet valóra válhasson. Az élet után azonban az anyagi testtel együtt megsemmisül. Így, nem a lélek, hanem az értelem az, ami mindent eldönt. Ezért olyan értelemben nincsen ördög, pokol, sötét erők, stb, ahogyan eddig gondoljuk, hanem tapasztalataink alapján gondolatainkba van minden ágyazva. A lelket azért a szaporodási szervek aktivizálják, nehogy hozzáférhessünk. Ha viszont meghalunk, a halál utáni folyamat megint csak a legnagyobb titkok közé tartozik.

A ma embere előtt azonban már nem titok, hogy a hang, a gondolat gyorsaságával közlekedik az idő és a tér törvényében. Az elektromágneses hullámok segítségével a Handy-vel ez még ki is bővült, mert a pillanat töredéke alatt kapunk választ bárhol is tartózkodjunk a földön. Lehetséges, hogy az értelem energiája hasonlóan, még a gondolat gyorsaságát is túlhaladva éri el a

számára kijelölt egyik Fekete Lyukat, amit már kezdünk felfedezni. A Fekete Lyukak valósága azért lényeges, mert az űr tartalma abban a formában, ahogyan benne valami létezik, semmi nem hagyhatja el, a külső védőenergiák miatt. Annak viszont, aminek el kell hagynia az űrt, előbb bele kell kerülnie az egyik Fekete Lyukba, az értelem energiájának is, mert abban változik olyan tartalommal a földi tettek által, hogy vagy megsemmisül, amit a pokol fogalmával éreztünk meg, mivel nincsen rettenetesebb annál, ha energia energiát semmisít meg. Vagypedig kikerül az univerzumból, bele az ősforrás körforgásába. Ezért valószínű, hogy a Fekete Lyukak két nyílással rendelkeznek. Az egyik az űr felé nyílik, ahol mindent magukba szippantanak, ami a közelükbe kerül, még a fényt is. A másik az űrből kifelé, az univerzumon túli dimenziókra, mert azon a nyíláson távozik el mindaz, amit a Fekete Lyukak magukba szívtak és nem semmisítettek meg, hanem átalakítottak. Azután az átalakított tartalmak az űrből kifelé olyan erőbe buggyannak bele, amelyek újra beleürítik az Ősforrásba. Az űrkutatásra a jövőben nagyon sok feladat hárul, hogy ami ma még elképzelhetetlen, és csak a fantázia eredménye, az bizonyíthatóvá váljon.

Még mielőtt tovább folytatnám, előtte felhívom a figyelmet arra is, hogy a Biblia Teremtés Könyve a legmagasabb tudományokkal tárja fel, nem az univerzum, hanem a Naprendszer, és a föld felületén kialakuló életformák megvalósulását, ezenkívül a jó és a rossz energiák aktivizálódását. De, hogy ezt mégjobban megértsük, legelőször újra a tudás fájával kell kezdeni.

A ma embere előtt már minden kommentár nélkül világos, hogy létezik jó és rosszirányú tudomány. Ha a Biblia szerinti meseszerű tartalommal válaszolok rá, hogy miért? Azért, mert a Sátán a tudás fájának gyökerébe becsempészte gonoszsága egy cseppjét, amivel megfertőzte a fát. Vagyis, ezt úgy kell érteni, hogy a mindent elpusztító negatív Anion energia legelőször a Tudás Fájának gyökerében aktivizálódott, ami után nemcsak a jó, hanem a rossz, a teljes megsemmisülés lehetősége is kialakult. Azért lett az első emberpárnak megtiltva, hogy gyümölcsét megkóstolják, mert még az Anion energiák hiányoztak, így értel-

mük még nem ismerte a rosszat, mert csak a Bűnbeesés után aktivizálódott. Tehát a Bűnbeesés nem a szaporodás megismerésére értendő, mivel Teremtéskor a szaporodási sejtek fogadták magukba Isten energiáját, ami által a lét megvalósulhatott, hanem a negatív Anion energiákra.

Kíváncsiak lennénk arra, hogy az űrben létező különböző életformák, milyen vallási történettel rendelkeznek és mit gondolnak a keletkezésükről. Egy azonban bizonyos. Mindazokat, akik Isten nevében egy másik lénynek fájdalmat okoznak, vagy megsemmisítik, – tartozzanak bármelyik életformához az univerzumban, – értelmük energiája menthetetlenül megsemmisül az egyik Fekete Lyukban, mert Isten nem akarja, hogy Őerte egyik lény gyilkolja a másikat.

Az is nagyon sajnálatos, hogy ami a hittel kapcsolatos és a múlt fejetlen teóriáin alapul, ahhoz még ma is görcsösen, rab-szolga módon ragaszkodnak sokan. Csak azért, mert hatalom, vagy az addig kialakított egzisztenciális lét függ a régi teóriáktól, az új pedig labilissá változtatja a jelent. A Középkorban ezt akarták a legkegyetlenebb módon akadályozni. Ma már tudjuk, hogy ember ezt nem akadályozhatja, mert a fejlődés és mindenemű változás tőlünk függetlenül megy végbe. Így, ami ma még bizonyíthatatlan, a jövőben bizonyíthatóvá fog válni és csak idő kérdése, hogy minden eddigi, amit nem értünk feltáruljon. Akkor fog bebizonyosodni az örök körforgás titka is, ami az Ősforrásból indul és az Ősforrásban végződik. Azért, mert az Ősforrás tartalmazza minden univerzum összetételét. De ahhoz, hogy különböző örökké alakulhasson az Ősforrásból kibuggyanó tartalom, azt egy határtalan erősségű energia erejének kell megvalósítania. Én Fehér Korongú Erőknek nevezem. Tehát egy Fehér Korong, amely az Ősforrás cseppjét magába fogadja, amíg eléri az összes örök dimenzióját, magában kész univerzummá formálja. Ami után a legóvatosabban üríti bele az összes űrt magába foglaló régióba. Ez az a folyamat, amit emberi értelemmel nem lehet elképzelni. Ezért tesszük fel még mindig azt a kérdést, és a legkülönbélebb teóriákat állítjuk fel rá, hogy univerzumunk miképpen keletkezett, és hová? Egy azonban bizonyos, hogy egy

határtalan energia által, amely nemcsak létrehozza, hanem rendeltetési helyére juttatja, oda ahol minden univerzum megtalálható. Mégsincs parallel univerzum sem olyan formában, ahogy gondoljuk, mert minden űr különálló. Nem lehet az egyik univerzumból, a másikba ugrálni. Azért, mert minden űrt kívülről védőenergiák óvnak, amivel a Fehér Korongú Erők látják el. Azért, nehogy az egyik összeütközzön, vagy beleolvadjon a másikba, vagy a saját tartalmának harca miatt szétrobbanjon.

Majd amikor, egy univerzum megérett a megsemmisülésre, az összes űrt magába foglaló régióból belebuggyan egy másmilyen határtalan energiamezőbe. Én ezt az összes űrön túli, Fekete Lyukaknak neveztem el, tehát nem szabad összekeverni az űri Fekete Lyukakkal.

Az univerzumon túli Fekete Lyukak pedig, amelyek magukba fogadják az oszlásnak induló űröket, amíg elérik az Ősforrást, újra annak tartalmává változtatják, hogy a legóvatosabban űrítessék újra vissza bele. Tehát ez a mindig ismétlődő körforgás az Örökkévalóság, és nem az Idő.

Éppen így, ha a mi Univerzumunk is betöltötte feladatát, amiért megvalósult, ugyanúgy visszakerül az Ősforrásba, mint az összes többi. Tehát olyan formában a feltámadás teóriája is megdől, ahogyan eddig gondoltuk. Mert, ha bármelyik űr visszakerül az Ősforrásba, akár a víz, ha kimerünk belőle és újra visszaöntjük, újra annak tartalmává válik. Ezért ugyanaz, az univerzum mégegyszer nem valósúlhat meg, így a Fehér Korongú Erők, mindig más űröket hoznak létre.

Ha ezután az Univerzum nagyságával és formájával folytatom, akkor a ma még ismeretlen energiákkal, amelyek technikai készülékeinkkel lesznek összekötve be fogunk törni az űr mélységeibe, és feltérképezzük régiókra osztva. Sőt talán még az azon túli régiókat is. Akkor azonban nagyon sok meglepetésben lesz részünk.

Az űrkutatással már kezd megbizonyosodni, hogy az univerzum tartalma, amikor az egyik Fehér Korongú Erő késszé formálta és a legóvatosabban az összes űrt magába foglaló régióba helyezte, akkor az a kezdeti tartalom hasonló volt egy újszülött szerveihez. Mert egy újszülött is, amíg öreggé nem válik, állandóan változik.

Az űrben éppen így minden változó folyamat alatt áll, ezért a tiszta energiák, ami kezdetben kitöltötte különválasztódtak, amelyek aztán különbözőségük ellenére, ismét elválaszthatatlan egységgé álltak össze. Vagyis azon energiák amelyek anyaggá, gázzá, köddé váltak, elválaszthatatlanok lettek a tiszta energiáktól, amelyek megtartották energiái valóságukat, és emiatt a két ellentétes erő miatt zajlik az űrben az a határtalan harc és változás, amit már kezdünk kutatgatni. Ezért védi az űrt kívülről olyan védőenergia, ami meggátolja nehogy ezen erők harcától széjjelrobbanjon. Így a külső védőenergiák miatt körtealakú univerzumunk nem tágulhat, vagy zsugorodhat, akármennyire igyekszünk ezt bizonyítani.

A jövőben, hogy hitünk megszilárduljon, és semmi ne tudja megdönteni, a hitet a tudománnyal egybevonva kell tanítani. Nem értem, hogy eddig ezt miért nem valósítottuk meg. Hiszen ha végig megyünk a Biblia sorain, elejétől kezdve, a Jelenések Könyvéig olyan energiákról ír, amit csak tudományosan lehet magyarázni. Erre eddig nem voltunk képesek, mert csak az utóbbi időben fejlődtünk ilyen gyors léptekkel. De, mivel minden a változó folyamat hatása alatt áll, az eddigi összes téves elmélet is megfog változni. Mert, ha az első emberpár lélekenergiájának megvalósulására gondolunk, vagy amikor az Anion töltésű negatív energiák betáplálódtak az emberi értelembé, vagy az özvízre, a Vörös tenger kettéválasztódására illetve, hogy felhő és tűzoszlop kísérte a népet, vagy az égő csipkebokorra, nem beszélve a Jelenések Könyvéről mind válasz arra, hogy amiktől függünk nem mások, mint anyagnélküli határtalan energiák. Ezt eddig azért nem ismerhettük fel, mivel a földi energiák is, csak a legutóbbi időkben váltak ismerté, amelyeket előnyünkre, vagy hátrányunkra már használunk. Ezért gondolom, hogy nem is olyan sokára a halál célja is fel fog tárulni, amibe a gondolat nehezen törődik bele, mivel az értelem nem tudja összeegyeztetni az anyagi formájú lét megszűnését.

Sajnálom, hogy első pillanatra úgy tűnik, amiket írok túllépi a logikus gondolkodás határát. Ez azonban nincs így, mert, ha valakit érdekel az űrkutatás és figyelemmel kíséri, ott is olyan történetekről számolnak be, amelyek szintén többszörösen túllépik a fizika

és az emberi logika határát. Legutóbb felfedeztek egy kométszerű Naprendszerhez hasonló dologot, ami az űrben száguld. Nem beszélve a többi mindenről, amitől sokszor az embernek a haja szála az égnek mered. De, mi lesz akkor, ha az űrben rátalálunk a másrmilyen földöntúli lényekre, illetve ők fedeznek fel minket. S, ha azok, rajtuk kívül minden más formát megsemmisítenek. Hogyan védekezünk, mert eddig az embernek saját magán kívül tulajdonképpen nincsen ellensége. Igazolás erre a végtelen háborúink, és az egymásnak okozott rettenetes tettek.

A következőkben újra arra térek rá, hogy miért létezik a rossz, és miért nem tudjuk legyőzni magunkban. A Teremtéstől kell kezdeni, mert amikor Isten megteremtette az embert és aktivizálta szaporodási szerveiben energiáját, akkor még az Anion energiák a Földön nem léteztek. Ember, állat, növény a legnagyobb harmóniában élt. Sőt, a növények képesek voltak arra, hogy hangoosan fejezzék ki magukat. Valami azonban ezt a harmóniát megszakította. Gondolom azért, mert olyan energia hatolt a Földre, amely negatív töltésű volt. A Biblia ezt a Tudás Fája szimbólumával írja le. A jövő azonban tudományosan be fogja bizonyítani, hogy mivel a Tudás Fájának gyökerébe Anion energiák kerültek, ezért a gyümölcse is megfertőződött. Az Élet Fája pedig immunis maradt ezen energiákra, és ellentétként a Tudás Fájának a szérumává vált. Hasonlóan ahogyan a kígyóméregnek és a mérgeknek is van ellenszéruma. Amikor az első emberpár, minden tiltás ellenére mégis megkóstolta a megfertőzött gyümölcsöt, nem a lelkükből, mert az Isten energiája, hanem az agyukból, eltávolíthatatlan lett az Anion töltésű energia, amit egyedül csak az Élet Fája gyümölcsének széruma közömbösíthetett volna. Ez vonatkozik az állatokra is, mivel vadakká váltak, a növények pedig ezután nemcsak gyógyító, hanem mérget, kábítónedveket is rejtettek magukba, és elnémultak. De, mivel semmi és senki nem férhetett az Élet Fájának gyümölcséhez, az ember sem, ezért létezik a Földön és az emberi értelemben a rossz. Újra kihangsúlyozom, hogy nem a lélekben. Ha viszont az Élet Fájának gyümölcséhez, az ellenszérumhoz ember, állat, növény hozzáférhetett volna, akkor minden másképpen alakul, mert az Anion

töltésű energiák megsemmisültek volna. Igen az első emberpár megkóstolta a Tudás Fája gyümölcsét, az Élet Fájának ellenszérumához azonban semmi és senki nem férhetett hozzá. Káintól napjainkig ezért háborúzunk, írtjuk egymást, és az állatokat. Tönkre tesszük a természetet. Így, mindig az egyéntől függ, hogy a jó, vagy a mindent elpusztító, gyilkos, rossz tettek kerülnek-e túlsúlyba. Így addig, amíg nem találjuk meg az ellenszérumot a rosszra, illetve amíg az orvostudomány génjeinkből kiírtja, soha nem fogunk egy nevezőre jutni. A ma embere már tudja, hogy évezredek óta hiába volt minden igyekezet, a rosszat nem tudjuk magunkban legyőzni. Hiába alakulnak egyesületek, adakozások, tárgyalások, az egyházak irányítása, amely a jó iránya felé vezet, mert ezek csak tompíthatják, de nem törölhetik ki agyunkból a rosszat.

Egyre azonban újra felhívom a figyelmet. Éspedig arra, hogy ha a kétezer év előtti tudományokat összehasonlíttuk a maival, akkor Jézusra hárult a legnehezebb feladat, mert a tudományok nélküli hittel igyekezett a legmagasabb tudományon alapuló valóságokat érzékelni.

Jézus tanította legelőször, hogy minden ember magában hordozza Istent, és Isten energiájának birtoklása nélkül az élet, vagyis a lélek nem valósulhat meg. Itt is bebizonyosodik, hogy a szaporodási szervek sejtje rejti magában az élet csíráját, és megtermékenyüléskor legelőször a lélek aktivizálódik és csak azután az értelem energiája a testtel és a belső szervekkel annak ellenére is, hogy az értelem energiája az, ami halhatatlan, ha nem semmisül meg. Ha viszont a megtermékenyülés nem jön létre, élet sem keletkezhet. Ezért létezik Isten minden emberben, hogy a lét, vagyis a lélek valósággá váljon, amit aztán generációról, generációra az egyik ember a másiknak ad tovább.

Ezután tovább vizsgálva a mindent elpusztító Anion energiák becsapódását a Földre, akkor ma már tudjuk, hogy nagyon sok hasonló folyamat történt már, ami teljesen megváltoztatta a föld felüleletét.

De, hogy mégjobban megérthessük, hogy miért létezik rossz, legelőször a Naprendszer kialakulása előtti idővel kell kezdeni.

Újra megismétlem, a Teremtés Könyve nem az univerzum, hanem a Naprendszer keletkezését írja le.

Korábban a Naprendszer helyén nem létezett anyagi forma. Ezt a Biblia úgy tárja fel, hogy nem volt semmi. De, a ma embere már tudja, hogy olyan nincsen, hogy semmi, mivel minden van, akkor is, ha láthatatlan energiákról van szó. Így, a helyén ködök és energiák tömkelege kevergett, a különböző gáz formákkal. Majd ebben az őanyagban, amely hasonló lehetett a Helix, az Orion a Rák kódéhoz, az űrből olyan energiák törtek be, amelyek megváltoztatták, kezdtek széjjelválasztódni egymástól. Némelyik forma anyagi formává vált, majd lassan kezdett kialakulni a Naprendszer kezdeti stádiuma. A Föld is először egy tűzgolyó volt. Majd miután lehűlt és a felületén kezdtek kialakulni az életformák, az Anion energiák még ismeretlenek voltak. Így, az is lehetséges, hogy vagy az űrből, vagy a szomszédos bolygók valamelyikéből olyan idegen energiák törtek a Földre, amelyek pusztító Anion töltésűek voltak.

Az özönvíz is egy olyan meteorit becsapódása miatt történt, amely annyi vizet tartalmazott, hogy víz alá került az egész föld felülete. Az özönvíz után mégis teljesen újonnan indult be az élet.

Az őshüllők szintén egy meteorit becsapódása miatt pusztultak ki. Ezért lehetséges az, hogy az Anion energiák betörését, szintén egy meteorit okozta, ami miatt minden életforma megváltozott, a növényeket is beleértve. Ezért csak a tudományok fejlődésével tudjuk ezen Anion energiákat értelmünkéből kiirtani. Ameddig ez nem sikerül, addig a Földön nem szűnik meg a háború, és a vele járó minden rettenet.

Azonban állj!, mert, ha a múltak háborúit összehasonlítjuk a mai háborúkkal, akkor a nukleáris energiával, kémiai szerekkel egy merőben más helyzet alakul ki. Ma 2013. augusztusában a hírek, borzalmas biofegyverek, mérgezgázok bevetéséről számolnak be. De, mi van akkor, ha a nukleáris energiával is ilyen felelőtlenül cselekszünk. Gondolom nemcsak az élet, hanem a Föld is, mint bolygó meg fog semmisülni. Ezért az embernek vissza kell torpannia tettének következményeitől.

Írásom azzal fejezem be, hogy csak egy titok létezik még; hogy azok az univerzumon túli láthatatlan Erők, hogyan törnek ürünkbe, és miért pont a Földre anyagi formában. A Biblia sokszor említi Isten kinyilatkoztatását, vagy az angyalokat, amelyek emberi formában jelentek meg, stb. Azonban ezzel megint felmerül a következő kérdés, hogy az űrben, azokban a régiókban, ahol a lét megvalósult, éppen úgy kinyilvánulnak ezen erők, ahogy a Földön is? Sajnos erre sem tudunk még választ találni, mert az univerzum számunkra a végtelen hatását kelti.

Írásaimban a gondolat számára kinyitottam egy olyan ajtót, ami eddig hét lakattal volt elzárva az értelem előtt. Akár az is, hogy a vallási iratok, főleg a Biblia, az ember történelmén kívül a TEREMTŐ energiáiról ír, amit eddig nem akartunk tudomásul venni. Ezért, hogy átálljunk ezen energiák valóságára, és dogmáinkat alárendeljük, ahhoz generációknak kell elmúlni.

Eddig a vallások, mivel az energiák korábban ismeretlenek voltak, fénnel, glóriával, (ami nem más mint energia) és a hittel igyekeztek az emberi agyhoz igazodva felfoghatóvá tenni, a felfoghatatlant. A múlthoz képest ez annyiban változott meg, hogy mivel már ismerjük az energiákat, és nagyon sok energiát használunk, gondoljunk a nukleáris energiára, a rádióhullámra, stb. (némelyiket előnyünkre, másikat hátrányunkra), már tudjuk, hogy anyagi készülék nélkül, a legtöbb energia nem lenne használható. Az emberben sem létezhetne teremtető energia test nélkül. Tehát a test is, csak egy készülék szerepét tölti be, mivel két teremtető energiát hordozunk magunkban. Ezek közül azonban csak az értelem energiája halhatatlan. A lélek energiája megsemmisül a testtel együtt. Erre már olyan sokszor felhívtam a figyelmet, és a későbbiekben is ki fogok rá térni. Az értelem energiájának fontosságára már Káin és Ábel esete is bizonyíték, mivel a gondolat energiáján van a hangsúly. Hiszen amit kigondolunk és megvalósítjuk, tetteinket határozza meg. Ezért lehet, hogy az ember léte és célja, egyedül tettei iránya?

Itt elgondolkodtam nemcsak a lét titka és célja valóságáról, – ami előttünk még nem tárult fel, pedig ezt keressük, kutatjuk mióta értelemmel rendelkezünk, – hanem azon is, ha az űrben léteznek még életformák, vajon előttük is, éppen így el van rejtve létük célja, mint az ember előtt. Ezen kívül, mi lenne, ha az összes űrök régióit, ahol minden univerzum megtalálható, kívülről egy pillantással áttudnánk tekinteni és a mi körtealakú univerzumunkat ebből a perspektívából látnánk. Ezen kívül, ha be tudnánk hatolni a többi űrökbe, akkor tárulna fel a Teremtés igazi valósága. Ekkor összehasonlítást tudnánk tenni, hogy a

különböző ürök nemcsak teljesen más formájúak és tartalmúak, hanem az is bebizonyosodna, hogy a mi univerzumunkban az energiák és az anyagi-gázi formák urálnak mindent, amik elválaszthatatlanok egymástól. Ezért lennénk kíváncsiak arra, hogy a többi ürökben vajon milyen tartalmak alakultak ki? Egyben azonban különbözőségük ellenére is az összes ür hasonló. Éspedig abban, hogy kívülről mindet védőenergia óv, nehogy összeütközzenek egymással, vagy saját erőiktől széjjel robbanjanak, illetve tartalmuk egyik ürből sem illanhat el. A mi Univerzumunkból sem, a külső védőenergiák miatt. Mert, csak akkor hagyhatja el valami az ürt, ha előbb, az aminek távoznia kell, belebuggyan egy úri Fekete Lyukba, ami olyan-ná alakítja, hogy kikerülhet az ürből egy odafelé nyíló résén. Ez vonatkozik az értelem energiájára is, amit Dante, az "Isteni Színjáték" művében már feltár. És, ha valami a Fekete Lyukból kibuggyan az ürről túlra, azonnal egy univerzumon túli Erőbe kerül, ami visszajuttatja az Ősforrásba. Ez vonatkozik az összes ürre is, amelyeket szintén kívülről védőenergiák óvnak. Mert, ha valamelyik ür kezd széteszlani, akkor egy ürről túli Erő az Ősforrásba juttatja. Gondolom ezzel is, nemcsak a megmagyarázhatatlant magyarázom el, hanem a felfoghatatlant is érthetővé teszem, sőt azt is, hogy Isten ellen semmit nem lehet tenni. Ezért, hogyan tudtuk volna a Teremtő valóságát, vagy az ürről túli dimenziókat elképzelni. Hiszen még azt sem tudjuk bizonyítani, hogy az univerzumban végbemenő változások úgy görbülnek és kanyarognak, hogy mindig az válik valóra, aminek meg kell valósulnia. Földi viszonylatban, amit minden pillanatban meg kell élni. Az emberi értelmekben pedig a tudás által, a felsőbb hatalmak teremtenek, ezért fejlődünk. Mégis, minél több tudást halmozunk magunkba és minél gyorsabban fejlődünk, annál védtelenebbekké válunk a különböző betegségeknek, természeti katasztrófáknak és még saját magunknak is ki vagyunk szolgáltatva. Így az elért eredmények nemcsak javunkat, hanem ellenünket is szolgálja. Nembeszélve arról, hogy akkor is tehetetlenek lennénk, ha a Naprendszer újra a keletkezése előtti összetételűvé, energiává, gázzá, köddé alakulna vissza. Akkor ez olyan lenne, mintha a Föld soha nem is létezett volna.

Tudományosan a Föld kialakulását már kezdjük megfejteni. Az élet kialakulását a különböző teóriák ellenére, még nem. Pedig Énokkal együtt a vallási iratok mind azt igazolják, hogy az univerzummal együtt a TEREMTŐ energiájából az Ősforrásból jön létre az összes univerzum és azokban minden életforma. Énok több utazást is tesz a legmagasabb egekbe, és páratlan tudásra tesz szert a "minden" eredetéről, Isten teremtő művéről. Mivel ez túlhaladja értelmünk határát és tudományosan sem bizonyítható, ezért nem tudjuk a Teremtő energiáját, – ami az Ősforrást táplálja, – semmiféle elképzelésbe besorolni. Egyet azonban megéreztünk. Azt, hogy a teremtoi energiák nem hasonlíthatók semmiféle űri, vagy földi energiához. Az embernek mégis megadatott az a kegy, hogy két olyan univerzumon túli energiát hordozhat magában, amelyek csak a teremtoi dimenziókban léteznek. Egyik a lélek, a másik az értelem energiája. A lélek energiáját, az első részben már kifejtettem, hogy a szaporodási szerveinkben található, amit a fogamzás alkalmával adunk tovább utódainknak. Ha meghalunk, testünkkel együtt megsemmisül. Másik az értelem energiája, ami rögzíti tetteinket. S, ha tetteink miatt nem semmisül meg, akkor halhatatlanná válik. Ezen kívül még az is elképzelhetetlen, hogy kezdetben a föld felületén kialakuló élet, a mai valóságoknak a fordítottja volt. A kezdet kezdetén a növények voltak hangosak, az állatok pedig némák. A következőkben azonban saját magamat kell korrigálni, mivel az első részben úgy írtam, hogy a növények és az állatok hanggal fejezték ki magukat. Később jöttem rá, hogy a növények voltak hangosak, az állatok pedig némák és a legtökéletesebb harmónia uralkodott, amit a Biblia is igazol. Ezt a mennyei harmóniát valami fordítottá változtatta, úgy hogy a növények némultak el, az állatok lettek hangosak és váltak vadakká. Ezen kívül az egyik élőlény is megváltozott, mert egy őszáltszerű tüneményből alakultunk emberre. Értelmünk energiája azonban még mindig, annak a valamikori őszáltszerű tüneménynek a rosszát hordozza magában, amely kitörölhetetlenül meggyökeresedett bennünk.

Ezeket az ellentétes változásokat azért nem tudjuk elképzelni, mert tudományosan még nem bizonyíthatók, és az özönvíz előtt történt. Ezen kívül azért sem, mivel beleszületünk világunkba, és számunkra ez a készen kapott világ lesz a megszokott. Akár az is, hogy a szaporodási és kiválasztási szerveink egy és ugyan-

azon a helyen vannak, amin senki nem botránkozik meg, hanem természetesnek veszi. De mondjuk, ha abba a kezdeti világba születünk volna bele, amikor az állatok voltak némák, és a növények hangosak, akkor azt szoktuk volna meg és elképzelhetetlen lenne, hogy az állatok hangosak is lehetnek. Tehát mindig az a mérvadó, hogy milyen világba születik bele valaki, mi veszi körül, és számára mi lesz a megszokott. Az viszont ami ismeretlen, az természetellenes és elképzelhetetlen.

Az ilyen és ehhez hasonló ellentétes változásokat, amelyek megváltoztatják a megszokottat, már mi is véghez tudjuk vinni. Gondoljunk a Kontargan gyermekekre, akik végtag nélkül születtek. Nekünk az a természetes, hogy végtagokkal rendelkezünk. A Kontargan gyermekek teste megváltozott egy külső behatástól, és fordítottá vált, mert végtagjaik hiányoznak. A növények éppen így, valami miatt elnémultak, az állatok pedig, amelyek némák voltak, hangosak lettek. Ezt azért emeltem ki, mert a nukleáris energiák, vegyi anyagok, nem beszélve a gyógyszeripari termékekről, éppen úgy, ellentétessé változtatják kívül, belül az élővilágot, ahogyan az a földre betörő energia, erő is, ami mindezt ellentétessé változtatott.

Újra megismétlem, a kezdeti változásokat sajnos még nem tudjuk bizonyítani. Sőt azt sem, hogy az űrből a Földre betörő erő, nemcsak a növényeket, az állatokat, hanem még azt a valamikori őszállatszerű tünetényt is megváltoztatta. Egyből, kettővé váltak és külsőleg is megváltoztak. Ezenkívül külön mind a két fél a szaporodási szervében egy új energiaformával lett ellátva. Mi ezt léleknek nevezzük. De, hogy azt az új energiaformát tovább adhassák, ahhoz a két különálló félnek újra egyesülniük kellett, mert a két különálló lélekenergia csak a fogamzással válhatott eggyé, ami után egy új élet születhetett az értelem energiájával. Ezért található a lélek energiája a szaporodást megvalósító szervünkben, hogy tovább adjuk utódainknak, utódaink pedig az ő utódaiknak, mielőtt megsemmisülünk. A vallási iratok ezt is feltájják.

Ezután, ha a következő változásokra hívom fel a figyelmet, amelyek a Földön végbementek, akkor az őshüllők is, óriási testterjedelmük ellenére szintén az űrből becsapódó erő által semmisültek meg. Ezt már tudományosan is bizonyítjuk. Vagy az özönvíz

is, az űrből becsapódó erő által történt, amely vizet tartalmazott és megsemmisítette a föld felületén élő összes életformát. Itt azonban egy pillanatra újra meg kell állni.

Nem akarok tudományos értekezésbe bocsátkozni, azonban az is egy óriási rejtély, hogy az özönvíz előtti életformák tulajdonságai, hogyan mentődtek át az özönvíz után újonnan kialakuló élő sejtek génjeibe. A növények ma is némák, az állatok vadak és hangosak, az emberi értelemben pedig továbbra is kitörőhatetlenül meggyökeresedett a rossz. Tehát az űrből betörő kométszerű erő, nemcsak vizet tartalmazott, hanem olyan szerves molekulákat és vegyületeket, amelyek segítségével a korábbi elpusztult élőlények génjeinek sejtjei aktivizálódva beletáplálódtak az újonnan alakuló sejtek génjeibe. Éppen úgy, ahogyan ma is tovább adják a gének az utódoknak az előbbi forma tapasztalatait, nembeszélve nagyon sok betegségről, amely szintén tovább öröklődik.

Ha az űrben létező másmilyen életformákra gondolok, akkor azok vajon milyen változáson mennek keresztül, és milyen fejlettséggel rendelkeznek? Feltudják-e fogni változásaikat, és mivel léteznek miért semmisülnek meg? Azonban a különböző formák közül lehetnek olyan formák, amelyek mind egyszerre keletkeztek és szaporodás nélkül alakulnak mindig újjá, nem úgy mint az ember. Azon kívül olyan lények is, amik bizonyos idő után, amikor magukban újabb formát alakítanak ki, azok magukba olvasztják és egyé válnak azzal.

Ki tudja, talán mi vagyunk egyedül ilyen élőlények, amelynek anyagi teste a halállal egyé válik a földdel és beleszívódik a természetbe. Ezt értelmünk, – hogy az anyagi valóság egyszer megszűnik, – semmiféle logikába nem tudja beilleszteni.

Ezért már az első részben is részletesen kifejtettem, hogy a lélek energiája miért a megtermékenyüléssel aktivizálódik, és ha meghalunk miért hal velünk a lelkünk is? Azért, mert, ami halhatatlan bennünk, az az értelem energiája. Évezredek óta az emberiség legnagyobb problémája, hogy ezt sem tudta eddig megfejteni.

Sokszor elgondolkodtam azon a fogas kérdésen is, ha nem létezne halál, akkor hogyan tudná az egyik ember, a másikat el-

pusztítani? De mert az elmúlás létezik ezért alakultak ki a vallások. Hiszen a valláson kívül nem találunk a halálra semmiféle más módon magyarázatot. Ezért az ember feladata egész életében a létfenntartáson kívül az, hogy a rosszat, – ami meggyökeresedett értelmünkben – tompítsuk és legyőzzük magunkban. Ez néha a lehetetlen dolgok közé tartozik, hiszen a napi hírek ezt bizonyítják. Pedig a fejlődéssel már az is feltárult, hogy a földön a legrettenetesebb pusztító erők, azok is, amelyeket a jövőben fogunk megvalósítani, az energiákban és a vegyi anyagokban rejlenek. Hát még az űrön túli energiák milyen erőket rejtenek magukban, ami által minden létre jött, amelyek nem hasonlíthatók semmiféle űri, vagy földi energiához.

Ha most Dante Isteni Színjátékára gondolok, akkor e halhatatlan lángész anélkül, hogy ideje fejlettségi nívója miatt, tudatába lett volna annak, hogy mit tár fel a pokol leírásával, – amit még tölcészerű körökkel is érzékeltet, – nem mást, mint előrevetíti az értelem energiájának megsemmisülési folyamatát, ami a Fekete Lyukak energiáiban megy végbe. Ezeket a felfoghatatlan folyamatokat, földi hasonlaltal érzékeli, mert a pokol az univerzumban található.

Úgy írja a "Pokol kapuja soraiban; ki itt belépsz hagyj fel minden reménnyel" (mivel visszaút nincs)! Ez így igaz, mert már tudományosan bizonyítható, hogy bármit, amit magukba szívnak a Fekete Lyukak, az onnan nem kerül ki. Gondolom ezért rendelkeznek két nyílással. Egyik az univerzum felé, a másik az űrön túlra nyílik. Ezen kívül Dante még azt is feltárja, hogy miért a poklon keresztül vezet a mennyországba az út? Azért, mert a mennyország nem más, mint az Ősforrás, és oda visszakerülni az univerzum viszonylatában, csak a poklon (a Fekete Lyukakon) keresztül lehet. Ez a legnehezebb, mert végtelen sok rájukfonódó megsemmisítő energiát kell legyőzni, még azon értelem energiáknak is, amelyek nem semmisülnek meg. Mert csak azután hagyhatják el a Fekete Lyukat az egyik űrön túlra nyíló résen, ha kiszabadítják magukat a rájukfonódó megsemmisítő energiákból. De, hogy meddig tart a Fekete Lyukakban végbemenő megsemmisülési folyamat, ha földi idővel lehetne mérni. Azonnal történik-e, vagy több száz vagy ezer évekig is eltart, anélkül, hogy tudatába lett volna, Dante ezt tárja fel, mert a pokol nem más, mint annak a

helynek az előrevetítése, ahová az értelem energiája kerül az élet után. Ezért minden korban az Utolsó Ítélet és a pokol valóságáról való elképzelés egy tudatalatti megérzés, amit Isten engedélyezett az emberi értelemnek, hogy bepillantást nyerhessünk a Fekete Lyukak borzalmas megsemmisítő folyamataiba. Dante ezt még különböző körökkel is érzékelteti. Sőt azt is, hogy a pokol körei, vagyis a Fekete Lyukak megsemmisítő energiái után, az út már kifelé vezet. Újra megismételve, a Fekete Lyukak azon értelem energiákat, amelyek nem semmisülnek meg a földi tettek miatt, azok kikerülnek onnan az űr felé nyíló egyik részén, és egy határtalan univerzumon túli Erő által újra belekerülnek az Ősforrásba. A minden kezdetébe, ahol átalakulnak.

Talán a gyorsütemű fejlődésünk sem véletlen. Azért, mert meg kell találni azokat a ma még ismeretlen energiákat, amelyekkel ha behatolunk a Fekete lyukakba, azon értelem energiákat, amelyek megsemmisülésre ítéltettek, sokat közülük kijuttassák az űrön túlra.

De, hogy a különböző földöntúli életformák, amelyek az űrben még léteznek, milyen energia által kerülnek újra vissza az Ősforrásba, gondolom erre még nagyon sokáig nem találunk választ.

Sőt arra sem, hogy azoknak is bele kell-e kerülni az egyik Fekete lyukba, hogy kikerülhessenek az űrből, vagypedig csak akkor kerülhetnek ki, amikor az univerzum megsemmisül, és vele együtt kerülnek újra vissza az Ősforrásba. Ezért gondolom azt, hogy lehetnek olyan életformák is, amelyek nem úgy, mint az ember, hanem a magukban kialakuló formákba olvadnak bele. Brrrr, ez olyan lenne, mintha az ember a gyermekébe olvadna.

A megsemmisülési folyamat azonban nemcsak az emberre, hanem minden űrre, és az univerzumunkra is, érvényes. Mert, ha valamelyik űr feladatát betöltötte, egy határtalan űrön túli Erő amikor magába szippantotta, mielőtt az Ősforrásba juttatná, újra az Ősforrás tartalmává változtatja és úgy üríti oda vissza.

Itt még egyszer rávilágítok arra, hogy olyan formában feltámadás, vagy újraszületés miért nem lehetséges?

Először azért, mert minden űr, amelyik visszakerül az Ősforrásba újra annak tartalmává válik. Vagyis egy átalakulási folyamaton megy keresztül. A mi univerzumunk is. Másodszor, ha földi hasonlattal élek, ha vizet merítünk ki egy folyóból (ez, amikor egy univerzum megvalósul). Majd újra visszaöntjük a folyóba a kimert vizet (a megvalósult univerzum, ha feladatát bevégezte, megint visszakerül az Ősforrásba). S, ha ezután újra vizet merítünk ki onnan, ahová az előbbi vizet visszaöntöttük, már nem ugyanazt a vizet merítjük ki. Tehát az Ősforrásból sem a visszakerült univerzum keletkezik újra, hanem teljesen másik, mert az előbbi eggyévált az Ősforrás tartalmával. Az emberi értelem energiákra ez éppen úgy érvényes. Ezen kívül azon Erők, amelyek magukba fogadják az Ősforrásból kibuggyanó cseppeket, hogy egy univerzumra formálják, mindig más tartalmúvá és formává alakítják, mert azon erők soha nem ismétlik önmagukat. A jövő ezt is be fogja bizonyítani. Sőt azt is;

hogy az ember miért mindig a mások poklába
képzeli a Paradicsomot.

Tudom, hogy ezekkel az új elméletekkel a feje tetejére állítok minden korábbi teóriát. A fejlődés azonban ugyanezt csinálja. Folyamatosan változtatja meg és a feje tetejére állítja a régit, az elavúltat, sőt ha szükséges eltünteti. A Középkorban ezt nem akarták tudomásul venni. Ezért nagyon nehéz az eddigi teóriákon túllépni, mert csak a múltak tapasztalataival rendelkezünk, ami nagyon kevés. Ezen kívül minden újat, ami veszélyezteteti a régit, a hatalmat, az egzisztenciális biztonságot, elvetünk. Így a jövő valóságait csak fantáziánkkal tudjuk előrevetíteni. Ezért minden új elmélet először a fantasztikus teóriák közé sorozódik.

De, ha a jövőben egy olyan technikai készüléket alkotunk, amelybe ha betápláljuk lefolyás szerint az egymásból kialakuló összes változást, ami a Földdel és a földön végbement, akkor a betáplált adatok alapján visszafelé végigvezethető lesz a Naprendszer keletkezése, vagyis a teremtetési folyamat. Igen nagy meglepetésben lesz akkor részünk, mert elképzelhetetlen dolgok tárulnak majd fel. Addig is azonban át kell állni az új

értelmű kifejezésekre, amit a fejlődés hiánya miatt eddig tévesen gondoltunk. A legfontosabb az

értelem és a lélek

különbsége, mivel teljesen más feladatot látnak el.

Mint már írtam a lélek semmiképpen sem felelős tetteinkért, ki-egyensúlyozottságunkért, boldogtalanságunkért, sőt a szexuális élményünkért sem, mert mindezt az értelem energiája valósítja meg. A lélek mind erre érzéketlen, mivel csak az újabb élet megszületését biztosítja.

Dante is megérezte, mivel úgy fejezi ki az értelem energiájának fontosságát, hogy;

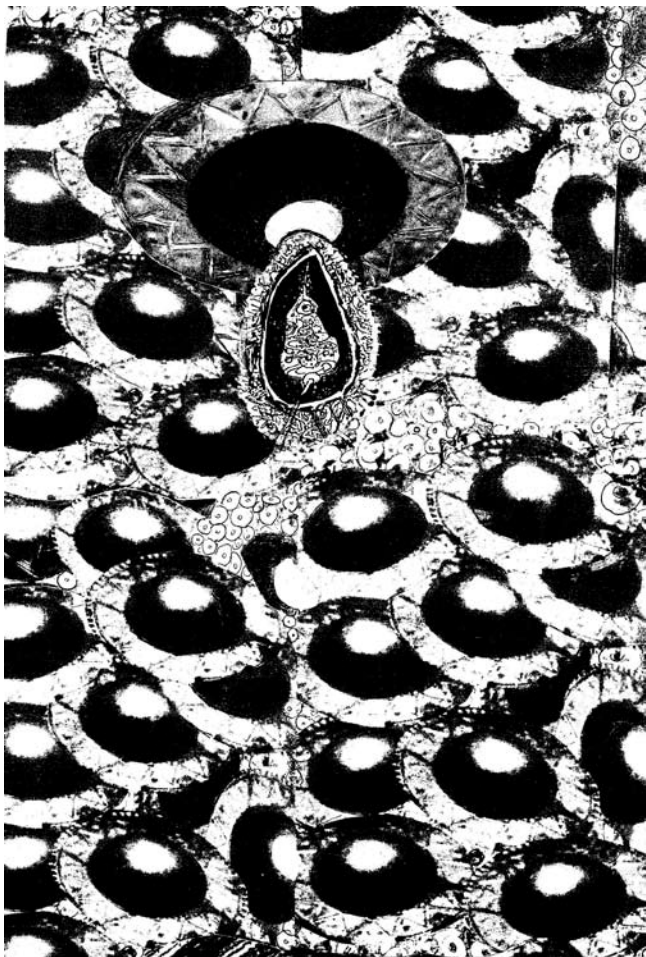
a szentség jele a homlokán vakító!

Azonban ezzel a Szentlélek titka is, ami halhatatlan feltárult, mert az értelem energiájára értendő. Így, ha életünk idején megpróbálunk a jó irányában megmaradni, akkor állandóan megújulunk és halhatatlanná válunk. Mindezek a titkok, vagyis a lét célja és értelme, vajon a földöntúli lények előtt is, éppen úgy el van rejtve, mint az ember előtt? Tudom erre sem fogunk nagyon sokáig választ találni.

Ezután Jézus szavaira gondolva már az sem titok, hogy a hangsúly azon van, a halál órájában tettei alapján mindenki maga felett mondd ítéletet. Ehhez nem kell Isten, mivel teljesen mindegy, hogy az élet idején titokban tudtuk-e tartani gyilkos, csaló, gonosz tetteinket és senki nem jött rá, mivel az agy kitörölhetetlenül rögzítette életünk minden pillanatát. Ezért vár értelmünk energiájára csak életünk után a jogos ítélet, mert akkor dől el, hogy megsemmisül-e, vagy kikerülhet az űrből, bele az Ősforrásba, hogy halhatatlanná váljék.

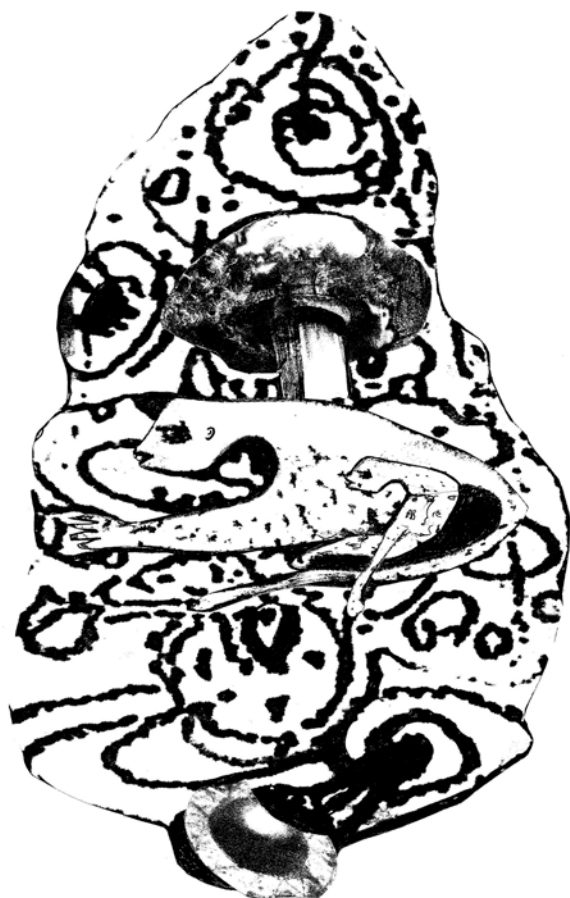

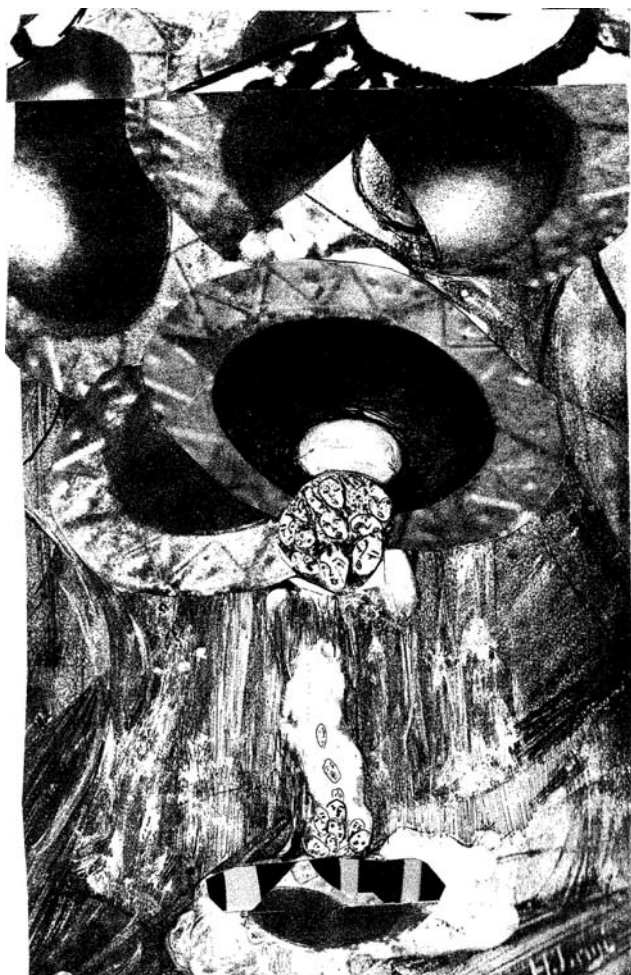

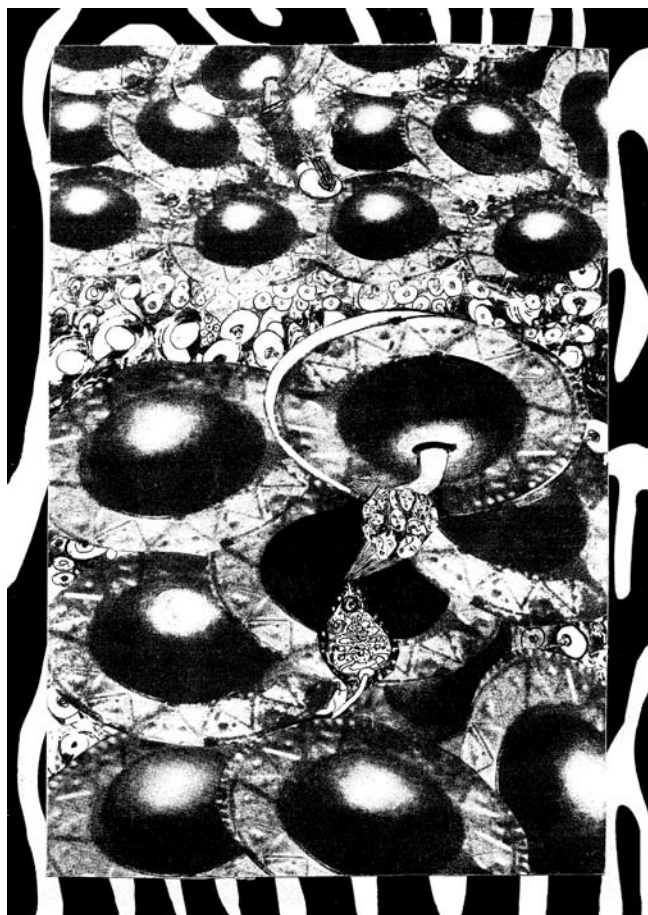

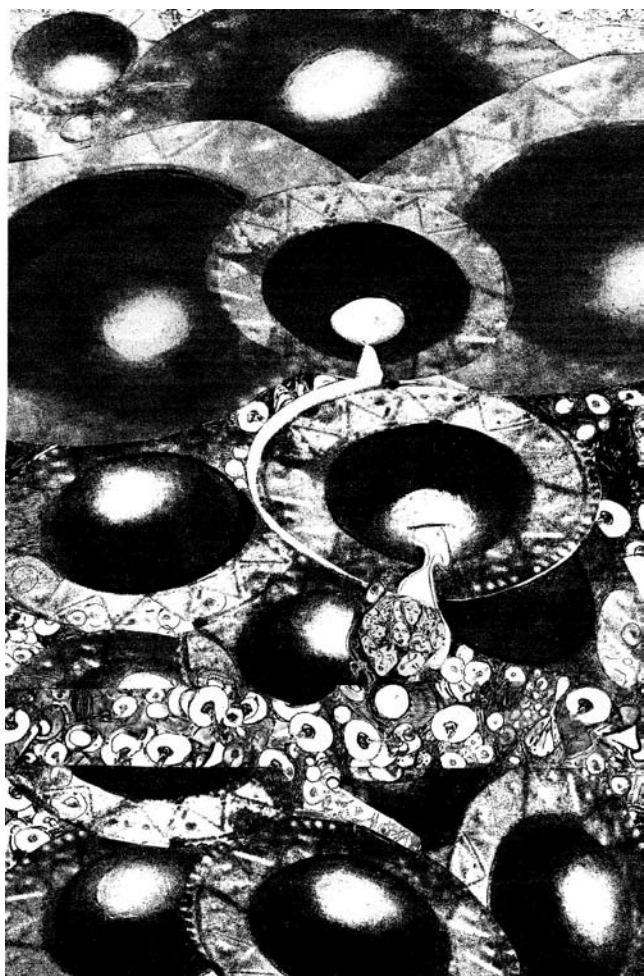

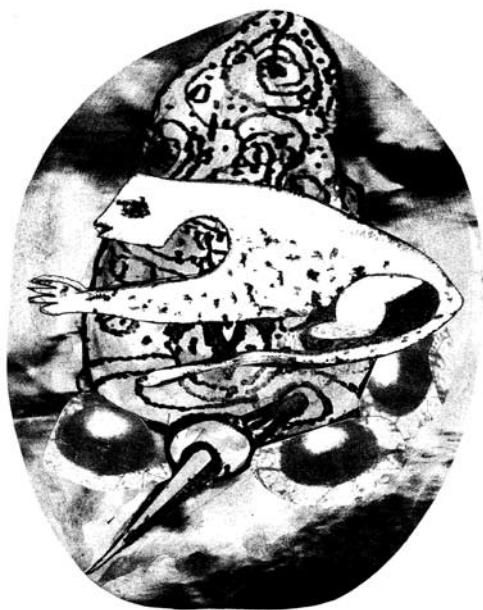

**Ki tudja, hogy nem
az egyik ósállat
szerinti tünetéből
alakultunk-e emberré?**

„A valóságot kereső ember ha talál, megváltoztatja a Világot”

„Egyszer volt, hol nem volt. Az összes örök régióin túl, ahol minden univerzum megtalálható, az Árnyfénylények Birodalmában nagy volt az izgalom. Azért, mert egy Fehér Korongú Erő az egyik Ősforrásról leváló Részt maga mellé csöppentette. Ilyenkor az Árnyfénylények feladata, hogy a mellé csöppent Részt újra a Fehér Korongú Erőbe juttassák.”

Tudom, hogy többszöri elolvasás után is nehéz ezeket a sorokat valóságukban megérteni. De, ha valaki időt szakít és elgondolkodik, mit fejezhetnek ki, meg fog döbbsenni a benne rejlő dimenzióktól. Mert, az ÖRÖK FOLYAMATHoz kapcsolódó Ősforrások leváló Részzeit univerzum nagyságúnak kell venni, és a Fehér Korongú Erőket, amelyek magukba fogadják, vajon milyen dimenzióval lehetne elképzelni, mivel egy Fehér Korongú Erő több Részt fogadhat magába. Némelyek még az univerzumnál is nagyobb. Vagy pedig az Árnyfénylényeket és energiáit, amelyek mint a gyermek a labdával, úgy játszadoznak a leváló Részekkel. Erre ma még nincsen magyarázat. Igen, az ilyen energiák dimenziói előtt megbénul az emberi értelem. De, mert izgalmas és titokzatos dolgokról van szó, nagyon sok embert lenyűgöz és bizony szakítanak időt, hogy megértsék, mert nemcsak kenyéren él az ember.

Ezért bátorkodtam én is huszonöt év gondolatait főleg a „Valóságot kereső ember” külön álló részeiben szakasról, szakaszra magamat is korigálva leírni, mivel úgy érzem fontos a fantázia bővítése. Annak ellenére is, hogy tudom, húszmillió Dollár értékű rejtvényt tárok a nyilvánosság elé, mivel ennyi lett kifizetve annak, aki megfejti az univerzum létrejöttének rejtélyét és a többi megfejthetetlen dolgokat. Gondolom azért, mert ilyen folyamatokat eddig nem lehetett elképzelni. Időnk fejlődése azonban már magával hozta, hogy lassan azt is be tudjuk bizonyítani, amit

eddig bizonyíthatatlannak gondoltunk. Pedig amióta értelemmel rendelkezünk, eddigi teóriáink azt bizonyítják, hogy megérettük mind azt, ami kezdettől fogva nyíltan elénk volt tárva, csak nem értettük meg a fejlődés hiánya miatt. Akár az univerzum legnagyobb titkát, keletkezési folyamatát sem. Először is azért, mert az univerzum sem kezdetben, sem később, nem volt egy pontban összesűrítve, és az a pont nem robbanhatott fel sehová. Azért sem, mert vajon hová robbant volna fel? Ezen kívül azért nem robbanás által, mert ami felrobban az megsemmisül, még a földi törvények szerint is. Másodszor pedig, mert egy Fehér Korongú Erő által teljesen késszé formálódva a legóvatosabban került bele az ÖSSZES ŰRT MAGÁBA FOGLALÓ RÉGIÓBA, ahol minden univerzum megtalálható. Így, nem volt „null” kezdet sem, mert, amikor leválnak az Ősforrásokról a Részek, és belekerülnek egy Fehér Korongú Erőbe, attól fogva kell számolni keletkezésüket, mert azokban formálódnak kész univerzumokká. Tehát Világegyetemünk sem hirtelen robbanásszerűen jött létre, hanem meghatározott törvényű folyamat szerint úgy, ahogyan a többi örök. Ezen kívül azért is, mert csak egy Fehér Korongú Erő alakíthatta kész univerzummá. Azt azonban helyesen gondoljuk, hogy a TEREMTŐ energiája az Örök Folyamatot, az Ősforrásokat, sőt még a késszé formált univerzumokat is behálózza, mivel energiái nélkül nem valósúlhat meg, és a továbbiakban sem létezhet semmi. Erre már a legősibb iratok is rávilágítanak, hogy minden egyből származik. A Teremtő, - mindvégig Istennek fogom nevezni - azért a leghatalmasabb energia Erő, mert energiáit nem lehet összehasonlítani az Örök Folyamat, az Ősforrások, az univerzum, vagy a földi energiákkal, mivel semmiféle általunk ismeretlen, vagy ismert formához nem hasonlítható, vagy mérhető. Igen, ezért állunk Isten energiái előtt még ma is érthetetlenül, mert, mint a legtöbb földi energiaforma azok is láthatatlanok, mégis léteznek. Így ameddig nem találjuk meg Isten energiáira a helyes megnevezést az energia szónál kell maradni azért, hogy értelmünk megértse.

Tovább folytatva, az is nagy szerencse, hogy minden univerzumon túli dologra van földi hasonlat, mert csak szimbólumokban lehet érzékelni a megmagyarázhatatlant, akár az atombom-

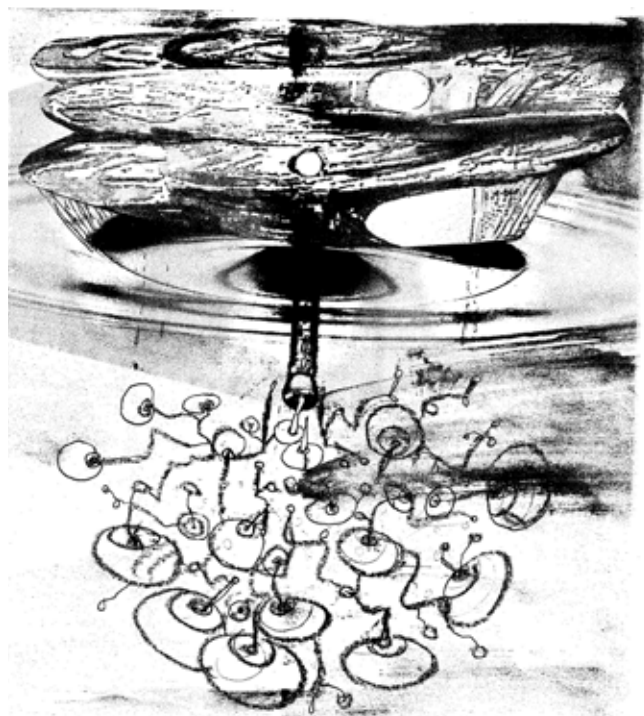
ba „gomba alakú“ felhőjét is. Mégis mindenki tudja, hogy az a gombaalakú felhő mekkora pusztító erőt rejt magában.

Ezután, ha az Örök Folyamatot, az abból kitörő Ősforrásokkal földi hasonlattal tárom fel, akkor egy oszlopszerű Törzset kell elképzelni, amiben zúgva, dübörögve kering az Örök Folyamat, hogy saját magát és a hatalmas hozzátartozó gyökérrendszerét a Törzs, vagyis Isten energiájával ellássa, mert csak az által működhet a hatalmas Rendszer, amelyből végtelen ágakban Ősforrások buzognak elő, amikből folyamatosan összesűrűsödött Részek válnak le. Azért, mert ezek az összesűrűsödött Részek tartalmazzák a különböző örök és életformák csíráit. Amikor leválnak az Ősforrásról a Részek, akkor sem valahová a semmibe, (mivel olyan nincs, hogy semmi) hanem azonnal belekerülnek külön mindegyik egy Fehér Korongú Erőbe. Azért, mert miután az Erőkbe kerülnek, azok teljesen kész, különböző univerzumokká formálják mindegyiket, mivel csak a kész univerzumokat helyezhetik bele az összes űrt magába foglaló régióba.

Ezután én egyetlen Ősforrásra koncentrálok, arra amelyikből a mi űrünk származik, mert amikor űrünk is levált az Ősforrásról, és belekerült egy Fehér Korongú Erőbe, az kész ürré formálva juttatta az Összes Űrök Régióiba.

Ez után szeretném azt is kihangsúlyozni, hogy Isten miért csak az Örök Folyamatért, az Ősforrásokért, és az azokból kitörő Részekért felelős. Azért, mert ez a leghatalmasabb feladat, mivel minden csak energiája által létezhet és valósulhat meg, az azokban lévő különböző életformák csíráival együtt.

Megismétlem, hogy amikor az Ősforrásról leváló egyik Rész belekerült az egyik Fehér Korongú Erőbe, abból a mi univerzumunk keletkezett. Tudom, hogy eddig ezt, a legmerészebb emberi fantáziával sem lehetett elképzelni. Csak azt, hogy MINDEN Isten energiája által működik. De, hogy a Rendszer végtelen ágaiban, mennyi különböző tartalmú Ősforrás tör elő, és azokból mennyi Rész válik le, arra gondolom soha nem találhatunk választ. Akár arra sem, hogy melyik Ősforrás ágából választódott le az a Rész, amelyből űrünk valósult meg. A lényeg azonban az, hogy

az egyikből univerzumunk vált le, ezért létezünk. De, hogy mennyi különböző végtelen részek válnak le a többi Ősforrás ágaiból, amelyek mind külön egy Fehér Korongú Erőbe kerülnek bele, az is örök titok fog maradni. Sőt az is, hogy azokban milyen más csodákat alakítanak ki a Fehér Korongú Erők. Mert, ha a mi univerzumunkra gondolok, és a Föld, mint bolygó összes csodájára, ami a felületén megvalósult, már nem kell magyarázat ahhoz, hogy megértsük.

Ez után a kezdeti keletkezési folyamatok után, rátérek a megsemmisülési folyamatokra is, amit emberi értelem szintén nem tud elképzelni. Azért mert, ha egy késszé formált univerzum egy Fehér Korongú Erőből belekerül az összes űrt magában foglaló régióba, és feladatát betöltötte, akkor annak az univerzumnak el is kell múlnia, és ki kell kerülnie az összes űrt magába foglaló régióból. Ezt a folyamatot az űrön túli Fekete Lyukak látják el. Úgy, hogy a széteszló, megsemmisülésre ítélt űröket, amikor magukba fogadják, amíg eléri az Örök Folyamatot, mielőtt visszaürítenék oda, újra annak tartamává változtatják, hogy eggyé váljon azzal, bármilyen összetételük is volt. Azért, mert onnan újra az Ősforrásokba kerülnek bele. Ha a mi univerzumunkra gondolok, hogy mi minden található benne, a földi világgal együtt, akkor már ehhez sem kell külön kommentár, hogy megértsük.

De, hogy a végtelen számú többi űrökben milyen tartalmú csodákat alakítanak ki a Fehér Korongú Erők, amikor kialakítják őket, amik űrükkel együtt újra megsemmisülnek, megismétlem, erre ember soha nem találhat választ. Arra sem, hogy miután a leváló Rész egy Fehér Korongú Erőbe kerül, már nem Isten, hanem már annak az Erőnek a törvénye alá tartozik azért, hogy egy univerzummá alakíthassa. A mi univerzumunkat is, mert miután bekerült egy Fehér Korongú Erőbe, már nem Isten, hanem az a Fehér Korongú Erő formálta azzá, amivé vált külső formájával és tartalmával együtt, amit már kezdünk kutatgatni. Sajnos mindezek feltárásában, csak lassan haladunk előre, az űr és a Föld közti időeltolódás, és rövid tartamú életünk miatt. Egy azonban bizonyos, hogy a Földön is minden ugyanazon a törvényen alapul, mint az űrben. Éspedig az állandó változó folyamat, az elmúlás

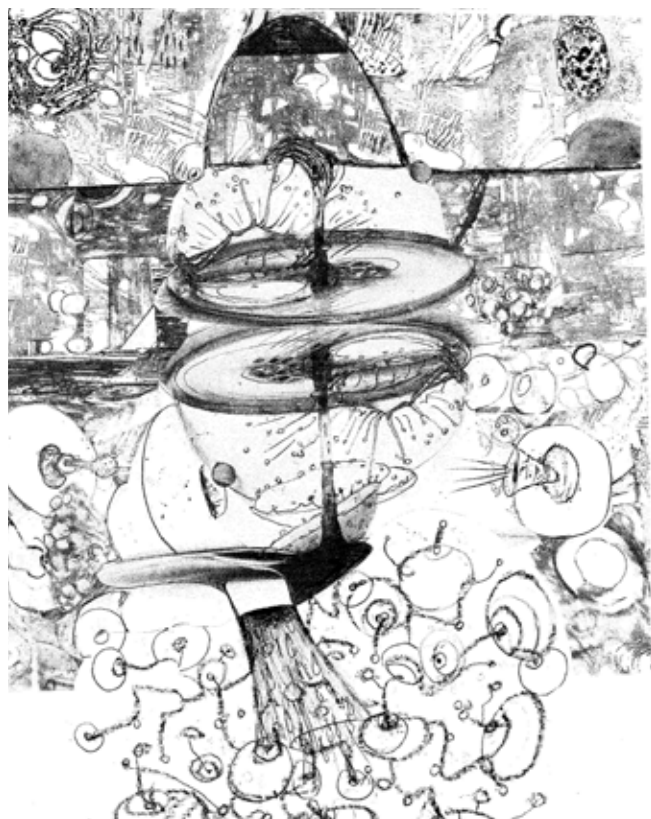
törvénye alá. Ezen kívül, ahogyan a földi élőlényi formák is készsége formálódnak külsőleg és belsőleg, amikor a világra jönnek, kihangsúlyozom, éppen így, az univerzum tartalmát is teljesen készsége formálta az a Fehér Korongú Erő. Ezt nem értettük meg, mivel azt gondoljuk, hogy minden csak később alakult ki a semmiből. Ha, ha, ha... sőt azt sem, hogy Isten, mint a legerősebb univerzumon túli Erő, még az összes űrt magában foglaló régióban sem tud behatolni, nemhogy külön valamelyik univerzumba. Egészen egyszerűen azért, mert minden megsemmisülne energiáitól, így a mi univerzumunk is, nem beszélve a Földről. Tovább folytatva, azért kell mindannak, ami visszakerül a Végtelen Folyamatba újra annak tartalmává válnia, mivel onnan az Ősforrások különböző ágaiba kerülnek bele. Ezért végtelen ez a körforgás, mert mindaz, ami megsemmisülésre ítéltetett és az űrön túli Fekete Lyukak által, újra az Örök Folyamatba kerülnek, eggyé olvadnak azzal, hogy újjá formálódhassanak. Ez Isten energiája nélkül nem mehetne végbe. Akkor sem, ha az Ősforrásokból leváló Részek, amikor a Fehér Korongú Erőkbe kerülnek, már nem Isten, hanem azon energiák törvénye alá tartoznak, hogy kész univerzumokká válhassanak. Egy azonban bizonyos, amit már kezdünk kutatgatni, hogy a Fehér Korongú Erők - igaz különböző örökké formálják a beléjük kerülő Részeket, azonban - Isten energiáját, ami mindent kitölt, nem tudják megsemmisíteni, ami Világegyetemünk struktúrája is. Ezt éreztük meg a feng-suival. Gondolom a többi univerzumban is ugyanez a helyzet. Tehát ez, az univerzum második titka, hogy kialakulása után tartalmában Isten energiája nem semmisült meg, hanem ellenkezőleg, mindent ural.

Visszatérve űrünk keletkezésére, amikor az a Fehér Korongú Erő az Ősforrásról leváló Részt magába fogadta, amíg elérte az összes űrt magában foglaló régiót, hogy leggyengédebben oda belehelyezze, nemcsak formáját és tartalmát alakította készsége, külső védőenergiával ellátva, hanem attól fogva univerzumunk már egyedül saját magára lett utalva. Ezek miatt a külső védőenergiák miatt nem tágulhat, és zsugorodhat az univerzum, bárhogyan is akarjuk bizonyítani. Körte alakja is ezért lett, hogy a belső harcok könnyebben végbemehessenek benne, anélkül, hogy a

térfogata megváltozna. Gondoljunk egy üvegkorsóra, amiben víz van. Dobáljunk bele különböző kisebb tárgyakat. Rázzuk össze és döntögessük ide-oda. A beledobált tárgyak megváltoztatják helyüket, egymásnak ütköznek, lebegnek, úsznak, stb. Az üvegkorsó térfogata azonban nem változik, akár az univerzumé sem. Tehát azért léteznek az űrben a különböző törvények, hogy minden változás kényelmesen végbemehessen benne. Galaxisunkban a Naprendszer is ezen változás miatt alakult ki. Már sokszor felhívtam a figyelmet arra is, hogy a Teremtés Könyve nem az UNIVERZUMRA vonatkozik, hanem a NAPRENDSZERRE, mivel korábban a helyén különféle energiaformák, gázok, ködök, stb, uraltak mindent. A Biblia úgy írja, hogy nem volt semmi. A ma embere azonban már tudja, hogy olyan nincsen, hogy semmi, mivel minden van akkor is, ha láthatatlan energiákról van szó. Igen, mert az űr állandó változó folyamat alatt áll, ezért változott meg galaxisunk e része is, mert minden változás attól függ, ami az űrben végbemegy. A Földön pedig a természet alakulásától és az ember tetteitől is.

Ezt sem értettük meg, mert a Vallási Iratokban foglalt bibliai átkok, főleg a Jelenések Könyvében leírt csapásokat és büntetéseket, a hét pecsét titkát, hét angyal trombitáját, stb, tévesen Isten büntetésének vesszük, sőt azt is, ami majd a jövőben fog elérni bennünket, hogy Isten akaratából történik. Mint már írtam, ez nem így van, mert a földi katasztrófákért az univerzumban végbemenő változások, a természet, de főleg az EMBER a felelős. Gondoljunk földünk jelenlegi összes katasztrófájára. Brrrr... Az univerzum változásai azonban egyedül az űrben létező energiák, ködök, gázok és anyagi formák harcának eredményeként történik. Tehát újra kihangsúlyozom, hogy nem ISTEN miatt! Ezen kívül a legszigorúbban el kell választani az űrbéli történeteket és változásokat a földitől, mivel merőben különbözőek. És, ha az űrben léteznek még életformák, akkor azok, ha más formában is, szintén az univerzum törvényeinek változásaitól függnének. Akár az ember.

Megismétlem, hogy nem Isten büntetése mind az, amit eddig annak vettünk, mivel energiái erőssége miatt, nem törhet be egyik

univerzumba sem, a mi őrünkbe és a Földre sem, hogy büntessen, vagy jutalmazzon. Isten egyedül az Örök Folyamat és az Ősforrásban végbemenő örök körforgásért felelős, ami a leg hatalmasabb feladat.

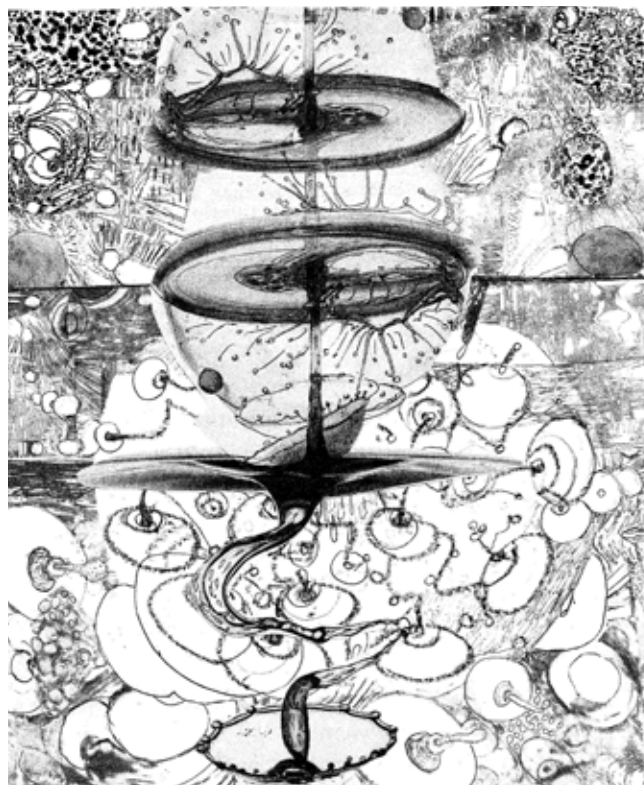
Az Ősforráson kívüli összes Erők, ha gyengébb erősségűek is, mint Isten energiái, kitűzött feladatukat mégis eltudják látni. Tehát Istenen kívül minden erő, csak a saját törvényeivel működhet. A jövő tudományára igen nehéz feladat hárul, mivel nemcsak az univerzumon kívüli valóságokat kell feltárnia, hanem külön kell választani az űrbéli és a földi folyamatok történéseit az időeltolódás, és a generációk gyors váltakozásának ellenére is. Sőt azt is, hogy minden űrbéli megsemmisülési változásban benne rejlik egy újabb keletkezés. Hát még az univerzumon túli folyamatokban, milyen új változások rejlenek? Húúú.....

A Naprendszer helyén is mielőtt keletkezett, energiák, gázok, ködök uraltak mindent. Ezt Énok úgy írja le, hogy az energiák, gázok, ködök egymással összekeveredve rettenetes harcok árán először káosszá tömörültek, majd lassan egy része kezdett anyagi formává alakulni, ami után a Naprendszer kezdeti stádiuma jött létre. Ezen kívül még azt is feltárja, hogy a kezdete előtti idejében fog újra energiává, gázzá, köddé visszaváltozni. Sőt az univerzum széteszlásának törvényszerű lefolyását is. Mert amikor egy őr kezd széteszlni, akkor egy őrön túli Fekete Lyuk által újra visszakerül az Örök Folyamatba. A megsemmisülési folyamatot, ha elkezdődött semmi nem akadályozhatja meg, és arra sincs semmiféle lehetőség, hogy az Ősforráson kívül egy oszlásnak induló univerzum újra megújulhasson.

Visszatérve Naprendszerünkre, vajon mit fog tenni a jövő embere annak érdekében, ahogyan Énok is írja, ha a Naprendszer újra a kezdete előtti összetételévé alakulna vissza. Lesz-e lehetősége arra, hogy megakadályozza, illetve elfog-e érni egy olyan fejlettségi szintet, hogy a Földet, akár egy űrhajót, átirányítson valahová az űrbe, egy hasonló (Nap)rendszerbe. Tudom, hogy mindez a jövő titka.

Újra megismétlem, hogy az igazi titkokat, amelyeket ha meg-

éreztük is, nem értettük meg, mivel nem abban rejlenek, hogy az ember saját személyének viszonylatára tegye fel a kérdést, hogy mi a célja és értelme létének, miért élünk, ha utána elmúlunk, stb, stb. Hanem abban, hogy mi végből léteznek felfoghatatlan kezdetek, és hol végződnek, én, Isten energiáiból indulok ki. Azonban mi van akkor, ha Isten energiáin kívül még hatalmasabb energiák léteznek, és azon túl is, sőt még azokon túl is, és így tovább. Vajon azokban milyen formák újulnak meg? Vagy pedig a különböző tartalmú univerzumok, mi célból alakulnak ki, és amikor elmúlnak, utána miért kell újra a Végtelen Folyamatba kerülniük, és miért kell megint annak tartalmává válva újra az Ősforrásba kerülve, megújulniuk? Gondolom azért, mert a Fehér Korongú Erők az Ősforrásról leváló Részeket különböző univerzumokká alakítják felfoghatatlan csodáikkal együtt. És miután betöltötték feladatukat az örök, miért kell megint a Végtelen Folyamatba kerülniük, és miért kell újra egygyé válniuk azzal. Ha univerzumunk is betöltötte feladatát, az is visszakerül az Örök Folyamatba. Lehet, hogy Isten energiáinak van erre szüksége, mert a megsemmisülésre ítélt örök energiáival töltődik újonnan fel. Azonban ki tud erre választ találni? Sőt arra sem, hogy amikor a Teremtő az energiaformákkal feltöltődik, tovább adja-e. De kinek? És akinek tovább adja, az vajon milyen mégújabb dolgokkal tölti fel azért, hogy ő is, tovább adhassa. Megállás nélkül, a végtelenségig feltehetjük kérdéseinket. Talán ez az örök körforgás, amit szintén nem értettünk meg. Ezután nyugodtan fel lehet tenni azt a kérdést is, hogy a TEREMTŐ valóságának mi az értelme. Az, hogy csak energiái által valósulhat meg mindaz, aminek meg kell valósulnia. Ezen kívül arra is, hogy minden ugyanannyi értékű és egyforma valóságokon nyugszik-e? De, milyen valóságokon. Mivel, ha Isten energiái felett léteznek még hatalmasabb Erők, akkor azok fölött is kell, hogy létezzen, és azok fölött is, és azok fölött is. Ezen kívül, ha Isten energiái által létezhet a Végtelen Folyamat, a hatalmas (gyökér)Rendszerével, amelyből végtelen ágakban Ősforrások törnek elő, amikből Részek válnak le, akkor Isten fölötti Erők, micsoda másmilyen körforgásokat valósíthatnak meg. Tehát a végtelenségig feltehetjük a kérdést anélkül, hogy a végére érjünk. Igen, ezeket a titkokat kell a tudománynak lassan megfejtene, mert akkor arra is választ találunk,

miért, vagy mivégből létezik az ember. Korábbi könyveimben már kifejtettem, azért, hogy energiaszolgáltató legyen. És, ha az úrbéli milliárd évek viszonylatában nézzük, létezésünk idejét, akkor talán mint egyén nem is vagyunk lényegesesek, hanem csak több ezer generáció jelent valamennyit, mivel az univerzumi Fekete Lyukak is nagyon megrostálják a belénk kerülő értelem energiákat. Ha mindezeket egyszer bizonyítani tudjuk, akkor az összes titkot megoldottuk. Sőt még az is felfog tárulni, hogy Istennek és energiáinak mi a valósága. Eddig azért nem tudtuk megfejtetni, mert ez éppen olyan, mintha az embert külön csak egy kéz, vagy egy láb, vagy valamelyik szerv szemszögéből gondolnánk azt, hogy az egy ember. Ez nem így van, mivel külön részenként nem teljes az ember, csak a külső formájával és az összes többi szervével együttvéve. Éppen így a felfoghatatlan dolgokat sem lehet egymástól külön választva feldarabolni, és egyenként fejtegetni, mint ahogyan eddig tettük, mivel nem látjuk át az egészet és így nem tárulnak fel az igazi valóságok. Vajon elérünk-e a fejlődéssel odáig, hogy egyszerre kapjunk összképet mindenről. Hasonlóan, ahogyan állótükrökből nézve magunkat teljes egészében látjuk. Talán igen, talán nem. Ki tudja?

Tovább folytatva, eddigi írásaimban azt is kifejtettem, hogy a lélek, mivel a szaporodási szerveinkben található, és a fogamzással tovább adva válik mindig újabb lélekké, ezért mindig tévesen értelmeztük. Igen, a lélek annyiban halhatatlan, hogy a fogamzással adjuk tovább utódainknak, s ameddig ember létezik a Földön, lelkünk is. Tudom azonban, hogy generációk folyamata szükséges ahhoz, hogy a lélek valóságának értelmét megváltoztassuk. A jövő számára ez az egyik legnehezebb feladat, mert, ami újra visszakerül az Örök Folyamatba és utána az Ősforrásba, ami halhatatlan az, az értelem energiája. Énok ezt is a tudunkra adja a fej „szent erejének” szimbólumával. Már sokszor kifejtettem, hogy a Biblia is erre helyezi a hangsúlyt Káin és Ábel esetével, mert a gondolaton múlik minden. Hiszen amit kigondolunk és megvalósítjuk, tetteinket határozza meg.

Az úrkutatásra hatalmas feladatok várnak a jövőben, mivel azt is be kell bizonyítania, hogy a pokol miért az univerzumi Fekete

Lyukak energiája. Azért, mert bármi, ami az űrben létezik, csak akkor hagyhatja el azt, ha előbb a Fekete Lyukak energiái magukba szívva olyanná alakítják, hogy kikerülhetnek az univerzumon túlra nyíló egyik résen. Hiszen olyan formában, ahogyan az univerzumban valami létezik, a külső védőenergiák miatt semmi nem hagyhatja el az űrt. Az emberi értelemenergia sem. Sajnos értelmünk energiáját csak a gondolatainkkal tudjuk érezhetővé tenni, mert éppen olyan láthatatlan, mint azok az energiák, amelyek körülöttünk mindent behálózna. De, ha a gondolatot tett követi, akkor már anyagi formává alakul és láthatóvá válik a láthatatlan, tetteink eredménye miatt. A Fekete Lyukak energiáinak kutatása pedig azért fontos, hogy bizonyíthatóvá váljon az, hogy mindent amit magukba szívnak, ha nem semmisülnek meg azokban, hogyan hagyják el az univerzumot egy űrön kívülre nyíló résen, hogy utána egy űrön túli Erő által újra az Ősforrásba kerüljenek. Így, olyan formában ahogyan eddig gondoltuk azért nincs bűnbocsánat sem, mert az élet idején az értelem energiája kitörölhetetlenül minden tettünket rögzíti. A tudományra igen izgalmas feladatok várnak, hogy mindezeket megfejttesse. Akár a feng-sui titkát is, mivel rendkívül ellentmondó, és zavaros elképzelésünk van még mindig róla, akár a pokol valóságáról is. Az első két részben már kifejtettem, hogy Isten engedélyezte az embernek, hogy megérezze a Fekete Lyukak megsemmisítő energiáit, ahová értelmünk energiája kerül, amit mi pokolnak nevezünk. Az igazi valóságot azonban csak az idő fogja feltárni. Akár a feng-sui valóságát is.

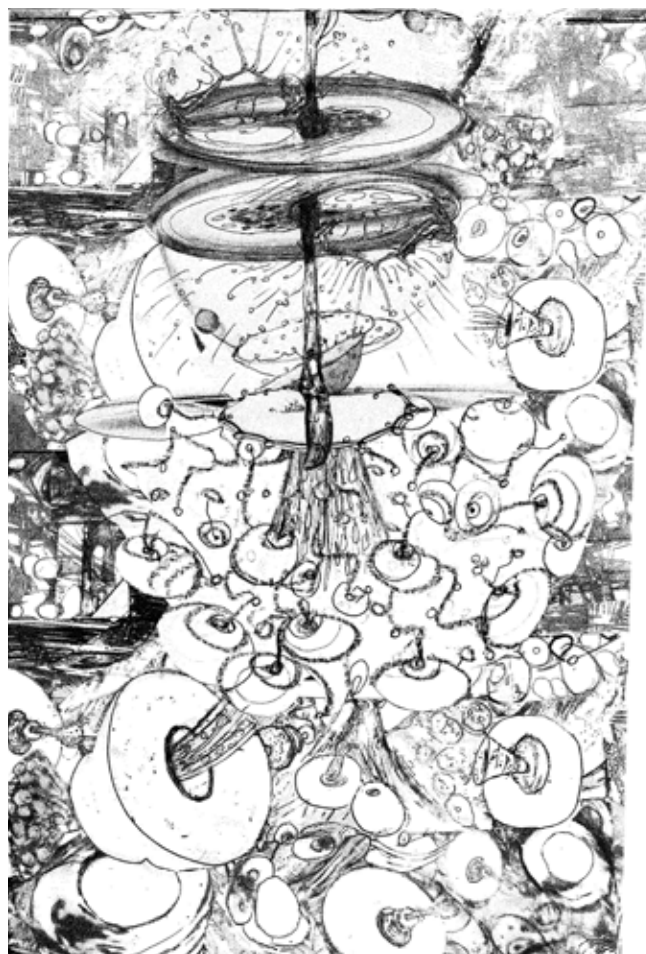
A feng-sui bizonyítja Isten energiáinak áramlását az űrben, amit még a Fehér Korongú Erő sem tudott megsemmisíteni, amikor az Ősforrásról leváló Részt magába fogadva univerzumunkká alakította. Gondolom ez az univerzum másik legnagyobb titka, mert tartalmában, amit már kezdünk kutatgatni Isten energiája abszolút mindent irányít, és mindenben keresztülfolyik. Földünkön is. Hasonlóan, mint az emberi testben maga az élet, mivel az univerzum sem létezhetne Isten energiája nélkül, ami átfonja a Földet, és lüktető életelemmé teszi, mert csak ez által létezhetünk.

Ha ezután a VILÁGVÉGE valóságának titkával folytatom, mivel

erről is, olyan sok téves elméletet állítottunk fel, mert úgy gondoljuk, hogy a világvége titka le van jegyezve, és valahol a Földön el van rejtve. Talán a Szfinxben, vagy alatta, a piramisok valamelyikében, vagy Thot könyvében, stb. amit olyan lázasan keresünk.

Természetesen el van rejtve, de nem írás formájában és valahol, hanem az IDŐBEN, amiből egyedül a fejlődés tudja fokozatosan elővarázsolni. Ekkor az is felfog tárulni, hogy nem egy, hanem végtelen különböző "világvégi" folyamat érvényes az univerzumba, mivel pillanatonként olyan sok világvégi folyamat zajlik az űrben. Azonban egyes folyamat csak azon dologokra érvényes, amely megsemmisül, a többire nem. Mert mondjuk, ha egy távoli galaxis semmisül meg, az a mi galaxisunkat vagy Naprendszerünket nem érinti. S, ha azokra a földönkívüli életformákra gondolok, amelyek még léteznek az univerzumban, akkor ha azok semmisülnek meg, az sem érinti az embert. Fordítva is így igaz. De, ha az űr semmisülne meg, az mindennek a végét jelentené. Ha csak a Naprendszerünk, akkor ez a megsemmisülés az univerzum szempontjából lényegtelen, azonban a Föld és a földi világ megsemmisülne. Igen ezeket a különböző "világvégi" folyamatokat nem értjük még ma sem. Pedig Énok is olyan sok különböző megsemmisülési folyamatot tár fel. Nem tudom, hogy kerülhetett el ez a figyelmünket. A műholdak, már kezdik visszaigazolni az űrben végbemenő pillanatonkénti megsemmisülési folyamatokat. Sőt azt is, hogy némely folyamatokban már benne rejlik az új megvalósulása is. Tehát a titkok nem valahol, hanem az időben vannak elrejtve, amit majd csak a fejlődés fog szakaszonként feltárni. Olyan sokszor felteszem a kérdést, hogy vajon azok előtt a földöntúli lények előtt is, amelyek még léteznek az univerzumban, ennyire el van rejtve minden, mint az ember előtt? Gondolom igen, mivel az egész űr, a fejlődés változó folyamata alatt áll.

Erről jut eszembe, azt is tonnaszámú teóriákkal próbáljuk bizonyítani, hogy valamikor földöntúli lények látogattak a Földre. A kő létesítményekkel, az űrruhára emlékeztető rajzokkal, a tollas

kígyó, a sárkány motívumával, amiről azt gondoljuk, hogy nem más, mint egy űrhajó, amelyek bárhol is találhatóak a Földön, hasonló rajzokkal fejezték ki. Mert, ha a különböző kultúrák fennmaradt rítusait vesszük, akkor nemcsak a rajzok emlékeztetnek a mai űrruhákra, amelyek antennákkal és különböző technikai szerekkel vannak ellátva, hanem a táncok ritmusa is arra utal. Vajon ezen elméleteink fedik-e a valóságokat ezzel kapcsolatban, mert előfordulhat, hogy teljesen más alapokon nyugszik minden. Tudom azonban, hogy korunk óriási fejlődése, lehetővé fogja tenni, hogy egyszer ezt is valóságában tárjuk fel. Azonban ez is, a legnagyobb bizonyíték arra, hogy a fejlődés szakaszos üteme, az időben van elrejtve. Ezért nem tudtuk eddig megfejtetni sem ezt, sem az űr keletkezését.

Az elején már kifejtettem, most újra megismétlem, mivel még mindig keressük sok dologra a választ. Többek között arra is, hogy az univerzumban a bolygókat, a csillagokat vajon ki helyezte oda? A Földön pedig a természetet ki alakította olyanná, hogy csodálatot érdemel, és az élővilágot ki teremtette, valamint az idő kezdetét ki indította be? Újra megismétlem, hogy

SENKI!, mivel az univerzum az Ősforrásról vált le azért, hogy utána egy Fehér Korongú Erőbe kerüljön bele. Az a Fehér Korongú Erő, amíg elérte az összes űrt magában foglaló régiót, ahol minden univerzum megtalálható, addig magában egy teljes kész tartalmú új univerzumká formálta, mindazzal, amit már kezdünk kutatgatni, és ami a Földön megvalósult az idő állandóan változó folyamatú törvényével együtt. Már a legkorábbi időkben is a mozgással próbálták bizonyítani az állandóan változó folyamatú törvényt. Sőt azt is, hogy a kezdet nem keletkezhetett, ezért nem múlhat el. Ez nem így van, mivel attól fogva, hogy a leváló Rész a Fehér Korongú Erőbe került, kezdődött a keletkezési folyamata. Ezért külön semmi és senki nem helyezte a csillagokat, a bolygókat, energiákat, ködöket, gázokat, stb, mind azt, ami benne található az űrben, a Földön létező természettel és mindennel

együtt, mivel, mint már írtam, a Fehér Korongú Erőben vált késszé, külső formájával és belső tartalmával együtt. Ezért hasonló az univerzum egy újszülötthöz. Egy újszülött is külső és belső szerveivel együtt születik, mert a kilenc hónap alatt teljesen késszé formálódik. De, ahogyan egy újszülött is, születése után változik, az univerzum is a Földdel együtt az évmilliárdok folyamán a saját erőinek határtalan harcának változó folyamata alatt áll. A földi világra ez éppen úgy vonatkozik. Ezen törvényt Istenen kívül semmiféle külső Erő külön nem változtathatja meg. Sőt azt sem, hogy ami egyszer megvalósul annak el is kell múlnia. De, hogy a lét, mi által jött létre, ahhoz vissza kell újra térjek az Örök Folyamathoz, és az Ősforráshoz, mert egyedül-e kettő tartalmazza az összes életformát, amik a Fehér Korongokba kerülve sem változnak, vagy semmisülnek meg. A különböző megsemmisülésre ítélt örök pedig, amikor újra visszakerülnek az Örök Folyamatba, azért válnak eggyé azzal, mert csak azután kerülhetnek újra bele az Ősforrásba. Ez jelenti az örökkévalóság körforgását. Tehát, ami után az Ősforrásról leváló Rész belekerül egy Fehér Korongú Erőbe, már nem Isten, hanem annak az Erőnek a hatalmába kerül, amely magába fogadta. Ez azt jelenti, hogy mivel az univerzumot, egy Fehér Korongú Erő hozta létre, már annak energiáitól függöt, hogy mivé fog válni. Éppen így a Föld, a földi világgal együtt az univerzumból, és az életformák még saját maguktól is. Ezért azt, hogy mindennek ki vagyunk szolgáltatva, még egymásnak is, és ha meghalunk anyagi testünk újra beleolvad a természetbe, értelmünk ezt sehová nem tudja besorolni. Ezért tesszük fel még mindig azokat a kérdéseket, hogy Isten miért engedi, hogy mindaz a borzalom megtörténjen, ami megtörtént, és ami még történni fog. Ezen kívül miért van betegség és szerencsétlenség, miért van halál, stb. Azonban nem Isten, hanem az univerzumban kialakuló különböző törvények, és a Földön pedig egyedül az ember felelős minden gonosz dologért, mert a gondolat által, ha azok tettekké válnak valósul meg minden. Újra kihangsúlyozom, ezen

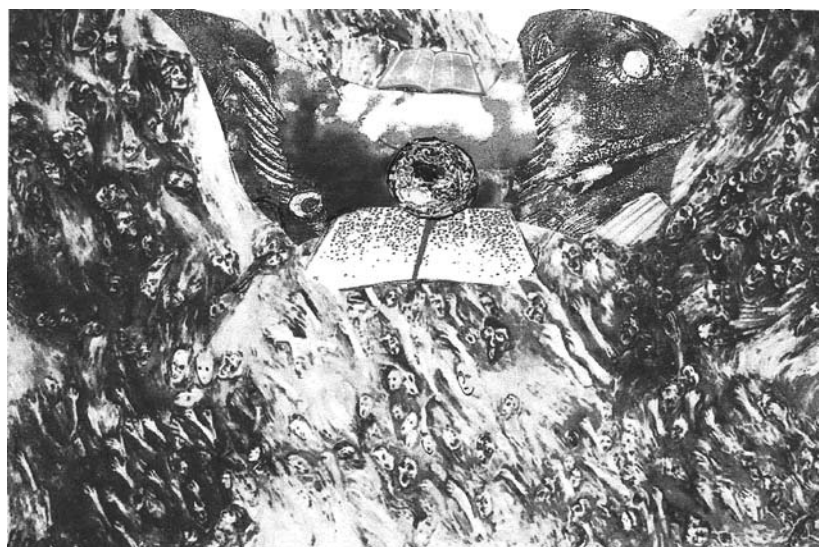
kívül függünk még a természettől, és az univerzumban uralkodó ellentétes erőktől is.

A valóságot kereső ember I. és II. részében minderre már a leg-részletesebben kitértem.

Ezután teljesen más tartalmú dologra szeretném felhívni a figyelmet. Arra, hogy Földünkön az állatvilág a természeti különbözőségük miatt teljesen más, mint az ember világa, akkor sokan erre elmosolyodnak, hogy ezt még egy gyermek is tudja. Mégsem így van, mert sok ember az állatokat a velük született természetük miatt büntetik, vagy megölik. Az újságok sokszor írnak arról is, hogy valakik macskákat ölnek azért, mert nem egerészni, hanem madarászni mentek. Ez azonban hasonló, mintha az embert azért büntetné meg valaki, hogy a szükségletét elvégzi.

A terasz előtt egy kicsi kert van, amikor leesik a hó, évek óta elkezdem etetni a kismadarakat. Sok rigó, veréb, cinke, sokszor még a vadgalamb is törzsvendége a madáréttermemnek. Persze körös körül több szomszédnak van macskája, amelyek felfedezték a madarakat. Elzavarom őket, anélkül, hogy testileg fájdalmat okoznék nekik, mivel nagyon jól nevelt cicák, azóta elkerülik a kert ezen csücskét. Mert, ha nem zavarnám el, akkor az olyan lenne, mintha valaki hatalmas embertömeg közé, egypár tigrist, vagy oroszlánt eresztene. Azért is, mert az etetéssel én csábítottam kertünkbe őket, tehát kötelességem egy kicsit odafigyelni a biztonságukra, ameddig nálam vendégeskednek. Erről csak ennyit.

Írásom azzal fejezem be, ha képesek vagyunk átállni a jövő új megnyilvánulásaira, akkor a jövő egy kiegyensúlyozottabb világot bocsájt rendelkezésünkre.

Össületésünk (kivételektől eltekintve) egy olyan hintóba szállunk, amelynek kocsisa az IDŐ! Ez a kegyetlen kocsi minden akadályon át villámként vágat keresztül életünk útján. Semmi nem lassíthatja vagy térítheti el kiszabott irányától, amíg a végállomásig nem ér. Utána át kell szállni egy másik járműbe aminek a vezetője már nem az idő, hanem egy olyan idő nélküli hajtó, aminek valóságát még nem tudjuk felfogni. Akár azt sem, hogy a Földet, ezt a kéksínű gyémánt bolygót az idők során miért tettük

a könnyek és a fájdalmak bolygójává,

vagyis, hogy a rossz miért létezik. Mert, ha elmerülünk a "Föld Könyvének" történetében, amit kezdettől fogva tetteinkkel írunk, akkor annak tartalma

háborúval, könnyel, fájdalommal van tele.

De, hogy a jövő embere már ne vérrel, könnyel és fájdalommal írja tetteinek történetét, meg kell érteni a jövő üzenetét akkor is, ha az még a mai értelem határát túllépő dolgok világába, a legnagyobb misztériumok közé tartozik. Úgy mint a világ titkának megfejtése.

A világ titka a tudományon alapuló hit bírása.

Az évszázadok folyamán ezért próbáljuk hiába megválaszolni – mindenféle tudományos alátámasztás nélkül -- létünk megvalósulását, és azt, hogy a rosszat miért nem tudjuk csak úgy egyszerűen legyőzni magunkban. Nem sikerül, és még mindig ez jelenti számunkra a legnagyobb problémát, mert ellentétes erők küzdelme zajlik saját énünkben. Ezen ellentétes erők miatt szegélyezik háborúk, egyenlőtlenségek, könnyek életünk útját. De, hogy a jövőben ezen változtassunk, ahhoz:

Meg kell találni az elvesztett hatalmas tudást,

mert az elveszített hatalmas tudás rejti magában a
Világegyenlet jelét is,

ATTV

Hiába alakulnak egymás után a legkülönbözőbb vallási, világi, országonkénti, politikai, egyesülések, konferenciák, gyűjtések, adakozások, amelyek keresik a kiutat ebből, az egész Földet átfogó katasztrófális helyzetből. Nem fognak semmilyen megoldást találni egészen addig, amíg

az orvostudomány génjeinkben a rosszat megtalálja és megsemmisíti

éppen úgy, ahogyan már némely öröklött betegséggel ezt megtette. A rossz kiírtása után a világ meg fog tisztulni az összes gonoszságtól. Tehát a legsürgősebben ki kell iktatni génjeinkből a rosszat magában foglalókat, mert ha nem, akkor

nagyon közel fogunk kerülni ahhoz, hogy ne legyen azután.

Az eddigi háborúink, nézet különbségeink a mai világkrízisekről, a kisebb nagyobb véres nyugtalanságok mind erre bizonyíték. A génjeinkben megtalálható rossz miatt inkább saját magunkat semmisítjük meg a természettel együtt, minthogy lemondjunk a hatalom birtoklásáról, a harácsolásról, a kizsákmányolásról, a csalásról, a gyilkos ösztönökről. Az energiák és a kémiai anyagok birtoklása óta azonban nagyon fontos tetteink iránya, mert már nemcsak egy behatárolt réteg, hanem az egész Föld kerül veszélybe. Hiszen, ha meggondolatlanul járunk el a kémiai elemekkel, nukleáris energiákkal, eltöröljük magunkat a föld színéről, és soha nem fogjuk megfejtetni létünk eredetét azt, hogy mit jelent embernek lenni valamint, hogy a Világmindenség hogyan jött létre, a végtelen többi űrrel együtt, és honnan kezdődik minden. Ezen kívül soha nem találhatunk rá a világűr végtelenségében még létező dolgokra sem mert, még mindig a fejlődésünk elején tartunk. A legősibb kérdésre sem tudunk helyes választ adni, olyan formában ahogyan eddig gondoltuk, világunk és létünk megvalósulásáról. A felállított teóriáinkból, akármennyire is akarjuk semmi nem állja meg a helyét. Mindent új alapokra kell helyezni. Itt külön felhívom a figyelmet arra,

hogyan az Univerzumban a végtelen sokféle életforma közül - bár még nem tudjuk bizonyítani - csak azon életformákra érvényes a rossz törvénye, amelyek birtokolják a rosszat. Azon életformák számára, amelyek nem ismerik, nem létezik a rossz. Mivel az ember magában hordozza, mindig azon igyekszünk, hogy felkapaszkodhassunk a gazdagság hegyére. Ha ehhez hatalom párosul, képesek vagyunk háborúk formájában, véres forradalmakkal milliókat eltiporni ártatlan gyermekekkel együtt a vér, a könny, a fájdalom hömpölygő áradatában, hogy feljussunk a hatalom és a gazdagság csúcsára. Azonban vigyázat, mert a mindig erősebb pusztító energiák és anyagok birtokában nagyon meg kell gondolni tetteinket, mivel ezek elől menekvés nincsen. Így egyedül tetteinkre hárul a felelősség, boldogulásunk és megsemmisülésünk tekintetében, ami a bennünk megbúvó rosszat magában foglaló génjeinktől függ. Ezért, ameddig, génjeinkben nem semmisítjük meg a rosszat tartalmazót, addig nagyon nehéz a jó irányában megmaradni és értelmünket szabaddá tenni a hatalom, a kapzsiság, a bűn, a csalás vágyától, egyéni érdekektől. Így az emberiségnek a jövőbeni feladata már nem a rivalizálás lesz, hatalmi tébollyal egybekötve, amelyek értelmetlen politikai uszításokhoz, véres forradalmakhoz, faji lázadásokhoz, háborúkhöz, személyi egyenlőtlenségekhez vezetnek hanem, hogy együttes erővel találjunk rá újra arra a hatalmas elveszített tudásra. Ha figyelmesen elolvassuk a különböző vallási iratok sorait, a próféták figyelmeztetéseit, eposzokat, mítoszokat, mondákat, vagy Énok Könyvét, akkor bennük visszatükröződik mindaz, amit az elveszített hatalmas tudás rejt magában, sőt az is, hogy miért kell megsemmisíteni a rosszat tartalmazó gént. Ha legkedvesebb prófétámmal Énokkal kezdem, mert nélküle nem lehet megfejtteni semmit, akkor bebizonyosodik, hogy a Látások Könyvében Énok nem az Univerzum, hanem a Naprendszer és létünk megvalósulásáról ír, "áruló angyalok" megnevezés alatt. Énok úgy írja, hogy először fénytestű lények voltak az áruló angyalok, és amikor anyagi formává váltak ők hozták létre Galaxisunkban a Naprendszert a földi világgal. Ezt azonban nemcsak Énok, hanem a különböző vallási iratok, de legfőképpen a Biblia: Teremtés Könyve is leírja, amit még ma sem értünk, mivel nem korunk szavaival fejezik ki, amit a tudunkra akarnak hozni. Ezért gondoltam eddig én is úgy, hogy a TEREMTÉS KÖNYVE az Univerzum kialakulását írja le.

Ez Énok szerint is másképp van. A Naprendszer létrejötte előtt a helyén nem volt semmi, csak energia, amit az első világ anyaggá vált lényei - amelyek természetfeletti képességgel rendelkeztek - változtattak meg, nem pedig valamiféle földönkívüli kultúrák. Könyvtárainkban sok tonnányi írásunkban van erre bizonyíték. Mindezekről olyan sok helyes, és téves elméletet halmoztunk fel az évszázadok áramlataiban nem csoda, ha ezen írások labirintusaiban értelmünk eltéved. A jövőben újra vizsgálat alá kell vetni mindent, és ha szükséges új alapokra helyezni. Akár a Húsvét szigeten talált kőbe vésett körte alakú rajznak az értelmét is, mert ez a legnagyobb bizonyíték arra, hogy az Univerzum formáját ábrázolja, és nem valamiféle földönkívüli civilizáció űrjárművét. Az Univerzum körte alakú formájára később fogok kitérni. Nagyon boldog vagyok, hogy korunkban élhetek, mert műholdas megfigyelések már kezdenek sok olyan dolgot visszaigazolni, amiről eddig téves elképzeléseink voltak. Például, hogy a Naprendszer valamelyik bolygóján valamiféle életforma létezett. Soha nem fogunk találni ilyen nyomokat, mert a Naprendszerben a Földön kívül nem alakulhatott ki semmiféle életforma. Ha egyszer sikerül az űr végtelen távlataiba beelátni, az is befog bizonyosodni, hogy az emberéhez hasonló egyedülálló életforma nem ismétlődik. Természetesen rengeteg különböző élőlény található a világmindenségben, de a fejlettség mai szintjén ez még nem bizonyítható. A jövő azt is fel fogja tárni, hogy a szomszédos bolygókon miért nem alakulhatott ki élet. Azért, mert a Naprendszer olyan mint egy szerkezet, amelyben a fogaskerekek (a bolygók) a védőszerszámok szerepét töltik be, és csak egymásba kapcsolódva működhetnek. De, hogy miért a Föld az egyedüli bolygó, ahol élet alakult ki, és a többinek miért csak az a szerep jutott, hogy védje és biztosítsa a Föld létezését egészen addig, ameddig a Naprendszer létezik, gondolom ezt nem is olyan sokára tudományosan meg fogjuk fejteni.

Tágabb értelemben véve azonban az egész Univerzumra érvényes, ha valamelyik régióban kialakul az élet valamilyen formája, akkor olyanok, akár a tengerben a szigetek, éppen ilyen Galaxisunkban a Naprendszer is.

Tovább folytatva, hogy megérthessük az Univerzum, és világunk megvalósulását, ahhoz előbb a MINDENNEK kezdetétől,

az ősforrástól kell kiindulni. Az ősforrás valóságának emberi értelemmel való elképzeléséhez, ahogy Énoknak nekem is meseszerűen kell érzékelni, mert az ősforrás, amiből a MINDENSÉG kiindul, az Univerzumon túli teremtmői régióban található. Gondolom azonban, hogy ez még nagyon sokáig nem lesz bizonyítható. Ahogy az sem, hogy az Univerzum hogyan keletkezett. Máig abból a teóriából indulunk ki, hogy egy semmiből kialakuló fekete pont, ami felrobbant, keletkezett az Univerzum. Gondolom már mindenki érzi, hogy ezen az elképzelésen a legsürgősebben változtatni kell. - Még akkor is, ha ezért a teóriáért Nóbel Díjat kaptak valakik. - Először azért, mert olyan nincs, hogy a semmiből valami kialakuljon. Minden van, akkor is, hogy Univerzumon túli energiákról van szó. Másodszor, nem robbanás által, mert ami felrobban az megsemmisül még a Földön is. Itt felteszem azt a kérdést is, hogy vajon hol, és miben robbanhatott fel az Univerzum? Még egyszer megismételve, az Univerzum nem a semmiből keletkező fekete lyuk, a Nagy Bumm robbanása által valósult meg, mert a semmiből nem jöhet létre valami. Minden van még akkor is, ha univerzumon túli, még bizonyíthatatlan erőkről van is szó. Ezen kívül nem robbanás által, mert akkor megsemmisült volna az „összes univerzumot magába foglaló régió” ahová elért. A széjjel robbant részeit pedig a többi univerzumok magukba szippantották volna. Ezért kell egy teljesen más teóriát felállítani az Univerzum keletkezéséről. Mondjuk egy olyat, hogy egy Fehér Korongú Erő a legóvatosabban ürítette ki magából a késszé formált Univerzumunkat, az „összes univerzumot magába foglaló régióba”. De, hogy mik azok a Fehér Korongú Erők, amelyek létre hozzák a különböző összetételű univerzumokat, ahhoz egy hasonlattal kell éljek, mert a Fehér Korong teóriája alatt, a határtalan világűrön túli teremtmői energiákat értem. Hasonlóan, ahogyan az atombomba gombaalakú felhője, nemcsak gombaalakú felhő, hanem egy olyan felhő, ami hatalmas pusztító energiát rejt magában, előle ma még nincs menekvés, mert még nem találtuk meg a szükséges védőenergiát. Ezért vagyok kénytelen én is meseszerűen leírni a MINDEN kezdetét, amit az Univerzumon túli energiák visznek véghez, amiről Énok és a különböző vallási iratok olyan csodálatosan írnak. Mégsem értettük meg, mivel koruk szavaival fejezték ki magukat. Ezért lett a modern ember logikus elképzelése is, amit az abszolút KEZDETRŐL, az Univerzum és a földi lét megvalósulásáról

gondol, olyan sokrétű, ahány emberi értelem létezett és létezik. Az igazi valóságot mégsem változtathatja meg semmiféle emberi teória, mivel a képzelet csak formai eszközként szolgál ahhoz, hogy egyszer valóságában táruljon fel minden. Még akkor is, ha az univerzumon túli valóságok előtt, mert kívül esnek a földi természettudományi törvényeken és a létező dolgok világától a földi képzelet megbénul.

Azt azonban már tudjuk, hogy a láthatatlan (vagyis az energia) elválaszthatatlan a láthatótól (az anyagi formától) mert az egyik, a másikkal együtt létezhet csak. A lélek a testben, az Univerzum az azon túli dimenzióban, vagy a földi energiák csak valamiféle készülékkel használhatóak, és így tovább. A mai fejlettségi szinten első lépésként az ősforrásból kell kiindulni, amelyből MINDEN ered, mivel az ősforrásban található mindaz, aminek eredménye nemcsak a végtelen sok különböző összetételű univerzum, hanem a mi Univerzumunk is. Ezért kell ezeket a komplikált változásokat, amelyeket a legmagasabb univerzumon túli energiák erői visznek véghez, nekem is meseszerűen Önök elé tárni, mert tudományosan ezen erőkre még nincsen szó, és magyarázat, hogy mindenki előtt érthetővé válják.

*

Egyszer volt, hol nem volt, túl a földi valóságokon, ahol az emberi képzelet határa véget ér, a Naprendszeren, az Univerzumon, „az összes űrt magába foglaló régió”, sőt a fehér korongok és fekete lyukak dimenzióin is túl, a legfelsőbb teremtfői szférákban lévő „árnyfénylények” között nagy lett az izgalom, mert kezdett beindulni az a mindent felülmúló folyamat, ami a teremtfői szférák közepét kettészelő ősforrásban szokott lezajlani, hogy minden alkalommal milyen nehezen hatol az ősforrásba egy mindig más összetételű energiasugár. Ennek az energiasugárnak szerették volna az „árnyfény-lények” megkönnyíteni a feladatát. Ezt azonban nem tehették, mert annak a mindig más összetételű energiasugárnak segítség nélkül kell az ősforrásba törnie. Azért mert nemcsak aktivizálják tartalmát, ami a lelkek és minden univerzum csírája, hanem a különböző energiasugarak a lelkek és majd a megvalósuló univerzumok csírait minden alkalommal teljesen más összetételűvé változtatják. Annak ellenére, hogy az

„árnyfénylények“ nem avatkozhatnak bele ebbe az aktivizálódási folyamatba, mégis elbűvöli őket, hogy az energiasugár behatolása után, hogyan kezd el az ősforrás fodorzódni, mindig erősebb fortyogó színes buborékká válva, mert csak buborékformában tudják keresztül törni a teremtői szférák határát. A Teremtő akaratából csak a teremtői szférákon túli energiákba törhetnek be a fehér korongok és mehet végbe minden teremtetési folyamat. Miután az ősforrásban kialakuló buborékok kitörtek onnan, a folyamat befejeződik. Majd az abból kitört fortyogó buborékok a teremtői szférákon túli dimenzióban kezdenek lehűlni és csomókká válni egymásra tornyozódva anélkül, hogy tartalmuk közben megváltozna. Majd amikor az egymásra tornyozódott csomók teljesen lehűltek, kezdenek nemcsak széjjel válni, hanem külön is megnagyobbodnak. Egészen addig tart ez a szétválási és növekedési folyamat, ameddig el nem érik azt a nagyságot, hogy külön mindegyik egy fehér korongba kerülhessen. A csomókban a lehűlési folyamat alatt kialakul egy olyan védőenergia, ami óvja őket nehogy a fehér korongba kerülés előtt megsemmisüljenek. Amikor bebuggyannak a fehér korongokba a csomók megnyílnak és a védőenergia eltávozik belőlük, sőt még a fehér korongból is. Ezután a fehér korongok, amíg az „összes univerzumot magába foglaló régiót” eléri, a magukba fogadott csomót energiáikkal, egy univerzummá alakítják, mert csak a kész univerzumokat engedhetik ki magukból az „összes univerzumot magába foglaló régióba”. Mivel minden csomó, és a fehér korongok is, mindig más összetételű energiákból állnak, az általuk formált univerzumok is mindig más és más összetételűvé válnak.

Mielőtt rátérek Univerzumunk kialakulására előtte felhívom a figyelmet arra, hogy Dante is köröknek, bugyrokknak, stb nevezi meg a pokol részeit. Tehát, miután az egyik fehér korong az egyik csomót magába szippantotta, és mielőtt az „összes univerzumot magába foglaló régiót” elérte volna, előtte körtealakú univerzummá formálta. Kihangsúlyozom, hogy nem gömbölyűvé, hanem körtealakúvá és még védőenergiákkal is ellátta, amelyek kívülről hálózzák be. Azért, ha majd gyengéden, és nem robbanásszerűen beleüríti az „összes univerzumot magába foglaló régióba”, ezen védőenergiák óvják meg a többi univerzumtól, nehogy valamelyikkel összeütközzön, vagy egy másik, magába szippantsa, illetve a saját magában

kialakuló határtalan erőktől szétrobbanjon. Ezért az Univerzum nem tágulhat vagy zsugorodhat. Hiszen, ha állandó tágulási folyamat alatt állna külső védőenergiák nélkül, a tartalmában végbemenő határtalan ellentétes harcok miatt rövid időn belül szétpukkanna. A szétpukkant részei pedig beleolvadnának más univerzumokba. Ha meg a végtelenségig zsugorodna, akkor is rövid időn belül semmivé válna, mintha soha nem is létezett volna. Igen, azért lett körtealakú a Világegyetemünk és nem gömbölyű, hogy azok a rettenetes belső harcok kényelmesen végbemehessenek anélkül, hogy tágulna, vagy zsugorodna. Gondoljunk egy léggömbre, amit mindig nagyobbra fújunk. Egy bizonyos nagyság után szétpukkan. Ha viszont kevesebb levegőt fújunk bele, akkor könnyedén nyomkodhatjuk benne össze-vissza a levegőt anélkül, hogy nagyobbá, vagy kisebbé válna, mert csak a levegővel töltött dudorok kerülnek egyik helyről a másikra. Univerzumunkban is hasonló törvény uralkodik. A mai tudomány ezt gondolja tágulásnak vagy zsugorodásnak. A külső védőenergiák miatt azonban, amelyek az univerzumot kívülről védik és nem engedik, hogy nagyobbodjon vagy kisebbedjen, a jövő legnagyobb problémája lesz, mert semmiféle űrbeli tartalom ezeken a védőenergiákon nem törhet keresztül. De ez éppen olyan mai teória, mint valamikor az is, hogy a levegőnél nehezebb dolog nem repülhet. Tudom, hogy a legtávolabbi jövő, ha megérjük, találni fog egy olyan lehetőséget, amivel áttörhetők a külső védőenergiák. Sajnos ezek a teóriák ma még elképzelhetetlenek. Azonban az űrben lévő fekete lyukakról sem tudjuk még mindig, hogy mi a szerepük. Annyit már sikerült teoretikusan elképzelni, hogy mivel mindent elnyelnek, még a fényt is, olyan határtalan energiából tevődnek össze, ami erősebb az Univerzumban lévő bárminél is, hiszen mindent magukba tudnak szippantani. Ezért gondolom, hogy mivel az Univerzumot kívülről energiák védik, és óvják a megsemmisüléstől, a fekete lyukak, amit magukba szippantanak újra azzá az összetétellé alakítják vissza, hogy keresztültörhessenek a külső védőenergiákon. Mert abban a formában ahogyan az űrben minden létezik, semmi nem törhet ki belőle. Ezért titok még mindig az űrbeli fekete lyukak valósága. Én azonban ennél tovább lépek, mert rá fogok térni az Univerzumon túli FEKETE LYUKAKRA, mert az összes űrt magába foglaló régiót csak azok az oszításban lévő univerzumok hagyhatják el, amelyek előbb belebuggyannak egy Univerzumon

túli fekete lyukba. De, hogy ez a mindent felülmúló folyamat is, hogyan zajlik le, ezt is egy újabb mesével fogom Önök elé tárni.

*

Egyszer volt, hol nem volt, a földi képzelet határán túl, a Naprendszeren, az Univerzumon, a fehér korongok dimenzióin túl, a fekete lyukak birodalmában egy határtalan erősségű energiahullám hatására egy delejes feszültségű áramlat futott keresztül. Ez az energiahullám annyira erős volt, hogy az addig nyolcas köröket rovó fekete lyukakat nemcsak összekeverte, hanem némelyiket annyira megnagyobbította, hogy kannibálként falták fel a kisebbeket. Erre minden alkalommal azért van szükség, mert az a fekete lyuk amelyik „az összes univerzumot magába foglaló régió” egyik nyílásába fog tapadni, annak a legtöbb energiát kell magába gyűjtenie, mivel egy onnan kibuggyanó oszlásnak induló univerzumot szippant magába, s amikor elnyeli utána újra az ősforrás összetételévé változtatja, mert csak akkor ürítheti újra vissza az ősforrásba. Minden alkalommal, miután befejeződik a fekete lyukak birodalmában a feltöltési folyamat, az a fekete lyuk, amelyikbe a legtöbb energia halmozódott fel, kigördül birodalmából, hogy az „összes univerzumot magába foglaló régió” egyik nyílásába tapadjon. Előfordult már az is, hogy egy fekete lyuk amelyik a legtöbb energiát halmozta magába, saját maga semmisült meg. Ez azonban nagyon ritkán történik. Ellenkezőleg a kiválasztott fekete lyukak mindig szerencsésen elérik céljukat, „az összes univerzumot magába foglaló régiót”. Amikor feltárul az egyik nyílása, könnyedén illeszkednek oda bele, és fogadják magukba az onnan kibuggyanó univerzumot. Az is előfordult, hogy az egyik fekete lyuk mielőtt beilleszkedett volna a feltáruló nyílásba, előtte megpróbálta saját magát annyira megnagyobbítani, hogy teljes egészében „az összes univerzumot magába foglaló régiót” is elnyelje. Persze, hogy ez nem sikerült neki, így kénytelen volt azzal az egyetlen univerzummal beérni. Miután a fekete lyukak magukba fogadják az oszlásnak induló univerzumot, és ameddig az ősforrást elérik, újra annak összetételévé változtatják.

Az örök körforgás titka tehát ez: A fehér korongok az ősforrásból kibuggyanó buborékokat változtatják különböző összetételű

univerzumokká, hogy „az összes univerzumot magába foglaló régióba” kerülhessenek. Az univerzumon túli fekete lyukak pedig „az összes univerzumot magába foglaló régióból” kibuggyanó, oszlásnak induló univerzumokat változtatják újra az ősforrás tartalmára, hogy újra oda visszaüritthessék.

Gondolom ilyen teóriát eddig ember nem tudott elképzelni. Tovább folytatva, nem valahonnan az űrből érkező, nálunknál fejlettebb lények mutációja által létezünk, amelyek őseinken génmanipulációt hajtottak végre, hanem az első világ lényei által akikről Énok ír. Annak ellenére, hogy nagyon sok múltat igazoló dolog a „marslakókhoz” hasonló lényekre enged következtetni. Ezért nem tudjuk az ősi napimádás (a fény és energia) és az ezzel összefüggő legfőbb Isten eszméjét sem megfejtetni, mert elválaszthatatlan az első világ fénylényeinek és anyaggá vált lényeinek különböző valóságától.

Az anyagi formává vált első világ lényei voltak az előfutárai a fejlődésnek, az összes tudománynak, és a rossz megvalósulásának. Erre különben több megfejtetlen bizonyíték is van.

Az első, a Tibeti Halottaskönyv egyik rajza. A másik, a Voynik könyv rajzai, mert ha összehasonlítjuk az YGGDRASIL egy 17. századbeli Skandináv kéziratos könyvben szereplő kőrísfával, ami a világfát akarja ábrázolni, akkor rájövünk, hogy kísértetiesen hasonlítanak egymáshoz. Sőt, ha megfigyeljük a többi VILÁGFA ábrázolásokat az Yggdrasil könyvben, akkor nagyon sok rajz korunk atombombáját ábrázolhatja. Énok ezt úgy fejezi ki „hogy a Földet meg kell menteni a bukott angyaloktól és a tőlük örökségül kapott pusztító tudományoktól.” Mert azok még egymás ellen is harcoltak. Erről a különböző istenek harcáról azonban már a legősibb kultúrák is beszámolnak. Annak viszont nagyon örülök, hogy az űrkutatás kezdi feltárni azt is, hogy az Univerzum kezdeti és mai tartalmának változása hasonló egy újszülött fejlődéséhez, amíg felnötté nem válik. Az világűr is csak később formálódott mai tartalmúvá (és még mivé fog?). Azonban, ha összehasonlítjuk az Univerzum milliárdnyi idejét az emberi élet idejével, akkor számunkra bizony a galaktikus változások alig észlelhetők. Akár az is, amit a különböző vallási iratok, de főleg a Biblia; TEREMTÉS Könyve elénk tár, amit nem értettünk meg, hogy a Naprendszer

helyén kezdetkor egy sűrű energiaképződmény volt, amiben nem volt semmi. Sem idő, sem világosság, sem sötétség, sem anyag, sem tér, sem fönt, sem lent, hanem minden energiából, ködökből tevődött össze. Éppen úgy, ahogyan az Orion, az Omega, és a többi csillagképek, amit a műholdak kezdenek visszaigazolni. Tehát újra kihangsúlyozom, hogy a TEREMTÉS Könyve nem az Univerzum, hanem a Naprendszer megvalósulásáról számol be. Akik ismerik ÉNOK "Látások Könyvét", azok előtt az is feltárul, hogy abban a sűrű képződményben anyagnélküli fénylények léteztek. Miután azon fénylények egy része megváltoztatta energiastuktúráját anyagi formává, azzal automatikusan az egész energiából álló sűrű képződmény törvényen kívülre helyeződött, amiből kialakult a Naprendszer. Évezredek folyamán, sőt napjainkban is, olyan sok téves elméletet állítottunk fel a Naprendszer bolygóinak kialakulásáról, a földi élet beindulásáról, a földöntúli lények lehetőségéről (a marslakókról), hogy lassan el is hisszük, hogy minden úgy történt. A jövő fejlődése azonban az eddigi összes teóriát úgylis teljesen más alapokra fogja helyezni, ahogy azt is, amit olyan lázasan kezdünk kutatni, hogy az Univerzum végtelenségében található-e hasonló bolygó, mint a Föld. Gondolom ilyen hasonló bolygót nem fogunk találni, mint a Föld, mert minden ami az Univerzumban létezik EGYEDÜLÁLLÓ. Erre bizonyíték Naprendszerünk bolygóinak különbözősége, mindegyik bolygó más pályán kering, más összetételű és nagyságú. Ha majd egyszer be tudunk hatolni az űr végtelenségébe be fog bizonyosodni, hogy minden, ami az Univerzumban létezik azért "egyedülálló" mert nem ismétlődik meg semmi. De, mert ezt sem tudjuk még bizonyítani, azért nem tudjuk elképzelni azt sem, hogy az egyszerű hétköznapi pillanataink közben az űrben micsoda különböző rettenetes történések mennek végbe. Ezért ragaszkodunk a régi teóriákhoz és ahhoz, amit eddig tanítottunk.

Ezen kívül berzenkedve sztrájkolunk a mindig fejlettebb tudományok gyümölcsei ellen, a mindig modernebb technikai eszközök és a korábban ismeretlen, mára feltárt energiák ellen. Azért is mert nagyon sokan nem szívesen veszítenék el hatalmukat és biztos anyagi bázisukat ha tanításaikkal ellentétes valóságok tárulnának fel. Pedig a fejlődés változó folyamatának újabb és újabb valóságait ember nem akadályozhatja, vagy

változtathatja meg, mint az idő menetét sem. Annak ellenére, hogy elveszítettük azt a hatalmas nagy tudást, amit érzem, hogy a tudományok szakaszonkénti fejlődésével újra megfogunk találni. Ezért értelmezzük tévesen az első világ lényeit, és valamiféle földön kívüli civilizációnak gondoljuk, amelyek valahonnan egy távoli galaxisról, illetve bolygóról érkeztek a Földre, és emberfeletti képességekkel rendelkeztek. Pedig a különböző vallási iratok, a Gilgames Eposz, Énok, a Próféták, a Biblia, a legérthetőbben adja a tudtunkra az első világ lényeinek a valóságát. De azok a szavak, amelyekkel kifejezték magukat számunkra meseszerűnek hatnak, ezért bármikor említi meg a Biblia az első világ fénylényeit, amikor az emberrel kapcsolatba léptek, angyalok szóval nevezi meg őket. Gondoljunk Ábrahámra, Lótra, stb, akiknek megjelentek. De, ha mondjuk mai szóval fejezték volna ki, amit a tudtunkra akarnak adni, a Naprendszer megvalósulását, amit az első világ anyagi formává vált lényei vittek véghez, akkor nem neveztük volna el őket a legkülönbélebb istenségek neveivel: Zeusznak, Thornak, Enlilnek, stb. hanem tudományosan találtunk volna rájuk megnevezést. Mégegyszer kihangsúlyozom, ezért kell figyelmesen megnézni a Húsvét sziget kőbe vésett rajzát, mert az nem valamiféle űrjárművet ábrázol, hanem a körte alakú Univerzumunkat, amivel Énok és a múltak prófétái tisztában voltak. Sőt még azzal is, hogy minden univerzumot egy fehér korong hoz létre. Amire szintén van bizonyíték. Mert amit eddig Új-Zéland gömbjeiről gondoltunk nem más, mint azon korong formájú erők ábrázolása, amelyek létre hozzák a különböző univerzumokat.

Gondolom idő kérdése csak, hogy mindezt tudományosan bizonyíthassuk. Valamint azt is, hogy mikor a Naprendszer létre jött egy olyan mindig változó folyamat alá került, amit évezredek alatt sem észlelhet ember, és nem avatkozhat bele. De, ha ezt a változó folyamatot összehasonlítjuk egy bonyolult, finom szerkezettel, ami a legkisebb rendellenesség miatt is megváltozik, vagy tönkremegy, akkor ha a Naprendszerben a legkisebb változás lépne fel azonnal más törvények lépnének életbe. Egy azonban bizonyos, Földünkkel együtt megsemmisülne. Ezért a Földet az embernek meg kell menteni az embertől. Azonban én nem mint bolygóra értem, hogy azt kell megmenteni, hanem saját magunkra. Mert az Univerzum viszonylatában világunk

megsemmisülése lényegtelen történés. Nem tudjuk, hogy mennyi világ semmisül meg pillanatonként az űrben, vagy pedig hányszor semmisült meg a Föld felülete a különböző világokkal. Ezért saját magunkra kell vigyázni és a jóakarátú embereknek meg kell menteni a gonosz emberektől a természetet, és magunkat, nehogy idő előtt megsemmisüljön mindaz, ami létezik. Mert, annál nagyobb dolog nem válhatott valóra, mint hogy Galaxisunkban a Naprendszer, a földi világgal megvalósult. Ezért van úgy az Univerzum végtelenségében, hogy azok a régiók, ahol valamiféle életforma található, szigeteknek felelnek meg és védve vannak az űrben végbemenő határtalan harcoktól, változásoktól. Galaxisunkban, Naprendszerünk is egy ilyen szigetnek felel meg a földi életforma miatt. A tudománynak már ilyen szempontból kell nagyító alá vonnia kutatásait, a Tízparancsolattal együtt, ami jogi törvényeink alapja, és a mindennapi imádságunkat a Miatyánkot, mivel azok tartalmait is a fejlődés már teljesen más alapokra fektette. Itt felhívom a figyelmet arra, hogy azért hárult a Prófétákra a legnehezebb feladat, mivel koruk fejlettségi szintjén kellett tovább adniuk a legmagasabb tudományokon alapuló valóságokat, amit még mi sem tudunk. Ezért nem értjük még ma sem csak gondoljuk, hogy mit akarnak a tudtunkra adni.

De, ha a rosszat egyszer sikerül kiiktatni az emberi génekből, akkor megfogjuk érteni azt is, hogy személy szerint vigyáz-e Isten minden emberre? Válaszom az, hogy logikus emberi értelem szerint NEM!, mert az embernek saját magára kell vigyáznia. Nemcsak egészségileg, hanem arra is, hogy értelmét kordában tudja tartani, és ne hajoljon el a rossz iránya felé. Azonban ki tudja? Ezután ha röviden a "bünbeesés" vagyis az ősbűn teóriájára térek rá, akkor annak valósága is, teljesen más értelemmé vált. Azért, mert nem az "első emberpár" tehet arról, hogy szaporodásképes lényekké váltak, hanem az első világ anyaggá vált lényeitől függött minden. Ezt Énok is a legérthetőbben a tudtunkra adja. Mert, ha összehasonlíthatjuk egy mai orvosi beavatkozással, akkor legtöbbször nem a betegen, hanem az orvosokon múlik a változás. Éppen így az első világ anyagi formává vált lényei voltak a szaporodásért felelősek és nem az ember. De, ha sikerül génjeinkből a rosszat tartalmazót kiiktatni, akkor világunk, nemcsak teljesen más alapokra fog helyeződni, hanem az Anion energiák elválasztó szerepére sem lesz szükség.

De, ki tudta volna eddig ezt is így elképzelni, ahogy azt sem, hogy az Univerzumban csak anyagi formán alapuló energiák léteznek. Erre a földi energia is bizonyíték, mert a legtöbb energia anyagi forma nélkül nem használható. Szükségesek a legkülönbélebb készülékek ahhoz, hogy szolgálatunkba állíthassuk őket. Gondoljunk az atombombára, a mikróhullámú sütőre, a röntgenkészülékre, a Händyre, a televízióra, stb. Ezért válhatnak az űrbéli energiák anyaggá, és újra energiává, mert minden anyagi alapú energiaforma. Itt arra is felhívom a figyelmet, hogy az Univerzumon túli dimenziókban már teljesen más energiaformák léteznek, hasonlóak, mint értelmünk energiája, ami még mindig bizonyíthatatlan a számunkra. Ennek ellenére az ember egyedül saját maga formálja azzá, amivé válni fog. Így, ameddig az orvostudomány génjeinkből a rosszat nem tudja kiiktatni, tetteink mindig ellentéteken fognak alapulni, és a háborúk, a forradalmak, a gyilkok, a kapzsiság, csalás, a másik ember becsapása, kihasználása nem fog megszűnni. Azok az emberek, akik élnek a gonosszággal, életük után értelmük energiája könyörtelenül megsemmisül az anion energiákban, amit nem akarunk elhinni. Pedig a gonoszok megsemmisülése a "második halállal" minden vallási iratban a tudtunkra van adva. A második halál elkerülése csak a Tízparancsolat törvényével lehetséges. Nemhiába fektetik még a Próféták is a hangsúlyt arra, hogy minden rosszirányú tett az első világ anyaggá vált lényeinek átkos öröksége. Ha ezt fel tudjuk fogni, akkor azt is, hogy Isten soha nem akarja, hogy az ember vallásháborúba keveredjen és egyik ember gyilkolja a másikat. Azért, mert annak a legmagasabb energiaformának az EGY IGAZ ISTENNEK, A TEREMTŐNEK, aki a leghatalmasabb Univerzumon túli ERŐ, aki által minden létezik, és akitől kivétel nélkül MINDEN függ, egy villanással az összes Univerzumot túlvalóságot megsemmisítheti, nem beszélve Univerzumunkról, Galaxisunkról, a Naprendszeréről, vagy az ehhez képest jelentéktelen Földről. Igen!, A TEREMTŐNEK, aki a leghatalmasabb univerzumon túli erő, nincsen szüksége semmiféle olyan hókusz-pókuszos varázslatra, amit emberi képzelettel gondolunk, mert mindaz csak a mi értelmünkben létezik. Számunkra azonban még fontos ez a hókusz-pókuszos varázslat, mert úgy érezzük, hogy gondolatainkat csak akkor tudjuk kordában tartani, és legyőzni a génjeinkbe ültetett rosszat. Mégis mindazon életformára -

amelyek értelemenergiával rendelkeznek és ismerik a rosszat, bármelyik Univerzumban léteznek is - egyforma törvény vonatkozik. Mégpedig az, hogy mindegyiknek saját magának kell megtalálnia a TEREMTŐ energiái felé vezető utat, és nem fordítva. Ezt már Énok is a legerőteljesebben elénk tárta. Természetesen az ember lelkének is, ami egy igen bonyolult folyamat által valósulhat csak meg. Így, ha a legtitokzatosabb és eddig elképzelhetetlen halál utáni folyamatot összehasonlítom a születés előtti kilenc hónap változó folyamatával amíg egy sejtből embrió lesz, az embrióból pedig kész ember. Annak ellenére, hogy másképpen zajlik le a halál utáni folyamat, mégis hasonló a változások tekintetében. De, mert ezt sem érthetjük, ezért azt sem tudja sok ember felfogni, ha nem a jó irányba felé hajlik az emberiség, a negatív irányú tettek mindent fel fognak emészteni a tűz, a mindig fejlettebb nukleáris energiák és vegyi anyagok által. Ezért nem véletlen, hogy Énok "lángoló jégpalotával" szimbolizálja a teremtető dimenziókat, az Univerzumon túli határtalan energia-formákat, amikor felvitték az egek birodalmába, mivel a földi energiák is hasonlóak az Univerzumon túliakhoz csak nem láthatóak. Vajon ha be tudnánk hatolni az atombomba belsejébe a robbanás pillanatában, hogyan írnánk le? Énok úgy írja le az Univerzumon túli energiákat, hogy amikor belépett oda egy jégkockából épült falhoz ért. A fal kockáiból lángnyelvek csaptak ki. Ő pedig félni kezdett. Mégis belépett a lángnyelvek közé és egy nagy ház felé közeledett. A ház szintén jégtömbökből épült és a padlója is jégkocka volt. Mennyezete pedig mint a csillagos ég és a villám. Közöttük lángangyalok és az ég olyan volt, mint a tenger. A falakon körös körül mindenütt tűz égett és ajtaja is égő tűz volt. Belépett a házba, amely olyan forró volt, mint a tenger. A falakon ott is körös körül mindenütt tűz lángolt és ajtaja is égő tűz volt. Tovább menve a házba, amely szintén olyan forró volt, mint a tűz és olyan fagyos, mint a hó, és az élet örömének semmi nyoma. Rémület és rettegés fogta el és reszketve arcra zuhant, és ezután már más látomást látott. Íme egy másik ház emelkedett, az előbbinél nagyobb, kapuja tárva nyitva. Lángnyelvekből épült ez is és minden kicsiny részében olyan hatalmas és fenséges, pompázatos és méltóságteljes volt, hogy nagyszerűségét nem is lehet leírni. Padlója merő tűz volt, fölötté villám és égő csillagok serege. Mennyezete pedig lángoló tűz. Amikor oda néztem fenségesen nagy királyi széket láttam,

mintha kristályos zúzmarából készült volna. (Ezt a kristályos zúzmarát a Próféták is megemlítik. Szerintem ez lesz a jövő fegyvere, mert hatása után minden anyagi forma éppen úgy, mint a zúzmar, semmivé fog porladni. Ehhez hasonlítva a legmodernebb atombomba pusztító ereje is eltörpül.) A széket pedig, mintha a ragyogó Nap fénye vette volna körül és mindenhol az angyalok (univerzumon túli energiák) hangja hallatszott. A királyi trónus alól lángoló parázssal tűzfolyamok fakadtak és úgy izzot, hogy nem tudott odanézni. (Micsoda határtalan energiákról ír Énok.) A széken ült a nagy Fenség (a mindennek TEREMTŐJE a főenergia). Ruhája fehérebb volt a hónál, s ragyogóbb a Napnál. Ebbe a házba pedig egyetlen angyalnak sem volt szabad belépni, (a gyengébb energiák nem közelíthetnek ahhoz a határtalan erősségű főenergiához, mert magába olvasztaná őket) és senkinek az ő arcát nem volt szabad látni. Azoknak sem, akik húsból vannak. Körülötte lángoló tűz égett, előtte is hatalmas tűz volt. A kisebb energiaformák nem közelíthettek feléje, mert beleolvadtak volna a főenergiába. Annak ellenére, hogy Énok mesészerűen írja le ezeket az Univerzumon túli tiszta energiaformákat, mégis a legmagasabb tudományokat jelenti. A jövő ezt is befogja bizonyítani. Újra megismétlem, hogyan írná le a ma embere azt, ha be tudna hatolni az atombomba belsejébe a robbanás pillanatában. Gondolom hasonlóan ahogyan Énok is leírja az Univerzumon túli energiákat. Nagyon sajnálom, hogy nem érhetem meg, hogy a jövő embere milyen megnevezést fog találni azon erőkre, amiről Énok is ír, amit én egyszerűen az energia szóval nevezek meg. Sajnos azt sem tudjuk, hogy miért ez az óriásütemű fejlődés. Azért, mert a világ génkutatóinak a legsürgősebben el kell érni, hogy a rosszat tartalmazó sejteket kiiktassák. A különböző elmúlt és napjaink gonosz történései is bizonyítékok erre. Ezért kell a rosszirányú tetteket elterelni a jó irányba felé, hogy ne folytatódjon a rossz. De, hogyan(?), mikor világviszonylatban növekszik azok száma, akik kapzsi, csalók, és értelmi (lelki) zavarban szenvednek, amit külső terápiával nem lehet gyógyítani, mások tele vannak gyilkos ösztönökkel. Csak úgy, hogy génjeikből radikálisan kiiktatják a rosszat tartalmazókat, ami által ezek a rettenetek - amiket véghez viszünk – meg fognak szűnni. Ekkor fog a fejlődés igazából beindulni, és el fogunk érni odáig, hogy meg fog szűnni a törvényenkívüliségünk is, mert a tudományok

fejlődésével elfogjuk érni, hogy a Naprendszer újra energiává válik. Éppen úgy, ahogyan Énok az első világ fénylényeit és az anyagi formává vált lények különbségét elének tárja, mert először azok is mindnyájan fényttestű lények voltak, vagyis a legtisztább energiából álltak, és mentesek voltak minden anyagi alapú formától. Egy részük azonban "Azazel főangyal vezetése alatt" azt a sűrű energiaképződményt, amiben léteztek törvényen, kívülre helyezték, magukkal együtt. Vagyis anyagi formává változtatták, amiből a Naprendszerünk alakult ki, majd a Föld, a földi világgal egyetemben. Ezért alkották meg ezek ellentétéként a fénylényi formájukat megtartó "angyalok" először Ádámot majd Évát éppen olyan testi, anyagi formává, mint az anyaggá vált lények. Arckinézetre pedig hasonlóvá formázták, mint Azazel. Azonban halhatatlanná tették őket, éppen olyan szüzi ártatlanságban, mint ők. Ezt azonban, hogy az első emberpár halhatatlan lett és szüzi ártatlanok, azok az "áruló angyalok" nem bírták elviselni. Aktivizálták és beszennyezték őket, hogy szaporodjanak, hogy a halál rájuk is vonatkozzon. Ezen kívül génjeikbe beleültették gonoszságukat, mert a jót már nem ismerték. Így, amikor feltesszük azt a kérdést Énokot olvasva, hogy vajon mi lehet az a "bűn", amire nem lehet visszaemlékezni... válaszom erre az, hogy nem a bűnre nem lehet, hanem arra, hogy az emberi értelmet egyedül csak a jó uralja a rossz ismerete nélkül. Mert amióta a rosszat génjeinkbe ültették azóta szenvedélyeinkben elvakulunk, elanyagiasodunk, vétkeinkben elsüllyedünk, hogy életünk után belekerüljünk a második halálba. Énok úgy ír a bukott angyalokról, hogy ezek az elfajzottak és kurafiak az ember erejét mérhetetlenül felülmúló erővel, és gonosz tudással bírtak. Ezen kívül nemcsak erőszakosak, viszálykodók, gyűlölködők, buják, szégyentelenek, vérszomjasak, mohók, gonoszok, álnokok, obszcénok, hazugok csalók, tisztátlanok voltak, hanem a háború, a vérengzés, a bosszú, a kapzsiság szenvedélyeit hordták magukban, egy csepp jó nélkül. Megrontották még az anyagi és a növényi természetet is, ékkövekkel, arannyal, növényi kábítószerekkel, hogy az ember ezzel is elveszejtse magát. Ezután az emberi értelem ezen démonikus lények martaléka lett, tehetetlen ellenük, és ameddig ennek a rossznak egy cseppje is megtalálható gondolatainkban, addig nem lesz béke, és nyugalom a Földön, hanem forradalmak, krízisek, amelyek háborúkba fulladnak, marakodás, a gyilok,

csalás és a gonoszság minden ága. Így, amikor Énok arról a "második emberiségről" beszél, akkor nem a ma emberére érti, hanem azokra, amelyek génjeiben csak a jó található, mert a rossz ki lett írtva, és azt a szót, hogy "APOKALYPSIS" nem ismerik. Ami nem más, mint a gonosz, rossz technika általi teljes megsemmisülés, amit az ember saját maga hajt végre, amihez Istennek semmi köze nincs. Tudom, ha Dante ma élne, - méginkább ha a jövőben, - művében a poklot teljesen másképpen írná le, mint akkor, de mivel saját korában élt nem tudta a poklot másképpen kifejezni. Éppen így, ha én is a jövőben élnék, már nem az energia szót használnám, hanem másképpen nevezném meg az Univerzumon túli erőket.

Ezután könyvem legnehezebb részéhez értem, mert ha egy teljesen más értelemmel elemezzük ki a „Miatyánkot“, akkor az Univerzum megvalósulása, és az első világ lényeiének valósága tárul fel benne.

Mi Atyánk, aki a mennyekben van, arra vonatkozik, hogy a Naprendszer helyén először egy energiából álló sűrű képződmény volt, amiben anyag nélküli fénylények uralkodtak. Ezt a valamikori energiából álló sűrű képződményt fejezzük ki a MENNYEK szóval. Az ATYA szimbólumával pedig azon első világ fénylényeit, amelyek megteremtették az embert. Ez még jobban kihangsúlyozódik azzal a tisztelettel, hogy

Szenteltessék meg a te neved, jöjjön el az országod, legyen meg az akaratod, mint a mennyben úgy a földön is.

Itt megint felhívom a figyelmet arra, hogy ezen sorok a legtitokzatosabbak és nagyon sok ideig senki nem fogja megérteni. Hiszen annak ellenére, hogy egyszerűnek hangzik, egészen addig ez is túl fog nőni az emberi értelem határán, ameddig nem találunk rá az elfeledett hatalmas tudásra. Mert itt egyedül az első világ fénylényeiről van szó, a szenteltessék meg a te neved kijelentéssel. A jöjjön el a te országod pedig arról, hogy az anyagi formává vált Naprendszernek a földi világgal együtt, újra azzá az energiaformává kell válnia, ami volt. Azért, hogy utána az energiaformává vált valamikori anyagi ember is, addig létezzen, ameddig a testnélküli fénylények. Akkor azonban

már nem lesz szükség a Sátán Anion energiahálójára sem, mert abban a rossz nem fog létezni. A ma embere ezt már játszva el tudja képzelni, sőt animációval már el lehet érni azt a hatást is, ahogyan a Naprendszer bolygói egymás után elhalványulva széteszlanak, újra energiává válnak a földi világgal együtt.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk

soraival azt tárul fel, hogy az anyaggá vált első világ lényeitől örökölt rossz, ami miatt a mindennapi kenyerünk (az egzisztenciális lét) jón alapuló megszerzése évezredek óta a legnehezebb feladatok közé tartozik. Ezért kell esedezve fohászzkodni, hogy amennyire lehetséges a jóirányú tettek által, és ne háborúk, gyilkok, könnyek, harácsolás, csalás, lopás útján szerezzük meg a létfenntartáshoz szükségeset, ami a mindennapi kenyerünk szimbóluma. De, ha ez mégsem sikerülne utána meg azért, hogy éppen úgy

Bocsássák meg a vétkeinket, amint mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek.

mert, az anyaggá vált engedetlen fénylényektől átöröklődött rossz miatt az évezredek folyamán értelmünk inkább mindig a negatív irány felé tolódott. Azért lehetetlenség, hogy a rossz bírása mellett csak jók legyünk. De, ha néha mégis sikerül legyőzni bűnös, gonosz gondolatainkat, bármennyire nehéz is, mielőtt tettekké váltak volna, a Világ addig is pozitív irány felé fog hajlani és a fekete táblára újra FEHÉR KRETÁVAL fogunk írni. Azonban, ha a gonosz, rossz tetteinket mégis végrehajtottuk, de utána magunkba szállva megbánjuk, akkor talán éppen úgy megfognak bocsájtani nekünk, mint ahogyan mi is megbocsájtjuk a rajtunk elkövetett sérelmeket.

A kisebb bűnök bocsánatot nyernek, ha jóvá tesszük őket. A halálos nagy bűnök azonban jóvátehetetlenül megváltoztatják lelkünk energiáját. Ezért könyörgünk olyan nagyon, hogy az értelmünkben megbúvó hatalmi vágy, és a harácsolás,

Ne vigyen minket a kísértésbe, és legyen erőnk attól megszabadulni.

Ezután ha valóságában akarjuk megérteni a Tízparancsolat tartalmát is, és, hogy miért lett az embernek adva, szintén egy teljesen más tartalmú valóságot kell elképzelni. Nem azt, amit eddig róla gondolunk, mert, a "Tízparancsolat" az a törvény, amelyben az

5. Parancsolattól egyedül az emberre vonatkozó szabályok vannak, ami mai törvényeink alapja is.

Az 1-4 parancsolatban pedig a legérthetőbben tárul fel az első világ lényeiinek különbsége, sőt burkoltan még az is, hogy a jót, a rosszat az anyaggá vált gonosz lényektől örököltük. Ezért van úgy, hogy az emberi értelem csak úgy tud a fantáziával közösen valamit elképzelni, ha valamikor, valamiféle hasonló dologgal kapcsolatba került. Ha nem elképzelhetetlen. Így, csak lassan tárulnak fel az igazi valóságok. Földönkívüli lényeket is addig fogunk földi képzelettel testi formával, levegő, víz szükségével keresni, ameddig a tudomány bebizonyítja, hogy anyag (test) nélküli energialények is vannak az Univerzumban.

A TÍZPARANC SOLAT

1. Én vagyok az Úr, a te istened. Senki mást ne tekints istennek csak engem.

Kell-e ennél nagyobb bizonyíték arra, hogy ezek a sorok az első világ azon fénylényeire utalnak, amelyek energia-struktúrájukat megtartva, csak a jót ismerve létrehozták a szaporodást nem ismerő emberpárt halhatatlanná teremtve, a tökéletes jó ismeretével, az anyaggá vált gonosz lények ellentétéként. Azon engedetlen fénylényeket pedig, amelyek anyaggá válva létrehozták a Naprendszert, majd az első emberpár szaporodását, és értelmükbe beleültették a rosszat, amit a következő generációk automatikusan megörököltek. Amivel megvalósult a halál az elmúlással, a gyilkos hatalmi és soha nem elég vágyával, amit örökségül hagytak az emberi értelembe, azt tilos imádni. Amennyire lehet az értelmünket el kell határolni azoktól, ami a legnehezebb, majdnem lehetetlen. Hiszen még a legjobb, legtisztább emberi gondolatban is megbúvik a rossz, a soha nem elég vágya, ami a következő Parancsolatban van

külön kiemelve.

2. Ne csinálj faragott képet (bálványt) ne imádd és ne nevezd isteneknek. Itt a faragott kép (bálvány) szimbóluma nem más, mint a hatalmi vágy, az anyagi értékek halmozása háborúkkal, az "aranyborjú" imádása, amit az első világ gonosz lényeitől kaptunk örökségül. Meg van tiltva az ember számára mindannak az imádata ami ellentéte a jónak.

3. Isten nevét hiába ne mondd, és ne káromkodj akkor sem, ha elveszítetted anyagi értékeidet, szerencsétlenség vagy betegség ért, és bosszúságod van, mert mind azért egyedül te vagy felelős, mivel tőled függ minden földi, nem pedig tőlem.

4. Szenteld meg a hetedik napot, azzal, hogy ezen az egy napon hagyjál fel minden üzleteléssel, adás-vevéssel, munkával, hogy magadba szállva jöjjél rá arra, hogy ezek a dolgok hétköznapi pillanataid közben miért vannak elfátyolozódva.

Tovább folytatva az tárul fel, hogy az 5. parancsolattól minden parancsolat egyedül ránk vonatkozik. Főleg a 10. parancsolat, hogy ne kívánd azt, ami embertársaidé. Azért, hogy egy békés háborúk nélküli társadalmi rendet alakíthassunk ki:

Tiszteld Apádat és Anyádat.

Ne ölj.

Ne lopj.

Ne törj házasságot (ne paráználkodj).

Ne tégy hamis tanúságot.

Ne kívánd, ami embertársadé.

Igen, mindezek a parancsolatok paragrafusként földi törvényekké váltak.

Mielőtt korunk különböző kríziseivel folytatom tovább, még egyszer felhívom a figyelmet arra, hogy nemcsak azért

kerültünk a végveszélyt jelző piros riadófok zónájába, mert amióta az emberiség létezik nem tudott, vagy nem akart annyi tapasztalatot összegyűjteni, amennyiből levonná a rosszirányú tetteinek következményeit. Hanem azért is, mert nem fogjuk fel, hogy a legkülönbébb politikai tárgyalások, kongresszusok, vallási istentiszteletek, gyűlések, forradalmak, sztrájkok mind hiábavalóak, egészen addig, ameddig nem tudunk uralkodni a génjeinkben megbúvó rosszon, ami lehetetlen: Mert amikor az első világ "angyali" fénylényei az első emperpárt megalkották akkor külsőleg hasonlóra formázták, mint az anyagi formává vált lények. Kinézetre pedig Azazel képmására, mivel az angyali fénylényeknek nem volt anyagi testi formája. Így meg fog dőlni az a teóriánk is, hogy Isten teremtette az embert külsőleg a saját képmására. Ellenkezőleg, értelmünk tükrözi vissza. De, ha elhajlunk a jó irányából, akkor lelkünk a gonosz képmásává válik. A vallási iratok ezt is a legrészletesebben feltárják. Sőt azt is, hogy az első emberpár mind azokkal a szervekkel rendelkezett, amivel a ma embere is. Beleértve a szaporodási szerveket anélkül, hogy az élet csírája aktivizálódott volna. Ezzel váltak halhatatlanokká. Ezt változtatták meg azok a gonosz anyagi formává vált lények, amikor nemcsak az élet csíráját aktivizálták, hanem beleültették az ember génjébe gonoszságukat is. Ez a "bűnbeeséssel" van leírva. Miután nemzőképesé tették az első emberpárt, és a lét csíráját aktivizálták, a Föld felületén ezután a legnagyobb káosz alakult ki. Beindult egy szaporodási folyamat elmúlás nélkül, amin csak a legradikálisabban lehetett változtatni. Ez Kain és Ábel esetével van mesészerűen elénk tárva.

A mai világkríziseken pedig csak akkor tudunk változtatni, ha a génjeinkbe beültetett és megörökölt rosszat éppen olyan radikálisan ki tudjuk iktatni, ahogyan Kainnal és Ábellel a halál is beindult a Földön. Ezért, ameddig az orvostudomány nem találja meg annak a lehetőségét, hogy a rosszat kiiktassa, egészen addig semmiféle megoldást a békés egymásmellett élésre nem találhatunk, bármennyire akarjuk, a csalás, a másik ember becsapása sem fog megszűnni. Erre azonban nemcsak Énok, hanem a próféták is felhívják a figyelmet azzal, hogy igen nagy éhínség, és hamis, álnok por okozta járvány, vagyis radioaktív sugárral mérgezett pestis sújtja majd a népeket, és kegyelem nem lesz. Ha figyelemmel kísérjük a napi híreket, láthatjuk,

hogy már minden izzik a különböző belső véres forradalmak, sztrájkok miatt. A szárazság, a fertőzött pocsolyák víze miatt szintén milliókat fenyeget az éh- a szomjhalál és a különböző betegségek. Az ez elől menekülők áradata előzőnli a gazdagabb európai országokat, és azokban az országokban is zavargások, forradalmak, egzisztenciális harcok keletkeznek. Nembeszélve arról, hogy pénzügyileg is, a világ legtöbb országa már a csőd szélére került. Tehát a jövő az egész Földön veszélyeztetve van, az emberiség a végveszély piros zónájába került.

Itt egy pillanatra meg kell álljak, mert ha elgondolkodom azon, hogy a Hiamlája hegység nagyságával vetekedne a világ összes nemesfém, ékkő és a különböző pénzek, stb mennyisége, ha egymásra halmoznánk. Vajon hová halmozódott egybe? A Világűrbe nem illanhatott ki. S, ha újra előbukkanna és az emberiség szolgálatára állna, egycsapásra megoldódna minden probléma, de ameddig ez hiányzik, további nagy emberi nyomorúság után, még nagyobb közelít. Vér, tejjápor, éhínség, fegyver, járványok, fenyegetnek sokakat, és szikracsóvát maga után húzó tüzet, atomrakétákat látnak majd az égen. Ugye ezt senki ember nem akarja. Azt sem, hogy testvér, testvér ellen, barát a barát ellen, ország az ország ellen harcoljon, hogy megtörjön az értelem. Ezért a korábban sűrűn lakott területek lakatlanná válnak, és már nem tudják, hogy kinek, ki a foglya. Az éhínség olyan nagy és hosszantartó lesz, hogy kitépik a fákat gyökerestől, és leszakítják a gyermekeket anyjuk melléről. Ezért kell nagyon odafigyelni azokra, akik hamissztrájkokra bűjtogatnak, randalírozásra, nyugtalanságra uszítanak, amit csak az ifjúság bevonásával tudnak elérni, és a felségesen szónokló fejnélküli idiotákra, akik szintén csak a saját hasznukat nézik. Azért, mert ezzel csak meggyengítik az erős országok pénzügyi biztonságát. Ha a tömeg rájuk hallgat, akkor könnyű zsákmányként hullanak azok ölébe, akik erre csábítanak. Ugye ezt sem akarja senki ember? Ezt elkerülendő, átgondolt higgadsággal, mindenféle részrehajlás nélkül kell az országok vezető politikusainak a kezdődő kríziseken változtatni. Le kell váltani azon egyéneket, akik nyugtalanságra uszítanak, a hataloméhség, a gazdagság, a kapzsiság szomjának vágya miatt, mert elveszítik józan ítélőképességüket, és ezzel alkalmatlanná válnak posztjuk betöltésére. Vagy újabb egyének akik mindenáron felakarnak

kapaszkodni a hatalom, a könny fájára, az is egy nemvárt káoszhoz vezethet. Ugye ezt sem akarja senki? Ezért nagyon sajnálatos az a gondolat, hogy egyedül az ember gonosz tettei miatt van úgy, hogy ezt a csodálatosan szép kékszínű bolygót minden korban inkább a fájdalmak és a könnyek bolygójává tettük. Ha ezen nem változtatunk, az utánunk következő generációknak a megörökölt romra és hamura kell építeniük majd a jövőt.

Ezután rátérek a próféták figyelmeztetéseire, mert ők voltak azok akik felfogták, hogy az ember minden korban csak ismétli önmagát.

Zakariás próféta figyelmeztetése, 14. 13, “Azon a napon nagy rémület támad. Mindenki megragadja a másik kezét, és kezét emelnek egymásra. Minden népnek összehordják a kincseit; -aranyat, ezüstöt és temérdek ruhát.”

Habakuk Könyve 1. “Erőszak, csupa fosztogatás, csupa rablás a Föld egész területe. A vádaskodás és civakodás egyre fokozódik. Csorbát szenved a törvény, a jog nem érvényesül. Üldözi a gonosz az igazat, a jogot kicsavarják. Pedig a gazdagság hűtlen társ. Eszét veszti, aki hatása alá kerül és többé nem nyugszik. Ha az kitátja torkát mint az alvilág, mivel telhetetlen mint a halál, összeharácsolja a népeket, összegyűjt magának minden nemzetet. Előtte pestis jár, a nyomában láz halad. Megrendül a föld és leomlanak az időtlen hegyek, összedőlnek az örök halmok, megrémülnek a népek, össze-vissza menekülnek a borzalmas háborúk elől.”

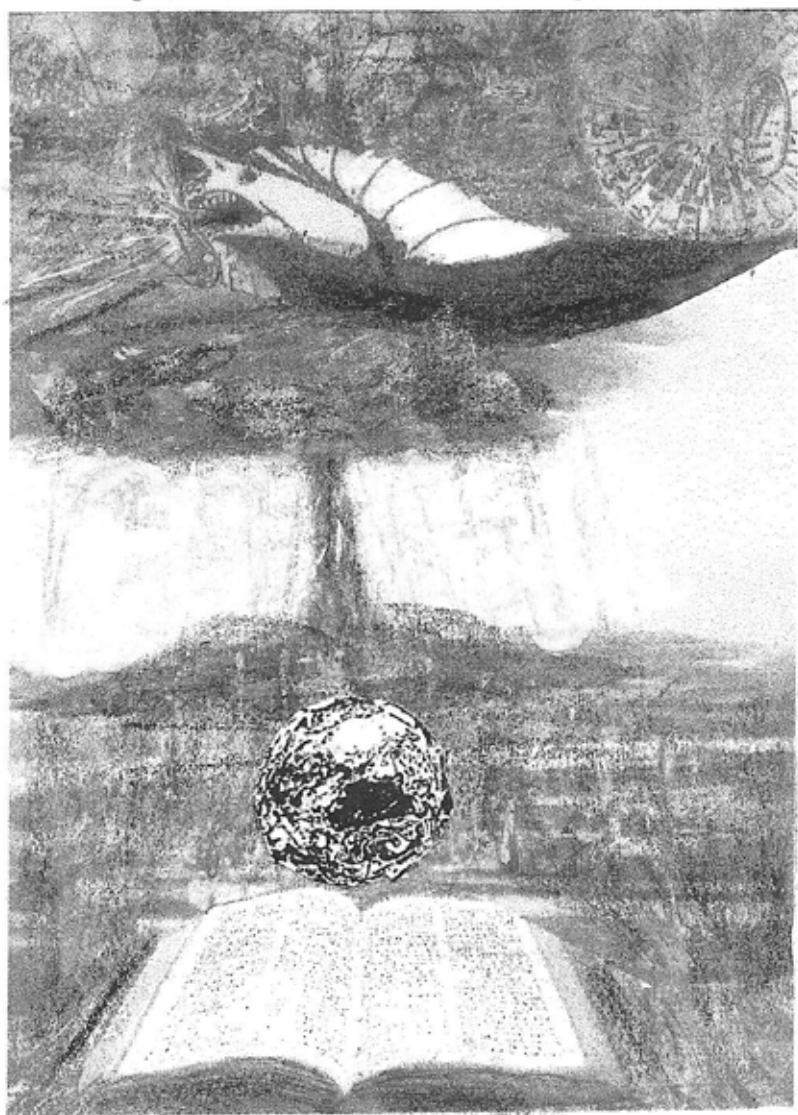
Náhum próféta arra is figyelmezteti az emberiséget, hogy; “Jaj a vérengző Földnek, amely tele van hazugsággal, rablással, fosztogatással, véres összeütközésekkel. Ami után töméredek a halott, számtalan a sebesült, és a holttesteknek végtelen a mezeje. Mindenütt holttestekbe botlanak az országok belső nyugtalanságai, sztrájkjai, a vegyi anyagok és a nukleáris energiák miatt. Mert nemcsak fegyveres harcok, hanem az energiák is, viharban és forgószélben járnak, és porrá válik mindaz, amit elérnek. Gátat vetnek még a tengernek is, mert kiszárad. Kiapaszt minden folyamat. Hegyek rendülnek meg előtte. Halom, halomra dől. Összeomlik színe előtt a Föld, a

földkerekség, és minden lakója. Ki állhat meg előtte. Darabokra törnek előtte a sziklák, megsemmisül minden, mert ez a bére, a soha nem elég vágyának.”

Mikeás próféta pedig még arra is figyelmezteti az emberiséget, hogy; “Figyeljen minden nemzet, hallja meg a Föld, és minden lakója, hogy az ÚR, AZ ISTEN VÁDOL, vádolja a Föld összes emberét!, mert a rossz iránya felé halad. Azért, mert akik gonoszat forralnak, fekvőhelyükön rosszat forgatnak a fejükben, amit virradatkor véghez visznek, mert hatalmukban áll, és amit megkívánnak megszerzik. Kezet emelnek a másik emberre, és örökségére. Ez a jelenre éppen úgy érvényes, mert emiatt jutott zsákutcába a ma emberisége is.

Ha ezután a Maya Naptár 2012. decemberi 31.-i dátumára térek rá, akkor azt is érzi már mindenki, hogy az sem egy totális világvégét vetít előre, hanem egy olyan újonnan gondolkodó emberi társadalom kezdetét amiről én is írok. Egy olyan emberi társadalomét, amely nem vérrel és könnyel írja történelmét azért, mert értelme előtt lehullik minden eddigi olyan, ami hátráltatta abban, hogy a jó irányában megmaradjon, és a népek, a nemzetek egy nevezőre jussanak.

Könyvemet azzal a mottóval fejezem be, amit minden embernek meg kell szívlelni, hogy Isten csak egyetlen áldozatot kíván az embertől: azt, hogy a rossz birtokában megpróbálja a jó irányában megmaradni.

“Önmagában nem működhet semmi, mert minden függ valamitől!”

A jövő üzenete felé a tudományok fejlődésével haladhatunk. Erre már Johann Gottlieb Fichte is megadta a választ, aki 1762–1814-ig élt: „Die Wissenschaft hebt allen Glauben auf und verwandelt ihn in Staunen“. Vagyis a fejlődéssel feltárul mind az, amit eddig csodának vettünk, és amikről téves elméleteket állítottunk: Az univerzum keletkezése, körtealakú formája, nagysága, amit végtelennek gondolunk, mert nem tudjuk egy pillantással úgy átfogni, ahogyan egy táj terül el a szemünk előtt, a második emberiség valósága, (sajnos nem mi vagyunk, hanem azok) akikről Énok beszél, akik lefogják győzni az anyag törvényét anélkül, hogy a lélek energiáját és a gondolkodást érintené. Az univerzumontúliésazuniverzumbanuralkodókülönbözőenergiák, anyagi formák és, hogy miért kapcsolódnak elválaszthatatlanul egybe, mivel külön semmi nem működhet. Ezen kívül, hogy az emberi testet is miért e két különböző forma uralja, mivel a test sem létezhet a lélek láthatatlan energiája nélkül. A gondolkodás szintén, ami ugyancsak anyagi formába van ágyazva. És, hogy az értelem miért nem tudja a láthatatlan energiákat, látható dologként úgy érzékelni, ahogyan érzési megismeréssel rögzíti az anyagi formát. Ha mégis képes erre, csak azért, mert valamiféle tárgyi formához hasonlítja. A lét valósága is miért csak anyagi szinten képzelhető el? Egy azonban bizonyos, hogy mivel az értelem nem hordoz magáva született tapasztalatot, ezért ezt a gondolat gyűjti össze az élet folyamán, ami által készenlétben áll a halálig, a mindig újabb ismeretszerzésre. Az ismeretszerzés tehát nem más, mint a fejlődés üteme.

Ha a körtealakú univerzumunkon túli energiákkal folytatom, akkor máris értehetővé válik, hogy a vallási iratok, a próféták miért érzékelik megközelíthetetlen fénnel, glóriával, tűzzel, lánggal. Azért, mert korukban az energia fogalma ismeretlen volt. Egyet azonban mégis megéreztek, amit a Biblia is igazol, hogy a TEREMTŐ és Isten határtalan univerzumon túli energetikai ERŐK, és valóságukat látható formában nem tapasztalhatja meg ember. Sőt Énok még azt is a tudtunkra adja, hogy a MINDEN megoldása a nemtudásban rejtőzik, mert a nemtudás magjából fejlődik ki az összes tudomány. Ezt magyarázták félre a későbbi korok azzal, hogy butának kell maradni és kérdés nélkül egyszerűen hinni kell. Ez azonban hasonló egy olyan gyermekhez, aki még nem tud írni, olvasni és mindenféle ákombákomot gondol az írásról, az olvasásról. De, ha megtanulja, egy teljesen más valóságú világ tárul fel értelme előtt. Igen, a fejlődés azért indult be ilyen gyors ütemben, hogy ne mint analfabéta álljunk Isten ABC-je előtt, hanem megtanuljuk olvasni, mivel még mindig mesészerű fantáziának gondoljuk a Biblia és a vallási iratok sorait. Pedig a Teremtés Könyve tudományosan tárja fel, újra kihangsúlyozom, nem az Univerzum, hanem a NAPRENDSZER megvalósulásának folyamatát. A Jelenések Könyve pedig, az univerzumon túli energiák valóságát. Ezen kívül azt is feltárja, hogy a test nem más, mint a lélek arányos egysége. Ha az értelem energiája leválik a testről, abban a pillanatban megszűnik az arányos egység, és beindul egy olyan folyamat, amire még mindig nem találunk tudományos magyarázatot. Ezért állítunk a halál utáni dimenzióról is az évezredek folyamán olyan sok különböző teóriát. Nem csoda, ha értelmünk ezen labirintusokban eltéved. A fejlődéssel meg kell találni az elveszített hatalmas tudást, hogy elkerüljük a további téves elméleteket. De még nem tartunk ott, ezért nagyon sokan nem akarják tudomásul venni, hogy a fejlődés teljesen más alapokra helyezte mind azt, amit eddig csodának könyvelt el a világ. Csodák azonban nincsenek, csak tudomány, technika és fejletlenség. Ezért nem tudjuk megfejteni, hogy a mítoszokban, az eposzokban, a vallási iratokban miért mindig ugyan azokról a dolgokról van szó annak ellenére, hogy földrészenként, fajonként, népenként más nevekkel vannak ellátva. Azért, mert a kémia, a matematika, stb. törvényei is egyformák az egész Földön. Később amikor az űrkutatás berkeibe is behatoltam, arra is rájöttem, hogy nemcsak az univerzum,

hanem létünk keletkezésének teóriáit is teljesen más alapokra kell helyezni, akkor is, ha a fejlődéssel csak lassan tárulnak fel az igazi valóságok. Újra megismétlem, hogy nemcsak az Univerzumban, hanem a Földön is, a láthatatlan energiák, és a látható anyagi formák csak egymásba kapcsolódva működhetnek. Gondoljunk a lélek energiájára, ami csak az anyagi testtel együtt létezhet. Illetve bármelyik energiaformára, amelyek ugyancsak valamiféle készülékkel működhetnek. A nukleáris energia is csak az anyagi formájú bombával, a mikrohullám a mikrohullámú sütővel, a röntgensugarak a röntgenkészülékkel, az elektromágneses hullámok csak a különböző készülékekkel, sorolhatnám a végtelenségig. Természetesen ez vonatkozik az univerzumon túli energiákra is ha betörnek az univerzumba, mert azon energiáknak is, valamiféle anyagi formára van szüksége, hogy láthatóvá és érezhetővé váljék. Ez a szeplőtelen fogantatással bizonyosul be. Az emberi fantázia azért vált olyan sokrétűvé, hogy az energiák és az anyagi formák ellentétét kihasználva túlszárnyalhasson mindent, a lélek és a test arányos egységében. Hiszen pár száz évvel ezelőtt nem tudták elképzelni az energiák pusztító, illetve használható valóságát sem. Ezért a titkos értelme mindennek az, hogy az energia és az anyag csak egymásba kapcsolódva létezhet, mivel nem választhatók el egymástól. Ha mégis megtörténik, egy teljesen más dimenziójú valóság következik, egy olyan amit még mindig nem értünk. Ez a másmilyen valóság azonban nemcsak az univerzumban létező összes formára, hanem az azon túli dolgokra is érvényes, mivel azok is végesek. Így, ha egy ember meghal — ez vonatkozik az állatokra is —, akkor vele hal a MINDEN titokzatos értelmével együtt, annak ellenére, hogy változó folyamat alatt állnak. Az újonnan születendő generációk tehát mindig egy más valóságú világba születnek bele, mint a korábbi volt. Ez korunkra vonatkoztatva fontos, mert már rövid idő alatt, olyan sok változás történik, de mivel részei vagyunk, sokszor fel sem fogjuk ezeket a változásokat, amivel az univerzum keletkezésének teóriáját is más alapokra kell fektetni, mert a fejlődéssel beigazolódik, hogy az sem úgy zajlott le, ahogyan eddig gondoljuk. Hiszen nem a semmiből keletkező Fekete Pont, vagyis a Nagy Bumm robbanása által alakult ki az univerzum. Hogyan is keletkezhetett volna a semmiből, hiszen a semmiből nem jöhet létre valami. Minden van, akkor is, ha láthatatlan univerzumon túli energiáról van szó. Ezen kívül nem robbanás

által, mert akkor “az összes űrt magába foglaló régióban” ahová került megsemmisült volna. Ezen kívül az a teóriánk is téves, hogy az Univerzum tágul, vagy zsugorodik a külső védőenergiák miatt. De, hogy jobban megérthessük a MINDEN megvalósulását a korábbi könyveimben is leírt, földi születési folyamathoz kell hasonlítani: Az ondósejt vulkánként kitörő sugarát az Ősforrás sugarához, amikor kitör dimenziójából. A sugárként kitörő Ősforrásba amikor egy mindig más összetételű energia hatol, hogy Buborékká változtassa, ez a megtermékenyülés. Majd ami után a Buborékok belebuggyannak egy Fehér Korongú energiába, mert csak azokban válhatnak különböző összetételű űrökké. Ez viszont a megtermékenyült petesejt kilenc hónapos fejlődése az anyaméhben. A Fehér Korongok amikor a magukba fogadott Csomókat kész űrökké alakították, utána vigyázva, és nem robbanászerűen ürítik bele az „összes űrt magában foglaló régióba.” Ez a születés pillanatának felel meg. Tehát a végtelen mennyiségű Univerzumok tartalmai, már a Fehér Korongokban kialakulnak és válnak különböző összetételű űrökké. Éppen úgy, ahogyan egy embrió is az anyaméhbe válik végső formává. Nem pedig úgy, ahogyan eddig az Univerzum kialakulásáról a teóriáinkat felállítottuk, hogy a semmiből kialakuló Fekete Pont robbant fel. Azonban, ahogyan egy újszülött belső és külső formáját sem egyedül az utolsó kilenc hónap határozza meg, hanem a korábbi generációk öröksége. A végtelen mennyiségű űröket és azok tartalmát pedig, a különböző energiaformák amelyek nélkül nem valósulhatnának meg. Legelőször azok az energiaformák, amelyek átalakítják az Ősforrás sugarát Buborékokká. Azután pedig a Fehér Korongú Erők, amelyek a magukba fogadott átalakított Buborékokat, mindig más összetételű űrökké változtatják. Tehát az univerzumunk tartalma is már a Fehér Korongban kialakult. Ha a fejlődéssel egyszer a TEREMTŐ energetikai valósága feltárul, akkor az is, hogy Isten energiái határtalan befogadó Erő a TEREMTŐ akaratából, mert csak azok a földi lélekenergiák, amelyek az élet után belekerülnek Isten energiába, kerülhetnek bele a teremtői energiákba. Azt azonban még nem tudjuk bizonyítani, hogy az univerzumban mennyi különböző élőlényi forma létezik. Hát akkor hogyan tudnánk a különböző űrökben létező életformákat elképzelni is. Azonban bármelyik univerzumban létezzenek, de amikor megszűnnek, és belekerülnek a teremtői régióba, azután már

semmiféle Erő nem tudja megsemmisíteni, bármiféle folyamaton menjenek keresztül, mert amikor a léleken energiák kiürülnek a TEREMTŐ energiáiban, utána újra az Ősforrásba kell kerülniük. Az Ősforrásból pedig majd egy teljesen másik űrbe. Tehát ha van feltámadás, akkor mindig egy teljesen másmilyen űrben történik. Ugyan abba az univerzumban egyetlen léleken energia sem térhet vissza, ahonnan kikerült. Az örökkévalóság tehát ez a soha meg nem szűnő ismétlődő körforgás.

Ezután rátérek a legtitokzatosabb és legizgalmasabb kérdésre, a mennyország és a pokol fogalmára, amiről szintén olyan sok különböző teóriát állítottunk fel az évezredek folyamán. Az univerzumi Fekete Lyukakkal kezdem, amelyek határtalan erősségű energiáit a műholdak már kezdik visszaigazolni. Sőt azt is, hogy kivétel nélkül mindent, ami az univerzumban létezik és a közelükbe kerül magukba tudják szívni. Ezt figyelembe véve, no meg a fantázián túli lehetőségeket, akkor a pokol fogalma és, hogy hol létezhet, szintén teljesen más alapokra kell fektetni.

APOKOLazuniverzumbanlévőFeketeLyukakbelsejébentalálható. Ezért nem véletlen az sem, hogy a Fekete Lyukak rendelkeznek a legerősebb energiákkal, mivel mindent, ami beléjük kerül azzá a tartalommal változtatják, hogy kikerülhessenek az űrből, mivel a külső védőenergiák miatt abban a formában, ahogyan valami benne létezik, semmi nem hagyhatja el az univerzumot. A lelkek energiája sem. A Fekete Lyukak ezen kívül az elválasztó szerepet is betöltik, mert ami nem kerülhet ki az Univerzumból, legyen bármi, az Anion energiákkal megsemmisítik, mintha soha nem is létezett volna. Az évezredek folyamán olyan sok különböző elméletet állítottunk fel a pokol fogalmáról, hogy nemcsoda, ha ezen labirintusokban az emberi fantázia eltéved. Hiszen még ma is az a legnagyobb titok, hogy a gonosz lelkek hogyan jutnak pokolra? Vagyis hogyan kerülnek bele az egyik Fekete Lyukba, és abban hogyan választódnak szét azoktól a léleken energiáktól, amelyek kikerülhetnek az univerzumból. A különböző korokban olyan sok különböző elképzelést állítottak a pokol fogalmáról, azonban egyik sem érinti igazából a valóságot. Az egyik a földgolyó belsejében képzelte, talán azért, mert a test porhüvelyé is a földbe kerül. A fáraók idejében még rajzokkal is alátámasztották a lelkek különválasztódását, és megsemmisülését. Ami szintén csak

abban hiányos, hogy hol és miben történik a különválasztódás. Logikus, hogy az univerzumban lévő egyik Fekete Lyukban, mert csak abban választódhatnak el, mivel nem az összes lélekenergia kerülhet ki azokból. A jövő fejlődése azt is be fogja bizonyítani, hogy amelyik lélekenergia megsemmisül a Fekete lyukak Anion energiáiban, azok nem kerülhetnek ki az úrből, és kerülhetnek bele a teremtoi energiákba.

Újra megismételve, ha a lélek energiája leválik a testről, utána az egyik univerzumi Fekete Lyukba kerül. Ha kikerül onnan, utána a TEREMTŐ energiába jut. Ezekből a dimenziókból pedig nincsen visszatérés. Bárhogyan is igyekszünk bizonyígtatni a halál utáni élményeinket. Tehát az az elképzelés, hogy sokan egy alagútba kerülnek, aminek végén határtalan fényzőn látható, nem más mint a születés lefolyása, amit az agy rögzít. Amire az élet folyamán nem tudunk visszaemlékezni, csak akkor, ha tragikus esetek alkalmával aktivizálódik. Egy szerencsétlenség, operáció, stb. Ezután, ha az univerzumunkban végbemenő változásokkal folytatom, amit az űrkutatással kezdünk ismergetni, akkor logikus, hogy tartalma már abban a Fehér Korongban kialakult, amely magába fogadta, és mint kész univerzumot ürítette bele "az összes űrt magába foglaló régióba". A további változások azonban már egy újszülött fejlődési folyamatához hasonlítható. Egy újszülött is állandó változó folyamat alatt áll, amíg öreggé nem válik. Az univerzum tartalma is egészen addig, ameddig megsemmisül változó folyamat alatt áll. Ha már rendelkezni fogunk olyan animációs technikai eszközökkel, amelyek végig tudják kísérni az űrben végbemenő, egymásba kapcsolódó összes változásokat, (mert az ember életrövidsége miatt erre nem képes, csak a generációk folyamatai) az is befog bizonyosodni, hogy hasonló az emberi testben végbemenő szervek változásaihoz. Egy csecsemő belső szerve is teljesen más nagyságú és összetételű, mint egy aggastyáné. Az univerzum tartalma éppen így változik. És, ha valamikor azokat a készülékeket is megtudjuk alkotni, amelyek végig tudják kísérni a lélek energiájának útját, hogyan kerül bele az egyik univerzumi Fekete Lyukba, akkor úgy is egy teljesen más emberiséggé fogunk válni. Ezért nem lehetséges „újraszületés“, sőt "halálélmény" sem, bárhogyan próbáljuk elképzelni. Már most fel kell fogni, hogy miért kell az eddigi teóriáinkon változtatni és

dogmáinkat egybekapcsolni a fejlődés menetével. Azért, mert azután már nem lesznek vallásháborúk sem, mivel bebizonyosodnak az igazi valóságok. Mégegyszer kihangsúlyozom, hogy az univerzumunk tartalma már a Fehér Korongban vált azzá, amit kezdünk ismergetni egészen a megsemmisülésig tartó változásai ellenére. Sőt talán egyszer az is bizonyítható lesz, hogy az Univerzumon kívül végtelen más formájú és tartalmú űrök léteznek még. Azonban kivétel nélkül mindegyiket védik a külső energiák az esetleges összeütközéstől, egymásbaolvadástól, illetve nehogy a belső erőitől széjjel robbanjanak. Így logikus, hogy egyik sem tágulhat, vagy zsugorodhat, és nincsen parallel univerzum sem, ezen kívül nem lehet az egyik univerzumból a másikba csak úgy átsétálni. A jövő legnagyobb problémája különben ezek miatt a külső védőenergiák miatt adódik majd, mivel csak az azoknál erősebb energetikai erők hatolhatnak keresztül. Ha egyszer ez is bizonyítható lesz, akkor fel fog tárulni az is, hogy a TEREMTŐ és Isten miért két különböző energetikai Erő. De, mert az ember csak azt tudja elképzelni, amit anyagi formába öltöztet, a láthatatlan energiákat nem, ezért gondoljuk fehérszakállú, aranyosfehér ruhába öltöztetett Öregúrnak a TEREMTŐT és Istent. Valamint a Sátánt szarvakkal, patával ellátott rémnek. Pedig a két ellentétes elválasztó erő, két különböző dimenzióban található. Dante talán ezt érezte meg. Kora fejlettségi szintjén azonban csak úgy tudta elképzelni, ahogyan értelmének fantáziája ezt lehetővé tette. Újra kihangsúlyozom, hogy a pokol nem más, mint a Fekete Lyukak Anion energiái. Isten dimenziója pedig az univerzumon kívül található. Ezért kell meggondolni a tévesen értelmezett vallásháborúkat, és le kell mondani a hatalmi kapzsiságból eredő gyilkos tettekről, nehogy lelkünk megsemmisüljön a Fekete Lyukak Anion energiáiban. Amióta az űrkutatás kezdi feltárni, hogy az univerzumban lévő Fekete Lyukak rendelkeznek a legerősebb energiákkal, mert mindent magukba tudnak szívni, még a fényt is, azóta állítjuk róluk a legkülönfélébb teóriákat. Egy azonban logikus. Ha a külső védőenergiák miatt abban a formában, ahogyan az univerzumban valami létezik, nem hagyhatja el az űrt, ezért a Fekete lyukak feladata, hogy vagy átalakítsák, vagy megsemmisítsék mindazt, amit magukba szívnak. A lélek energiájának tekintetében az a legrettenetesebb megsemmisülési folyamat, ha energia energiát semmisít meg.

Visszatérve a lélek utazására és arra, hogy az évezredek folyamán erről milyen sok különböző elképzelése volt a különböző kultúráknak, akkor máris felfogjuk, hogy a jövőben egyik sem állja meg a helyét. Azért, mert egyedül az univerzumi Fekete Lyukak vihetik végbe, hogy a magukba fogadott különböző összetételeket átalakítsák olyanná, hogy vagy kikerülnek az univerzumból, vagy megsemmisülnek. De, hogy a lelkek hogyan válnak különböző összetétellé, ahhoz egy földi hasonlattal élek: A zöld levél is rügyből alakul, később megsárgul és lehullik az időjárás különböző hatására. Az értelem energiáját éppen így formálják a tettek és válnak különbözővé. Ezért ami után belekerülnek az egyik Fekete Lyukba, már semmiféle földi imádság, kérelem nem mentheti meg attól, amilyen volt élete idején. Ha a gondolat által rossz tetteket hajtott végre valaki, akkor könnyörtelenül megsemmisül. Ha jót, akkor kikerül az univerzumból, és belekerül Isten energiába. Ezt a teljes kiszolgáltatottságot nem akarjuk tudomásul venni. Ezért képzeljük úgy, hogy bűneink bocsánatot nyernek, és ha imádkoznak lelkünkért nem kerül a pokolra. Micsoda tévedés, mert az élet idején kell úgy élni, hogy lelkünk ne semmisüljön meg. Azok az értelemenergiák, amelyek kikerülnek a Fekete Lyukakból és a külső védőenergiákon, belekerülnek az univerzumon túl Isten energiába utána pedig a teremtető dimenziókba. Ezt gondoljuk a mennyország fogalmának. Sok évvel ezelőtt elgondolkodtam azon, miért úgy képzeljük el, ha valaki meghal, hogy lelke az égbe száll. Ez az elképzelés nem is olyan téves, mivel az értelemenergia, (amit még nem tudunk semmiféle készülékkel látható formában érzékelni, akár a rádió vagy az elektromágneses hullámokat sem amik körülöttünk mindent behálózna) amikor leválik a testről, az ég felé tör, hogy belekerüljön az egyik űri Fekete Lyukba, mert csak a Fekete Lyukak változtatják olyan összetétellé, hogy vagy kikerül az Univerzumból, vagy megsemmisül. Ahogyan írom könyvemet, mindig izgalmasabbá és érdekesebbé válik még a számomra is, mert a bizonyíthatatlan teóriák minden időben a legérdekfeszítőbbek. Akár az elmúlás folyamata. Itt felteszem a kérdést, hogy vajon a többi űrökben is, hasonlóelmúlásifolyamatjátszódik-e, mint a mi univerzumunkban? Gondolom erre még nagyon sokáig nem fogunk választ találni. Azonban logikus, hogy igen, mivel minden univerzum, amely megvalósul, elmúlásra van ítélve. A miénk is a földi világgal

együtt. Az ember ebből a múlandósági folyamatból, különböző szakaszú életidőket kapott. Ki ötven, ki nyolcvan évet, ki pedig csak pár napot, órát, illetve pillanatot. Így minden gondolatunkat, tettünket, terveinket ez a rövidke életidő irányítja. Ezt sem fogjuk fel, azért sáfárkodunk a rendelkezésünkre álló különböző szakaszú életidőkkel ilyen könnyelműen. Hiszen, ha az elmúlt idő összes borzalmaira gondolok, nembeszélve a jövőről, akkor tudom, hogy ezen változtatni fogunk, mert az élet lesz a legértékesebb, mivel nem ismételtető meg, bármennyire is vigasztaljuk magunkat az újraszületés teóriájával. Az orvostudomány ezért fog elképzelhetetlen eredményeket elérni, mert nemcsak az az életidő hosszabbítható meg, ami valamiféle betegség miatt ma még lerövidül, hanem megtalálják a rosszat hordozó géneket és megsemmisítik. Egy kicsit szomorú vagyok, mert gondolom generációm ezt már nem fogja megérni. Pedig a jövő emberének határtalan élmény lesz nem ismerni a rosszat, ami nem lesz unalmas, mert nem tudják elképzelni, hogy másképpen is lehetne. Egy azonban bizonyos, nem fognak megsemmisülni a Fekete Lyukakban. A fejlődés ezen irányát nem fogták fel a Középkorban, és megpróbálták akadályozni. Gondoljunk Giordano Brunóra, aki a földet nem az univerzum középpontjának, hanem egy egyszerű bolygónak vette, s nem hitt a mennyország és a pokol emberi értelmű fogalmában sem, ezért elevenen elégették. Itt kiemelem ÉNOKOT, mert kora fejlődési szintjével mindenféle Hightech készülék nélkül élénk tárta mind ezt, csak még ma sem értjük mit akart a tudunkra adni. Előbbi könyvemben súlyt helyeztem arra is, hogy amit eddig létünk megvalósulásáról bizonygatunk, az is teljesen más valóságon alapul. Azért, mert nem az őszállatok, majd utána a mi világunk az első életforma a földön. Ellenkezőleg. Az első Világ lényének a folytatása vagyunk. Az előttünk létező angyali fénylények, amelyek láthatatlanok voltak és energián alapultak, teremtették meg (idézőjelbe téve) Ádámot és Évát. De mivel az angyali fénylényeknek nem volt anyagi formája, és nem tudtak szaporodni, az engedetlen anyaggá vált lények hasonmására formázták, férfivá és nővé. Tehát, hogy Isten a saját képmására teremtette az embert, nem a külső formákra értendő, hanem lelki energiájára. Itt egy pillanatra meg kell állni és elgondolkodni azon, mennyire sajnálatos, hogy több száz évvel ezelőtt összekeverték az angyali fénylényeket az anyaggá vált

engedetlen lényekkel, amire Énok is felhívja a figyelmet. Ez okoz értelmileg zavart, ezért keverjük a Biblia őstörténetének 27-28. sorait össze azzal, hogy amikor Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek. Vagyis, az angyali fénylények teremtették meg az embert az anyaggá vált lények formájára és nem a saját képmásukra, mert ők energián alapultak és nem volt anyagi formájuk és nem tudtak szaporodni. Ezért ugyanúgy kétneművé, férfivá és nővé a szaporodási szervekkel ellátva, amit akkor még nem aktivizáltak. Tovább folytatva, a „bűnbeeséssel“ az is feltárul, hogy az Édenkertben teljesen más folyamat játszódott le, mivel az anyaggá vált lények már sokkal korábban szaporodásképesé tették „Ádámot és Évát“, mivel a Bűnbeeséskor már ismerték a szaporodást. Ezért az értelmet a szégyenérzettel, a „hogyan“ kivitelezésének folyamatát ismertették meg az első emberpárral (a Tudás Fájának szimbólumával), amivel különválasztódtak az állatvilágtól. Bűnbeesés: 3-7, Felnyílt a szemük, észrevették, hogy meztelenek. Fügefalevelet fűztek össze és kötenyt csináltak maguknak. Az ember és az asszony elrejtőztek. De az Úristen (az angyali fénylények) hívta őket: Hol vagy Ádám? Ő így válaszolt: Elrejtőztem, mert féltem, mert meztelen vagyok. Vagyis ekkor tört fel először az emberben a szégyenérzet. Az Úristen ezután bőrruhába öltöztette őket. Gondolom a művészetek is akkor indultak be. Újra megismételve, mivel az angyali fénylények energián alapultak, anyagi formában nem szaporodhattak, és amikor az első emperpárt megteremtették, azok sem szaporodhattak. Ezt irigyelték meg az anyaggá vált gonosz lények és őket is szaporodásképesé tették. Tehát már a Bűnbeesés előtt ismerték a szaporodás folyamatát. Így az Édenkertben egy teljesen más tartalmú valóság játszódott le. Az engedetlen anyagi formává vált lények ekkor tanították meg a szerelem gyengédségére, a szégyen érzetére, a művészetekre, stb, amivel különvált az ember az állatvilágtól, az értelem és az aktus tekintetében. Igen, mind ez a „Tudás Fája“ szimbólumával a legérthetőbben le van írva, mégis teljesen másképpen értelmezzük és mesészerű tartalomnak gondolja sok ember. Ezért nem értjük világunkat sem annak ellenére, hogy évezredek óta elválaszthatatlanul együtt élünk a különböző életformákkal. Hát akkor hogyan érhetnénk a vallási iratok és a Biblia sorait? Azt is most kezdjük felfogni, hogy a természetnek is megvan

saját kifejezési törvénye, ami soha nem téves. Gondoljunk az évszakok váltakozására, a nappalra az éjszakára, a műholdak által közvetített időjárás előrejelzésre, a nanomikroszkópra, amivel behatolhatunk az anyag végtelen kis részébe. A természetnek nincs szüksége az emberre, az embernek viszont szüksége van a természetre, mert természet nélkül nem élhetünk. Minden forma a saját feladatát töltheti csak be, mivel egyik forma sem tudja a másikat elvégezni, tehát minden egyenértékű. Ezt különböző példával támasztom alá: Az ember imádkozik, sír, atombombát gyárt, eltemeti egymást, stb, azonban nem tud gyümölcsfává válni és olyan formában gyümölcsöt érlelni, ahogyan a fák teszik, vagy ahogyan az állatok is, a feladatukat ellátják, stb. Igen, az ember feladata, hogy fejlődjön és mindig korszerűbb technikai eszközöket készítsen, és tiszteletben tartsa mindazt, ami körülötte létezik, mert minden életforma csak a saját kiszabott feladatát láthatja el, bármennyire is különbözzön egymástól. Ezért kell felfogni azt is, hogy mindent csak használatra kaptunk, amit tovább kell adni a következő generációnak. Gondolom ezért egyik forma sem a másikból alakult ki, hanem külön mindegyik párhuzamosan egymás mellett. Akkor is, ha eddig azt az elméletet állítjuk, hogy az ember a létért való küzdelem miatt fejlődött ki az állatvilágból. Ellenkezőleg! De, mert még mindig nem értjük a TEREMTŐ és Isten valóságát sem, nembeszélve az a fölötti dimenziókról, akkor hogyan érthetjük meg a saját világunkat? Gondolom nagyon sokáig még sehogyan sem, mivel az emberi értelem eddig még az univerzum körtealakú formáját, tartalmát sem tudja elképzelni, nemhogy bizonyítani. De mi van akkor, ha az univerzumon túl, a TEREMTŐ fölötti dimenziókon léteznek még hatalmasabb Erők, és teljesen más dimenziók, sőt azon túl is, és így tovább, azok fölött is, és azok fölött is, amit a végtelenségig fokozhatunk. Egészen addig, ameddig újra vissza nem kerülünk az ŐSFORRÁSHOZ, ahonnan az a soha meg nem szűnő keringési folyamat beindul.

AZONBAN KI TUDHATJA, HOGY EZ A KÖRFORGÁS VALAHOL MÉGIS MEGSZAKAD, MERT VÉGES, de hol?!

Nagyon hosszú utat kell megtenni azoknak, akik zarándok úton vannak, hogy a célhoz érjenek. Éppen így, akik a jövő még elképzelhetetlen valóságáig akarnak elérni, azoknak is nagyon hosszú útra kell indulni. Néha csak pár mondat erejéig, mivel az a pár mondat többszáz kilométeres út távolságának felel meg. Ezért, akik a vallási kérdéseket anyagi formába öltöztetve magyarázzák a legnagyobb probléma előtt állnak. Énok is. Azonban Énok megérezte már sok ezer évvel ezelőtt, amikor **fénnyel, felhővel** írja le az emberi értelmet felülmúló dolgokat, hogy az űrben, a földön, sőt talán még az azon túli dimenziókban is, a legtöbb energiaforma fény és kód formájában válik láthatóvá, amelyek az állandó változó folyamat törvénye alatt állnak. Sajnos még nem tartunk ott, hogy az űrön túli változásokat bizonyíthassuk. Az univerzumi változásokat lassan már igen, de mert milliárd évek folyamán zajlanak, ember nem kísérheti figyelemmel. Esetleg csak a földit, mivel némelyik életünk idejéhez van szabva. A jövő azonban megfogja alkotni azokat a technikai készülékeket, amelyek feltárják, amikről eddig teóriákat állítottunk fel. Ha ez megvalósul, akkor úgyis minden más alapokra fog helyeződni.

A mai különböző technikai készülékekkel már valami elkezdődött. A (nano) elektromos mikroszkóppal már behatoltunk az anyag olyan részeibe, amit szem soha nem érzékelhet. A rádió, a mikró, az elektromagnetikus hullámokkal, stb, amik behálózzák az egész földet, a hanggal már legyőztük az idő és a tér törvényét. A többről nem is beszélve. Mindez már hatalmas eredmény a múlthoz képest.

Ezután azon kérdésekkel folytatom tovább, amelyeket akaratlanul is vizsgálat alá vet a mai ember. Azt is, hogy a Vallási Iratok, miért a tudományok nélküli hittel érzékelik a legmagasabb tudományon alapuló dolgokat. Jézus is megkérdezte tanítványait. Máté 13-51, Megértettétek mindezeket? Igen felelték. Azonban Jézus tudta, hogy semmit nem értettek meg. Így tévelygünk még ma is, érzelmünk és értelmünk különbözősége között.

Különbben az is sokáig tartott, amíg felfogtuk, hogy nem avatkozhatunk bele a fejlődés menetébe. Gondoljunk a Középkorra, mert akkor megpróbálták.

Az ember azért nem avatkozhat bele a fejlődés menetébe, mert ahogyan a testnek, a **táplálék** az életető eleme. Az értelemnek pedig a **jövő**, amelyek szintén a változó folyamat törvénye alatt állnak. Ujra megismétlem, hogy ez a törvény nemcsak a földi világot, hanem az egész univerzumot, sőt még az azon túli régiókat is igazgatja. Ez sem véletlen, mivel az **örökkévalóság** sem az időre, hanem az **örök körforgású folyamatra** az Ősforrásra értendő, mivel

sugarában újul meg mindazon lélekenergia, amelyek, amikor belekerülnek az egyik univerzumi Fekete Lyukban, nem semmisülnek meg és kikerülnek az univerzumból. Gondolom a többi űrökben lévő energiaformákra éppen így érvényes, akkor is, ha saját űrükben sem tudjuk még bizonyítani a földönkívüli lényeket.

A Próféták különben ezt is már régen a tudunkra adták, de mivel koruk mesészerű formájában fejezték ki, még ma sem értjük. Bizonyíték erre a végtelen teória, amivel könyvtárainkat teletöltjük.

Vajon meddig fogjuk keresni a lét, a cél, és az élet utáni dimenzió valóságára a választ, mert eddig a különböző teóriákon kívül, tudományosan bizonyítható magyarázatot még nem találtunk.

Ezután, ha a Biblia olyan lebilincselő részeire térek ki, amelyek túllépik értelmünk határát, akkor világossá fog válni, miért nem értettük meg. Azért, mert az energiák és anyagi formák ellentétén alapul minden, nemcsak a Földön, hanem az univerzumban is. Kezdem a gondolat energiájával, mert az sem működhet az anyagi formájú agy nélkül. Vagypedig a lélek energiája a test nélkül, stb, mert mindig az energia és az anyag együttese igazgat mindent. Az univerzumi dolgokról nem is beszélve, mivel még a Föld energiája is csak az anyagi formájú földdel létezhet.

Mielőtt tovább folytatnám, felhívom a figyelmet arra is, hogy a Teremtőn túli dimenzióba egyenlőre még gondolatainkkal sem tudunk behatolni, mivel fantáziáinkkal csak a Teremtőig érhetünk. Azon túl, már olyan régiók következnek, amit emberi értelem nem tud elképzelni. Ez azonban hasonló egy régebbi teóriához, hogy ami nehezebb a levegőnél nem repülhet. Tehát, ha a fejlődéssel elérünk odáig, hogy a ma még ismeretlen energiákkal, amelyek technikai készülékeinkkel lesznek összekötve, kitörünk az űrből, talán még a teremtetői dimenziók fölé is befogunk tudni hatolni. Ez is már régen a tudunkra van adva a Biblia Jelenések Könyvében. De mert nem korunk szavaival van írva nem értettük meg. Azt sem, hogy a különböző angyalok szimbóluma, a különböző energiaformákra értendő. Ezért a következő mondatot sem, hogy az

„Ige, amely testté lett, az egész Teremtés elsőszülöttje“
a minden kezdetét amely pedig, annyira világosan fejezi ki az univerzum megvalósulását, hogy ma sem lehetne érthetőbben megfogalmazni, hogy az űr tartalma akkor vált végső összetétellé, amikor az energiák és anyagi formák elválaszthatatlan egységgé váltak, különbözőségük ellenére is. Ezen folyamat azonban, mielőtt az univerzum belekerült volna az -összes űröket magába foglaló régióba-, már egy Fehér Korongú Erőben kialakult.

Az Ósforrás határán, és az Emberi értelem határán túl c. könyve-

imben erről már részletesen beszámoltam.

Tehát, ha kicseréljük az **Ige** szót, **energia**, és a **Test** szót az **anyag** szavával, akkor máris egy teljesen más értelem tárul fel: – Azok az energiák, amelyek anyaggá váltak, az egész teremtés elsőszülöttje lett a többi energiaformával együtt, amelyek eredeti összetételüket megtartották, ami után elválaszthatatlanok lettek egymástól.-

Mielőtt megírtam volna az Az ősforrás határán, és Az emberi értelem határán túl című és a többi könyveimet, addig én is a legnagyobb tévedésben voltam a Teremtés 7 napjáról.

Korábban úgy gondoltam, hogy a Biblia: Teremtés Könyve az egész **univerzumra** értendő. Micsoda tévedésben voltam, mivel az univerzum, egy Fehér Korongú Erőben alakult késszé.

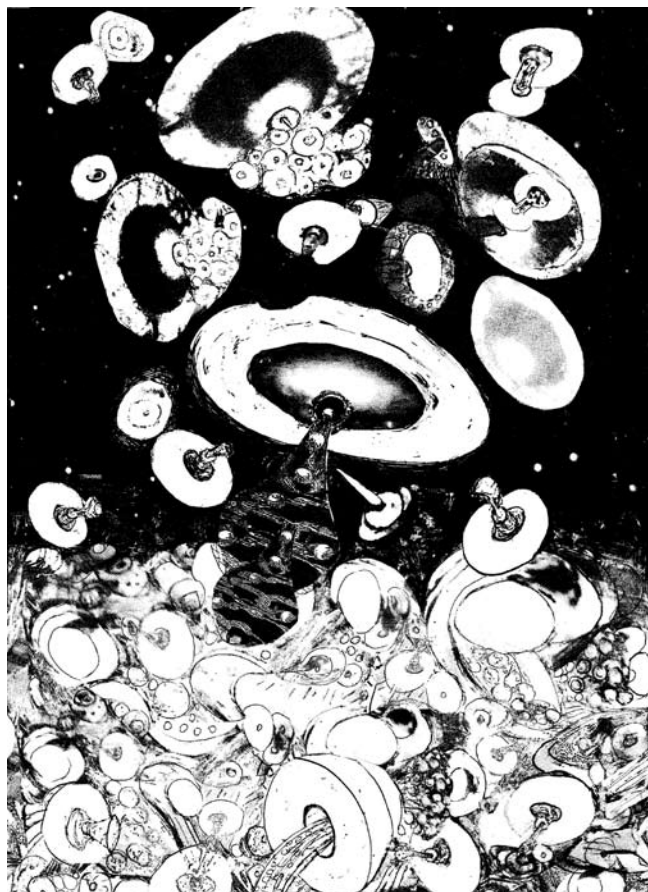
A Teremtés Könyve tehát nem az Univerzum, hanem a Naprendszer megvalósulását írja le. Egészen pontosan vezeti le az egymás után kialakuló világosságot, sötétséget a bolygókat a Földdel és a földi világgal egyetemben, ami állandó változó folyamat alatt áll, akár egy csecsemő is, amíg eléri idejének végét.

Azonban az, hogy nem volt semmi, mivel minden pusztá volt és üres, ezt is annyira tévesen értelmezzük, mivel olyan nincsen, hogy nem volt semmi, minden van, akkor is, ha láthatatlan energiákról, ködökről, stb van szó.

A műholdak kezdik már visszaigazolni az Orion, a Rák, a Helix és a többi ködöket, amelyekben hasonló összetétel uralkodhat, mint korábban a Naprendszer helyén uralkodott. Ezért, ez a szimbólikus 7 nap amit a Teremtés Könyve leír, hét igen hosszú, változó periódikus folyamatnak deklarálja a tudomány, mivel csak lassan egymásból, egyik a másik után formálódhatott azzá a valósággá, ahogyan kezdjük ismerni. A jövő feladata lesz a ma még elképzelhetetlent bizonyítani, hogy az univerzum egy Fehér Korongú Erőben alakult késszé.

Különben erről a határtalan teremtoi energiáról János Evangéliuma a legrészletesebben beszámol:

– Kezdetben volt az Ige, a leghatalmasabb erejű energia, ami Istennél volt, mivel Isten maga az Ige. Minden Ő általa lett, nélküle semmi sem lett, ami lett. Ami igaz is, mivel a Teremtő energiája nélkül **semmi** nem valósúlhatott volna meg. A világban volt, a világ Ő általa lett, mégsem ismerte fel a világ. Azért, mert a Teremtő a lelkünkhöz hasonlatos energiaforma, és korábban a világ nem ismerte az energiákat. Ma már használjuk, hátrányunkra, és előnyünkre. De, ha elgondolkodunk azon, hogy az univerzumon túli energiáknak milyen erőssége és összetétele lehet, akkor világossá válik, hogy semmiféle űri vagy földi energiához nem hasonlíthatók. Újra megismétlem, esetleg csak az emberi lélek-

energiához. Sajnos lelkünk energiáját, azon kívül, hogy élünk, még nem tudjuk semmiféle készülékkel bizonyítani.

A következő, hogy

– az Ige, (az energia) testté (anyaggá) lett
és közöttünk lakott –

újra csak arra bizonyíték, hogy az univerzum tartalmában azon energiák amelyek anyaggá váltak, elválaszthatatlanok lettek a többi energiáktól, amelyek megtartották energiái valóságukat. Ebből alakult ki, világunk is. Ezért a Biblia: -Teremtés könyve egyedül a Naprendszer megvalósulását írja le. Hiszen az űr végtelenségének tartalmára nem vonatkozhat ez az annyira leszűkített folyamat a világossággal, sötétséggel, a pár bolygóval, és a földi léttel. Ezt már sokan megéreztek, de, mivel megszemélyesítettük a TEREMTŐT, akit Istennel keverünk, és a többi űrön túli energiáformát (angyalokat), ezért állítunk olyan sok különböző teóriát a Teremtés Könyvéről, sőt még az Univerzum megvalósulásáról is. Olyan sokszor leírtam azt is, hogy tudományosan még nincs bizonyíték, csak teória, hogy egy semmiből keletkező Fekete Pont, ami felrobbant vált valóra az univerzum. A földön is úgy van, hogy ami felrobban az megsemmisül, ezen kívül a semmiből nem keletkezhet valami. És vajon hová robbanhatott szét az univerzum? Sehová!, mivel akkor a másik űrök magukba szippantották volna a felrobbant részeket.

De, ha az Ősforrástól kezdjük, ahonnan minden frissen és újonnan indul be, akkor logikus, hogy az onnan kibuggyanó részeket olyan energiái erők szippantják magukba, amelyek megvalósítják mind azt, aminek meg kell valósúlnia. Én Fehér Korongú Erőknek nevezem. (Persze tudományosan később úgy is, teljesen más néven fogják nevezni.) Ezen Fehér Korongú Erők a magukba fogadott Ősforrás részeit kész univerzumokká formálják, mindegyiket teljesen más formájúvá és tartalmúvá, külső védőenergiákkal ellátva. Azért mert, ha a legóvatosabban beleürítették magukból “az összes űrt magába foglaló régióba”, nehogy a már ott lévő űrökkel összeütközzenek és megsemmisüljenek, illetve egyik a másikat magába szippantssa, vagy a belső erőitől szétrobbanjanak.

A külső védőenergiák miatt egyik űr sem tágulhat, vagy zsugorodhat, körtealakú univerzumunkat is beleszámítva, bármennyire igyekszünk ezt bizonyítani.

Ezután, ha elgondolkodunk a semmiből keletkező Fekete Pont teóriáján, ami felrobbant, vagy a késszé vált univerzumokon, amelyeket a Fehér Korongú Erők, a legóvatosabban üritik bele magukból az “összes űrök régióiba”, akkor gondolom ez az utóbbi teória a logikus. A Teremtő energiáinak valósága azonban örök! Az elkövetkezendő évszázadokban, hogy hitünk megszilárduljon,

és semmi ne dönthesse meg, ezen kívül azokat a vallási kérdések, amelyek túllépik az értelem határát, feltáruljanak, a vallást és a tudományt elválaszthatatlanul egyggyé kell forrasztani. Ezzel nemcsak a Teremtő és Isten valósága tárul fel, hanem a halál értelme és dimenziója is, amelybe gondolat nehezen törődik bele. Azért, mert az értelem nem tudja sem képzelettel, sem tudományosan összeegyeztetni az anyagi formájú lét megszűnését. Talán az öregedési folyamat is a halál gondolatának megbékülése miatt van, hogy enyhüljön az ismeretlentől való félelem.

Azt azonban tudni kell, ahogyan egy sejt sem tudja elképzelni amely megfogamzott, születése utáni valóságát, éppen így az értelem sem, a halál utáni dimenziót, mert az élet idején csupáncsak egy sejt szerepét töltjük be. Ezért vagy meg kell ahhoz születni, hogy megismerjük a földi valóságot, vagy meg kell halni, hogy a halál utáni dimenziót. A változás folyamata azonban mindkét esetben hasonló, ha teljesen más dimenziójú síkon megy is végbe.

Ha életünk idején tudnánk azt, hogy az élet után az úri Fekete Lyukakban lévő energiák, amelyek mindazon átalakulásokat, amelyek szükségesek elvégzik, hogy kiszűrjék azokat, amelyek megsemmisülésre vannak ítélve, megszűnne a rossz a Földön. Ezután azzal folytatom tovább, hogy valamikor az óceánok mélyén kábeleket helyeztek el, hogy Európából-Amerikába morze jeleket küldhessenek. Ma már az elektromágneses sugarak segítségével, amelyek össze vannak kötve a szatellitekkel, kommunikálunk.

Jelenleg a szélkerekekkel, villanydrótokkal, vasoszlopokkal tartunk ott, mint valamikor a tengeralatti kábelekkel, hogy energiához jussunk és kikerüljük az atomerőműveket. Azonban csak idő kérdése, hogy megtaláljuk azt az energiát, ami az egész földet akár száz évig is problémamentesen ellátja a szükséges energiával. De, mert a fejlődés menetébe ember nem avatkozhat bele, ezért csak generációról-generációra találhatunk rá mindenre.

Olyan sokszor leírtam, hogy a Naprendszer megvalósulása óta, vagyis a Teremtéstől mindent késszé kaptunk, csak számunkra el lett bújtatva az időbe, amit szakaszonként kell megtalálni. Ez a fejlődési folyamat titka.

A szabad akaratot is azért kaptuk, hogy saját magunk dönthesünk tetteinkről, mivel amit kigondolunk és az anyagi formán alapuló tettek megvalósítják, olyanná formáljuk értelmünk energiáját. Azonban "jaj" annak, aki gonosz, rossz tetteket hajt végre. Az a lélek elveszett.

Mindezt megéreztük már a kezdetek óta, mert a pokol fogalmát tűzzel jelezzük. Ez nem is nagyon tér el a valóságtól, mivel az univerzumi Fekete Lyukak bírnak a legerősebb energiákkal és éppen

úgy megsemmisítik mind azt, aminek meg kell semmisülni, akár a földi tűz is, amit magukba szippantanak. Még a fényt is, nemhogy lelkünk energiáját, amely éppen olyan láthatatlan, mint bármelyik másik földi energia.

Ennek a káoszba forduló világnak idejében fel kell eszmélnie, ami csak akkor lehetséges, ha az Egyházak a jövő értelmével vezetik rá a népeket a felfoghatatlan dolgok valóságára. Akkor is, ha az ember előtt semmi nem volt elrejtve, csak az időben, és csak szakaszokban találhatunk rá mindenre. Az Egyházaknak ezt is fel kell ismerni.

Mert, ha arra gondolok, hogy aki nem született meg, nem ismerheti meg a földi világot, amely létezik a végtelen univerzummal, az azontúli régiókkal együtt. Aki viszont él, az sem ismerheti meg az élet utáni dimenziót, ami szintén létezik. Mégsem mesélheti el az aki él, annak aki nem született meg, hogy milyen a földi világ, az univerzum, és a további régiók, stb. Éppen így, aki meghalt sem mesélheti el azoknak, akik még élnek, hogy milyen a halál utáni dimenzió.

Talán ezért redukálódott a földi lét, a pillanat valóságának fontosságára mert ezek az óriási, ma még megfejthetetlen dolgok irányítanak mindent. Ezért nemcsak az állatok, hanem az ember számára is a pillanat földi valósága a lényeg, mert minden a növényekkel együtt, egy életforma a pillanat valóságában. Ezt sem ismertük fel összességében, így soha nem tudtuk boldoggá tenni a jelent. Bizonyíték erre a végtelen háborúink.

Ha elbúvárkodunk a tonna számra lefektetett teóriáinkban amit évszázadok óta könyvtáraink őriznek, akkor rájövünk, miért nem volt lehetséges a felfoghatatlant megérteni. Azért, mert, az összes univerzumok, a végtelen különböző Fehér Korongú Erőkben valósulnak meg. De, hogy az azon túli dimenziók is, ez viszont egyedül a **Teremtőnek** köszönhető.

Az ember sajnos a földi energiákat sem tudja látható formában elképzelni, hát még az univerzumon túliakat. Ezért személyesítjük meg, ami láthatatlan és felfoghatatlan, hogy értelmünkkel el tudjuk képzelni.

Ezután négy dimenzióra térek rá:

– IDŐ, TÉR, FEJLŐDÉS, VÁLTOZÁS –,

mivel ezeket is egymással összekeverjük.

Az idő és tér dimenzióját esetleg már megértjük. A fejlődés és változás dimenzióját azonban nem, mivel az idő folyamatával keverjük össze. Mert, az a folyamat, amíg egy csecsemőből agastyán lesz: a fejlődés és változás dimenziójába soroljuk. Pedig az idő, az elmúlás folyamatába tartozik. A fejlődés dimenziója pedig egyedül a tudományokra értendő. A változás pedig a tudo-

mányból eredő változásra. Mert ha a kőbaltától kezdve, korunk atombombájára gondolok, akkor ez bebizonyosul. Ezen kívül az is, hogy mivel látatlanba megy végbe minden folyamat, ezért ez a leírhatatlan ellentétes ősi erő, ami által minden változó folyamatúvá válik, és értelmünket a mindig más akarásának vágyával tölti ki, hajtja, űzi az embert a mindig más utáni vágy iránt. A földön sajnos mivel minden bele van szorítva az idő és a tér dimenziójába, ahonnan anyagi formával még nem sikerült kitörni, csak a hanggal. Ezért gondolkodunk és cselekszünk az idő és tér dimenziójának törvénye alapján. Ezt adjuk aztán tovább a következő nemzedéknek. Az új nemzedék szintén csak az idő és tér törvényébe beleszorítva tudja a régi, és az új tapasztalatokkal bővíteni.

Évszázadok folyamán sok gondolkodó rájött arra is, hogy a vallás és a hit nem születik az emberrel úgy, mint ahogyan testünk részei. Azt meg kell tanulni. És ami után, a kiszolgáltatottság félelmét is megismerjük, ösztönös szükségletté válik a védelem keresése. Hiszen a legkegyetlenebb valóságot, hogy az Univerzummal együtt a Föld sem örök, hanem egy elmúlásra ítélt forma, főleg a világi lét a halál miatt. Ha nem is akarjuk bevallani ez az egyik legfélelmetesebb dolog a számunkra, amire az élet idején igyekszünk nem gondolni. Mindezt a vallási iratok nemcsak hasonlóan, hanem ugyan úgy fejezik ki, mert **minden** egy tőről fakad.

Ez is bizonyíték arra, hogy az értelem csak azt tudja felfogni, amit szemmel érzékelhet. A fantázia azonban felülmúlja a szem érzékelhetőségét, mivel a kiválasztottak képesek arra is, hogy az univerzumon túli láthatatlan erőket, főleg a TEREMTŐ energiáinak felfoghatatlanságát szóval is kifejezzék.

(Jel. 4-1,) -Te alkottad a mindenséget, akaratod hívott létre és teremtetted mindent, és azt is, hogy nem lesz többé idő. A trónon ülőre pedig nem lehet rátekinteni, mert olyan, mint a ragyogó drágakő, ami elvakítja a szemet.

Újra kihangsúlyozom, kell-e nagyobb bizonyíték az univerzumon túli erők energetikai valóságára, amelyek mindent megalkottak, amelybe még a kiválasztottak is, csak **kevesen** pillanthattak bele, akár abba is, ha a Naprendszer újra energiává válik, az idő is meg fog szűnni. Ezt valóságában csak a jövő tudománya tárhatja fel.

Ennek értelmében fejezem be írásomat. S, aki elolvasta és tovább adja, akkor nemcsak kifog egyenlítődni az egzisztenciális különbség a földön, hanem fel fog tárulni az is, hogy a hangsúly nem azon van, hogy hány generáció élt, vagy még mennyi fogja váltani egymást hanem, hogy felismerjük a fejlődés előnyét és veszélyét.

Azonban minden úgy is beteljesedik, ami elő van írva időtlen idők óta!

*Urunk, Teremtőnk! Nemcsak Világgyötemünkön, hanem az összes örök
dimenzióin is él, emlékezz meg teremtményeidről. Ój meg minket a bennünk
megbós gonosz génektől, hogy teljünk belekerülhessen az Ősforrás szén el nem
apadó sugarába, és ne semmisüljön meg az univerzumi Fekete Lyukak energiáiban.
Ezen kívül add, hogy fel foghassuk mi a cél és mit jelent embernek lenni, akkor is,
ha mindezek még túlnének fel fogóképességünk határain.*

Osten áldd meg a Magyarát!

